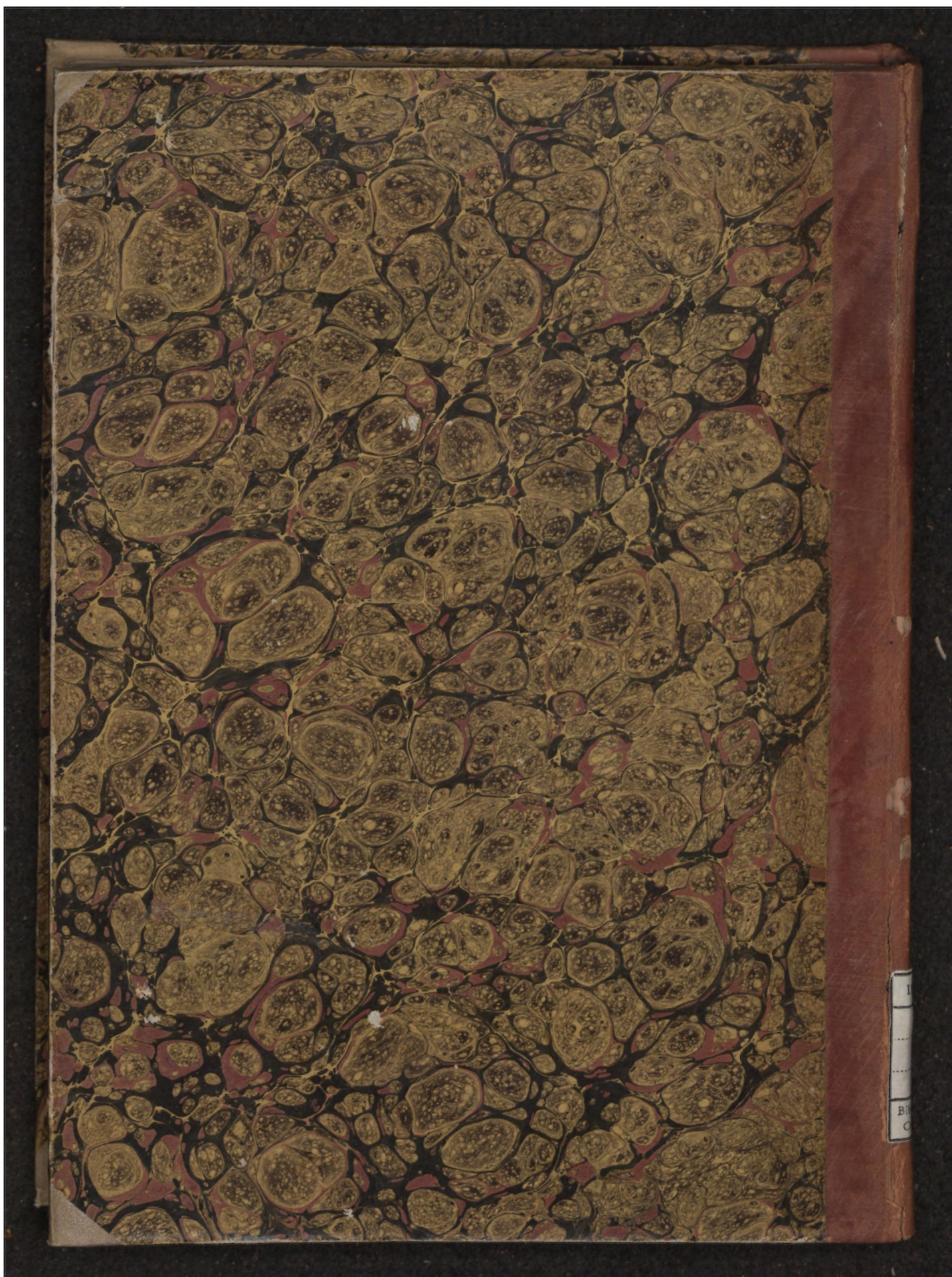

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. E.6.31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. E.6.31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. E.6.31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. E.6.31

INCUNABULI

E

6

31

Biblioteca Nazionale
Centrale - Firenze

E. 6. 31 -

Gabriel Bracius Brasichellensis bonarū
artium cultoribus. S.

Quaquam onus grauius esse, quam ut humeri nostri ferre possent, intelligebamus. si librorum, qui hoc tempore corruptissimi habentur emendandi, et in communem usū emittendi prouinciam susciperemus. tñ utilitatis publicae cupidissimi, assiduo eruditorum optimorumq; amicorum hortatu sumus adducti, ut et graecis, et latinis probatis scriptoribus hoc nouo et mirabili inuento, quae ars imprimendi uulgo nuncupatur, publicandis animum adiceremus, utq; emendatissimi in manus uestras optimi bonarum artium cultores uenirent, diligentissime curaremus. curam, operamq; librorū a uitiis, mendisq; uindicandi nihil sordidi, nihil dedecoris habere, sed plurimum nitoris, et decoris arbitramur, recte. n. inquit cicero plurimis in rebus quod maxime est utile, id etiam decet maxime. uisum est incipere a graecis, sine quibus non satis possunt consistere latina. prope innumerabilia latinorum auctorum opera in publicum prodierunt. graecorum uero, quibus summo opere egemus, paucissima a nobis exierunt prima, atq; utinam auspicato, utilissimae sententiarumq; plenae phalaridis epistolae, apollonii pythagorici, et bruti. aesopi quae inscribitur uita, fabellae aesopiae. hae duo maxime ab hominibus expetita praestant, ut delectent, atq; profint. sci mus super his fabellis, et phalaridis epistolis non consentiri. Sed esto alii fuerint auctores, non aesopus, non phalaris. certe omnium tam graecorum q̄ nostrorum testimonio probantur. an si quis inedia laboret salubreis pulcherrimeq; parataf epulas propterea aspernetur, quod a coquo non uenerint. a

quo uolebat, Vitam aesopi, fabulas, et epistolas phalaridis no-
ster Bartholomaeus Iustinopolitanus uertit in latinum ita,
ut uerbum de uerbo expresserit. seorsum alioque uolumine (id
quod decentius et commodius uisum est) haberi uoluimus
graeca, et latina. perpetuoque ordine et paginarum, et uersuum si-
bi singula respondere. Erunt (opinor) etiam boni plerique, nam
istam maleuolorum, inuidorumque, ac obrectatorum turbam,
rabiem, latratus, et uanos morsus tam paruifacimus quam quae
minimi erunt inquam etiam boni, qui in his nostris, quae
ueluti praecoces foetus morae impatientibus, emissa sunt, ma-
iorem emendationem requirant, in litterarum figuris multa
desyderent, alia omnino abiicienda censeant, non nulla immu-
tanda, plura addenda. Sed et nos idem sentimus, et quo fiat ita
laboramus, ut nihil magis. Dedimus, quae potuimus, non ut
uoluimus, sed ut nos temporis angustiae coegerunt. et profe-
cto nos consilii iam poeniteret, nisi utili quamdam ratione ita facien-
dum fuisse compertum haberemus. pollicemur (quod quidem deo
maximo optimo uolente praestabimus) rem cura, opera, et di-
ligentia nostra adeo perfectam fore, ut desyderiis omnium
uel ad amissim omnia exigentium, respondeat. Valete.

Αἴς Ὁ πού βίος τοῦ μῦθο ποιοῦ.
μαζί μω τῷ πλανοῦ ἡ
συγγραφείς.

π ΡΑΓΜΑΤΩΝ ΦΥΣΙΩΝ ΕΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑΣ
 ΚΑΙ ΑΛΛΟΙΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑΣ ΠΑΡΕΔΩΚΑΝ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑΣ
 ΑΙΣΩΠΟΣ ΔΕ ΔΟΥΝΕΙ ΜΗΤΡΕΩΣ ΤΕΡΕΑΣ ΕΠΙΠΡΟΙΑΣ ΤΩ
 ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΑΦΑΛΜΕΝΟΣ, ΠΑΛΩΝ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ
 ΠΑΡΕΛΑΛΕΙ. ΚΑΙ ΤΩ ΟΥΤΩ ΤΟ ΦΑΝΕΡΟΝ ΜΕΝΟΣ ΕΤΕ ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΟΣ, ΟΥΤ
 ΤΕ ΜΕΛΩΣ ΕΞΙΣΤΕΙΑΣ, ΛΩΟ ΠΕΡ ΤΩ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΗΛΙΟΝ ΕΛΕΓΕΤΕ ΧΕΡ
 ΝΟΣ, ΤΩ ΝΑΘΕΣΙΑΝ ΔΙΑΤΙΘΕ ΜΕΝΟΣ, ΑΛΛΑ ΜΥΘΟΙΣ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΠΑΙΔΟ
 ΝΙΒΩΝ, ΕΤΕ ΤΑΣ ΕΤΕΡΩΣ ΜΕΝΩΝ ΑΓΡΑΦΕΤΕ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑΣ, ΟΥΤ
 ΟΥΤΑΙ ΤΟΥΣ ΛΟΓΙΜΟΥΣ ΠΟΙΕΙΝ ΗΦΡΟΝΕΙΝ, ΑΜΗΤΕΡΝΙΒΕΣ ΜΗΤΕ ΛΩΟ
 ΚΕΣ. ΚΑΙ ΑΥΤΑΙΣ ΜΗ ΠΡΟΣΧΕΙΝ ΕΝΕΝΟΙΣ, ΟΙΣ ΠΑΛΩΝ ΑΛΟΓΩΝ
 ΕΝ ΚΑΡΩ ΝΟΥΝΕΧΩΣ ΠΡΟΣΕΧΝΙΟΤΑ ΜΥΘΑ ΕΤΑΙ. ΕΞΩΝ, ΑΜΗΝ ΗΝ
 ΔΥΡΟΣ ΕΠΗΡΜΕΝΟΣ ΑΥΤΩ ΔΕ ΔΡΑ ΑΥΤΩ ΜΕΓΙΣΤΗΣ ΕΝΤΕ ΚΑΙ ΟΙΣ ΤΩ
 ΕΛΕΓΕΤΕ ΤΥΧΗΝ. ΕΤΕ ΤΟΙΣ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ ΚΑΙ ΤΕ
 ΑΙΣΙΟΝ ΑΠΟΘΕ ΜΕΝΟΣ, ΚΑΙ ΕΤΕΡΩΣ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΗ
 ΣΑΣ, ΤΟ ΜΕΝ ΓΗΝΟΣ ΕΞ ΑΜΟΡΙΣΤΕΡΝΙΝ ΚΑΙ ΤΗ ΤΩ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΠΙ ΚΛΗ
 ΣΙΝ. ΤΩ ΔΕ ΤΥΧΗΝ ΕΤΕΡΩΣ ΔΟΥΛΟΣ. ΕΦΩ ΚΑΙ ΣΦΟΔΡΑ ΜΟΙ ΔΟΥΝΕΙ ΤΟΤΕ
 ΠΑΛΩΝΟΣ ΕΝ ΤΕΡΝΙΑΝ ΑΛΩΣ ΑΜΑ ΕΤΕ ΑΛΗΘΩΣ ΕΤΕΡΩΣ. ΟΥΤΕΡΝΑ
 ΤΩ ΤΑΥΤΕ ΦΗΜΕΝ ΕΝ ΑΝΤΙΑ ΑΛΛΗΛΟΙΣ ΕΤΕΝ, ΗΤΕ ΦΥΣΙΣ ΕΤΕ ΟΝΟΜΟΣ. ΑΥ
 ΣΩΝ ΤΩ ΤΩ ΤΥΧΗΝ Η ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΛΑΘΕΝ ΑΝ ΑΠΕΔΩΚΕΝ. ΟΥΤΕΡΝΑ
 ΘΕΩΡΩΝ ΝΟΜΟΣ ΤΟΤΕ ΜΑ ΠΡΟΣ ΔΟΥΛΕΙΑΝ ΑΠΕΔΩΚΕ. ΙΧΥΣΕ ΜΕΝ ΤΩ
 ΕΤΕ ΕΤΕ ΤΩ ΤΥΧΗΝ ΕΛΑΘΕΝ ΑΝ ΛΥΜΕΛΩ ΑΥΤΑ. ΑΥΤΑ ΚΑΙ ΤΩ ΠΡΟΣ
 ΚΑΙ ΕΤΕ ΚΑΙ ΑΛΩΣ ΜΕΤΕΦΕΡΕ ΤΟΤΕ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΤΕ ΟΥΤΕ ΕΤΕΝ
 ΟΙΣ ΤΕΡΝΙΝ ΜΕΤΕΦΕΡΕ. ΕΤΕ ΤΩ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΤΕ ΟΥΤΕ ΕΤΕΝ
 ΣΕΙΔΕΤΕ ΕΤΕ ΕΤΕ ΑΥΤΕ ΠΑΝΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΤΕ. ΕΤΕ ΤΩ ΦΟΞΟΣ ΕΤΕ. ΣΙ
 ΜΟΣ ΤΩ ΕΙΝΑ. ΣΙΜΟΣ ΤΩΝ ΡΑΧΗΛΩΝ. ΠΕΡΧΕΛΟΣ. ΜΕΛΑΣ. ΟΥΤΕΝ ΚΑΙ

τὸ νόμας ἐΐχε. ταυτὸν γὰρ αἰσώτης δὲ αἰθίορα. περιγέγραπται
ὅς. ἐκινύσας. τάχα καὶ τὸν ὁμηρικὸν θοοὶ τινι τῇ αἰσχροτητι
τῶν δούων ὑπερβαλλόμενος. τὸ δὲ πάλιν ἐν αὐτοῖς χείριστον ἡν τὸ
βραδύγλωσσον, καὶ τὸ τῆς φωνῆς ἀσπρόν τε καὶ ἀδιαφθαρτον. ἀ
πάντα καὶ δοκεῖ τινὶ δουλείαν αἰσώπω παρὰσι δαίνει. ἐν γὰρ δὴ
καὶ θαῦμα ἀνὴρ, εἰ οὐχὺς ἀτόπως ἔχοντι τὰ σώμας, ἐξεργάζε
τοὺς ἴσιν δουλεύοντες ἄριστος διαφυγεῖν. ἀλλὰ τὸ μὲν σώμα βι
οῦν ἡν αὐτοῖς. τῇ δὲ ψυχῇ ἀγχινοῦστος ἐπεφύκει, ἐπεὶ εἰς
ζήνοισιν πᾶσαν ἐκπεριώχεται. ὁ κενὴ μὲν οὖν βίβινω αὐτὸν, ἀπὲρ
πρὸς οὐδὲρ οἰκίαν ἐγγὺς οἰκίαν ἔχοντα, σιναπίζοντες ἀγρόν
ἐξ ἀπείρου. ὁ δὲ πελῶν, περὶ μὲν τῶν ἐγγύων ἔχειτο. ἀφίκο
μὲν δὲ κτετὲ δὲ δεσπότη πρὸς τὸν ἀγρόν, ἐφῶ γὰρ ἐγγύων ἰστικο
πῶν θέσται, γεωργίας σὺν αἰσώπῳ ἀγρόν δὲ φάλαγγος, δῶρον ἡ
νεγκεν. ὁ δὲ πάλιν ὁ πῶρας ἡσθεῖς ὡραῖον, ἀγρόποδι δὲ οἰκίαν
την, τὸ τοῦ γὰρ ὀνόματι παιδὶ, φυλακίζον ἐκείλανε, ὡς αὐτὸ με
τὰ τὸ λατρεῖν παρὰ θεῖναι. συμβαλὸν δὲ ἴσιν, ἐπὶ τῶν αἰσώπῳ ἡν τι
να χρεῖαν εἰσελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, ἀφορμῆς ὁ ἀγρόπους
λαβόμενος, βαλὼν βίαν δὲ τὸν συνδούλων τινὶ περὶ τῆς, ἐμφο
ρητῶ μὲν εἰδοκεῖ τὸ σὺν αἰσώπῳ. καὶ ὁ δεσπότης ἡμῶν ταῦτα
ζητήσῃ, ἀλλήμεις τῶν αἰσώπῳ καταμαρτυρήσμεν ἀμφῶς,
ὡς εἰς τὴν οἰκίαν εἰς δρᾶμόντος καὶ ἀδείας τυχόντος, καὶ τὰς
σὺν αἰσώπῳ καὶ φάλαγγος. ἐπὶ πάλιν καὶ θεμελίωσεν τὴν πρὸς τὸν
οἶκον εἰσόδον, πολλὰ ἴσιν φάλαγγος ἐπινοομένησμεν. ἐπὶ τὸ μὲν δὲ
ἔσται ὅτι εἰς πρὸς τοὺς δύο, καὶ ταῦτα μὲν ἀνὰ ἐλέγχων διαῖται
ποτε τὴν γλῶσσαν δύναμις ἔχων. δόξαν δὲ τούτου, πρὸς τοῦ
ἐγγύων ἔχοντες. καὶ ἴσιν σὺν αἰσώπῳ ἐσθίωντες, ἐλεγον ἐφῆκα σὺν ἐ
λωπι, φάσκει δὲ σὺν αἰσώπῳ. ὁ βίβινω δεσπότης ἐπὶ πάλιν αὐτὸν
τὰ λατρεῖν, ἐπὶ τὴν οἰκίαν ζητήσας, ἐπὶ αἰκούσας ὡς αἰσώτης αὐτὸν καὶ
δὴ δοκεῖ, τὸν τε αἰσώπῳ σὺν ὁρῶν κελὰς κελίωσι. καὶ κελίωσι.

θέντι φησί. λέγε μοι ὧν ἀθέρατε, ἔθρομον καὶ τιφρόνησας, ὡς εἰς
τὸ θεμῖον εἰσελθεῖν, ἔθ' ἐβίμασθ' ἐν θεμοῖσι σὺ καὶ θοιμήσας^α,
ὁ δὲ ἀκίων μ' ἐσυριεῖς ὧν. λαλ' δ' εἶχεν ἔδωπ' ὅσ' ὑρδία τὸ βρα
δύγλωσ^{ον}. μέλλων δὲ ἦδη τὴν ψεύσθαι, ἔτι καὶ τῆς ῥ' σφοδρῶτε^ρ
ἐπιημελῶν, πεσὼν πρὸς τὴν δὲ ἀπὸ βουκίας, ἀναχέσθ' ^αμι
κρόν' ἐδ' ἐβ' δραμῶν δὲ ἐχλιαρὸν ὕδωρ προσνεγιῶν, βύβυ
τὲ πᾶσι πωκε. καὶ βύς δ' αὖτ' ἴλως εἰς τὸ σόμα καθεῖς, αὐθις τὸ ὕ
γρον μόρον ἀνέβραλεν. ἔπειθ' ῥ' βοφῆς ἀτάμηνος ἔτυχεν· ἦν τε
εὐλόγ' ἔδ' αὐτὸ βύβ' ἐβύς διώκοντες δ' ἄρ' αἰ, ὡς αὐτὸν δὴ λον γέ
μῃ, τίς οἱ θεοῖσι διαφορήσας. ὁ δὲ δεσπότης τὸ νοῖον αὐτὸν θαν
μάσας, ἔθροποιεῖν καὶ βύς ἀκίως ἐπέθεξεν. οἱ δ' ἐβ' ἐλάσαντο
πᾶσι μὴν τὸ ὕδατος, μὴ μὴν βύ καθεῖναι ἢ τὸ λαίμαξ βύς δα
κτύλως, ἀκίως πᾶσι πλάγια ἔγναθον αὐτὸς παρὰ φέρειν. ἔτι
ἐφθασαν δὲ πτόντες, καὶ τὸ χλιαρὸν ὕδωρ ἐκείνο ναυτίαν τ
πεπωκόσι παρὰ χημά ἐπενεγόν, αὐτὸ μάλιστα παρὰ χητὴν
ὁ πῶραν ἀναδοθῶν αἰτέτε βίνυν πρὸ οφθαλμῶν πεσόντες, τὸ τε
κακὸν γήμας τ' οἱ κέρων ἐκ τῶν σκυφαντίας, ὁ μὲν δεσπότης ἐ
κὲ λάσεν αὐτὸς γυμνωθέντας μασίξασθαι. οἱ δὲ πᾶσι γνωσαν σα
φῶς ἢ τὸν εἰπόντα, ὡς ὅστις καθετέρου δόλια μηχανάεται,
αὐτὸν λέλθει τὸ κακὸν ἀρχιτεκτονῶν. τῇ δὲ πτόσθ, τὸ μὴν δὲ
ἀπὸ βου εἰς ἄστυ πᾶν ἀλάξας, τὸ δ' αὖ σῶπον σιὰ πτόρτος ἢ
προσετάχθη, ἰερεῖς τῶν ἀρτέμιδος, εἰτ' ἀκαιοτίνες ἀνθρώποι τῶ
ὁδοῦ πλανηθέντες, καὶ δ' αἰσώπω περιτυχόντες, πρὸν βέποντο
πρὸς διὸς ξενίου τὸν ἀνδρα, τὴν εἰς ἄστυ φέρσαν αὐτὸς ὕπρ
δ' εἴξαι. ὁ δ' ἦν σιανὸν δένδρ' αὐτὸς ἀνδρας ἀπὸ γαλῶν πρὸ τερ^{ον},
καὶ λιγὸν παρὰ θέμηνος δέκωνον, εἴτα καὶ ἡ γησάμηνος αὐτῶς,
εἰς ὧν ἐβ' ἔβυν ὁ δὲν εἰσπνεῖεν. οἱ μὴν ἔν, τὸν β' μὴν ὧν τῇ ξενίᾳ,
βύβ' δὲ καὶ ὧν τῇ δ' ἡγία διαφερόντως τὸ ἀνδρὸς ἐξαρτῆθέν
τες, τὰς τε χείρας εἰς οὐρανὸν ἤραν, καὶ ἀχὴ τὸν ἀερέτῳ ἢ

μείψαντο. αἰζώρης δ' ὑποστρέψας, καὶ εἰς ὕπνον κατὰ περὶ τὸν ὕπ-
νον τὴν συνεχὺς πόνος ἐκασμάς, ἐδοξεν ἰδεῖν τὴν τύχην ἐπὶ
τοῦτον αὐτὸν, καὶ λύσιν τῆς γλώττης, ἐλόγην δρόμον, καὶ σφίαν
τὴν τῶν μύθων χαρίζομένην. ἀθὺς ἔρδιν πνιόσθεις, φησὶ βαβαί
πῶς ἡδέως κενόμηναι. ἀλλὰ ἐκαστὸν ὄνδρον ἰδεῖν ἐδοξα-
ντο. ἰδοὺ ἀκωλύτως λαλῶ. ἔσθ' ὄνος. δίνετ' ἀλλὰ μὴ τοὺς θεοὺς συν-
καπνισθῆναι τοὺς θεοὺς προσεγγίη τοῦτο. ἀσκήσας ἄλλοις τοῖς
ξένοις, ἀντιλαβανομένης τῆς κρείττονος ἐτυχον. ἀρῶν τὸ ἀπὸ
ἀρχαῶν ὅτι παλῆρες ἐλάττω. ἔρω μὲν ἄνθρωπος ὑπερνοσθεῖς
ὅτι πρὸς ἡμᾶς, πάλιν ἡρξάσθαι τὴν. τὴν δὲ φεσθ' ὅτις ἔσθ' ἀ-
γῶν, ζῶντας ὡς αὐτὸ τὸ νομα, πρὸς τοὺς ἐρχομένους ἐλθόν-
τες, ἐπὶ τοῦτον ἐνα, ἐπειδὴ μικρὸν ἐσφάλη τὸ ἐργον, τῆς ἑαβ-
δωτὰς ἔσθ' αὐτοῖς, αἰσώρης πρὸς ἡμᾶς ἀνέκτατον. ἀνθρώποι, τὴν
χαίρειν τὴν μὴ δὲν ἡδυνήσθαι ἔσθ' αὐτῶν, καὶ πάλιν εἰς τὴν παλῆρας
ἐμφορὴν δὴ ἡμέρας. πάλιν ἀνὰ πᾶσι τοῖς θεοῖς καὶ τῶν μὴ ὡς
ναὺς δὲ τοῖς τὴν αἰσώρης ἀνέκτας, ἐξεπλάγη τὸ ἐμῶς. καὶ
πρὸς ἐαυτὸν εἰπὼν. αἰσώρης λαλεῖν ἀρετὰς, ἔδεν ἐμὸν
ὁ φίλος ἐστὶ φθάσας τοῖνυν αὐτὸς καὶ τῆς ῥήσας αὐτὸν τὴν τὴν δὲ
αὐτοῦ, πρὶν αὐτὸς τὴν τὴν δὲ δέσπῃ, καὶ μετὰ οὐδὲ ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῶ
πῆς πρὸς αὐτὸν. τοῦτ' εἰπὼν, ἀθὺ τῆς πόλεως πρὸς τὸν δεσπότην
τὴν ἡλαυνε. ἐπὶ τὴν συρτορὺς πρὸς αὐτὸν, χαίρει φησὶ δὲ ἀπὸ τῆς
δὲ, τί πεθορὺς μὲν ὅς πρὸς φησὶ. ἐπὶ τῶν, χημάτι περὶ τῶ
δὲς ἐν τῶ ἀγῶνι συνέβη. ἐπὶ οὐδὲ ἀπὸ τῆς. ἡ πότι δὲ μὴ δὲ πρὸς
εὐὸν καὶ πρὸς ἡνέκτας, ἡ τῶ τῶν πρὸς αὐτὸν ἐγγίησας, ἐπὶ
ἐχθρῶν. ἀλλὰ αἰσώρης ἀνέκτας ὑπὲρ τῶν. νυνὶ λαλεῖν ἡρ-
ξάσθαι. ἐπὶ οὐδὲ ἀπὸ τῆς, οὐδὲ πρὸς μὴ δὲ τῶν ἀρχαῶν γήνοιν, βύβνο-
μίζοντι τέρας εἶναι. ὁ δὲ, ἐπὶ μάλα φησὶν. ἀλλὰ ἄλλοις ἐμῶς
εἰς βίαν, ἐπὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς δὲ ἀπὸ τῆς. εἰς δὲ ἐπὶ τῶν ἐφορῶν
βλασφημῶν. ὡς τὸν τοῖς ὀργῇ ληφθεὶς ὁ δεσπότης, ἐπὶ τῶν φη

ἐν ἰδούσι παρὰ δέ δυνται αἰσώπας. ἀπόδυν. ἀώρησαι. ὁ β' λδ
ἐπ' αὐτῷ ποίησιν. τὸ δὲ ζῶν ἐπ' αὐτῷ γῆνός μιν παρὰ λαβόρως
τὸν αἰσώπιν, ἐπ' αὐτῷ αὐτῷ δευποτίαν αὐτῷ ἀνὰ πείλαντες,
ἐκείνος ὅτι δὴ ἤρτε βυλομένωσι δῆ φησιν ἐρχεται. ἡ δὲ δὴ τι
να τύχην, ἀνδρόστινος κτλὴν ἡτοῦντες πρίσθαι, ἐπ' αὐτῷ
τὸν ἀγρόν διόρτος ἐκείν', ἐπ' αὐτῷ ἐρομένης, ἐκείνος θρέμ
μα μὴν δὴ μοι φησὶν ἀποδοῦναι. σωματίον δὲ ἄρρεν. ὁ περ
ἐθέλεις ὠρῆσαι, πάρεσι. τὸ δὲ ἐμπερὶ φήσαντες ὑποδέχον
ται αὐτῷ τὸ σωματίον, ἐπ' αὐτῷ τὸν αἰσώπιν μεταπεμφα
μένης, ὁ ἐμπερὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐπ' ἀνασχάσας, πότερσι φησὶ
πρὸς τὸν ζῶν ἢ δὲ ἡ χύδα. πότερσι λέγεις ὅτι δὲ μὴ δὲ, ἢ αὐ
θρῶπος. οὐτος εἰ μὴ φωνῶν εἶχεν, δὲ μὴ αὐτῷ δὲ μὴ οὐχὶ δοκῆν
ἀσχοιήλη. ἰρατί μοι τὴν πορείαν διέκοψας βυβὺν τὴν καθάρ
μας ἐνεκεν. ταῦτ' εἰπὼν, ἀπὴν τὴν ἐαυτῷ ὁδόν. ὁ δ' αἰσώπας
μετὰ δῶξας αὐτὸν, μείνον φησὶν. ὁ δὲ, μετὰ σφαφείς, ἀπὸ φη
σὶν ἀπὸ μὲν ῥύπαρ ὥστε κύνων. καὶ ὁ αἰσώπας, εἰ μὴ μοι τίμος ἐ
νεκεν ἀλλοῦ ἐλήλυθας. ἐπ' ὁ ἐμπερὶ. καθάρμα, ἰρατί χηρὸν
πρίσθαι. οὐδὲ ἀχέου ἐπ' αὐτῷ ὄντες, δὲ χηρὸν. καὶ ὁ αἰσώπας,
ὡν καί με. ἐπ' τίς ὅτι τίς, καὶ ἀλλὰ σὺ ὡφελήσῃ οἷός τ' εἰμί. ἐπ' ὅς,
τί δ' αὐτοῦ ὀναί μιν, συγῆματος ὄντες αὐτόχημα. ἐπ' αἰσώπας, δὲ
πάρεσι σοὶ παιδία οἱ μοι ἀτακτοῦντες ἐκλαίοντες, βύτις ἐπ' ἡ
σὶν με παιδαγωγόν. ἐπ' αὐτῷ αὐτοῖς ἀντίμορμους ἐσμαι. τε
λάσας δὲ ἐπ' αὐτῷ ὁ ἐμπερὶ, φησὶν ζῶν. πῶς τὸ κακὸν τὸ
το πωλεῖς ἀπὸν. ὁ δὲ, ἰδὼν φησὶν ὁβολῶν. ὁ δ' ἐμπερὶ αὐτῷ
καὶ ὅς βίς ὁβολὸς κατεβάλλετο, λέγουν. οὐδὲ κατεθέμεν,
ἐπ' αὐτῷ ἐπ' αὐτῷ ὁ δὲ ἀσάρβωρ βιγχεῖν ἐπ' αὐτῷ φησὶν αὐτῷ
ἐπ' οἱ καδε, παιδάριον δὲ οὐ τίς τὸ μὴ τελευτᾷ, τὸν αἰσώ
πιν ἰδὼν καὶ ὑψυχθέντα, ἀνέκραξε. καὶ ὁ αἰσώπας ἀθὺς ἐπ'
ἐμπερὶ φησὶν. ἐχθροῦ ἡ ἐπ' αὐτῷ ἐπ' αὐτῷ. ὁ δὲ, τε

λάσας, εἰσελθὼν φησὶν ἀπαλαύσει τοὺς συνδούλους σου. τὸ δὲ, εἰσελ-
θὼν τε ἀπαλάμνητο, ἰδόντες ἐκείνοι, τί ποτε ἄρα κακὸν ὧ
ἡμῶν δεσπότη φασὶ συμβέβηκεν, ὅτι σωματίον αἰχρὸν ἔχον
ἐπὶ ἄβ. ἀλλῶς ἔοικεν, ἀντί βασιανίσκου τοῦ οἰκίας ὠνήσα-
το. μετὰ δὲ ὑπὸν καὶ ὁ ἑμπεροεῖσε λθὼν, τε πρὸς ὁδὸν ἀπεπείθη
ναὶ τοῖς δούλοις ἐπέσηψε. μέλλειν γὰρ τὴν ἐπιστάνειν αἰσάν
πορεύεσθαι οἱ μὲν ἔν αὐτίκα τὰ σιδήρην μεμείριζοντο. ὁ δ' αἰσω-
πος ἐδῆτο τὴν κοφύβου φορτίων αὐτὸν παρὰ χωρεῖν, ἅτε δὴ
νεωνήτω καὶ μήπω πρὸς τὰς τοιαύτας ὑπερίστας περυσιν αἰ-
νωτὸν δὲ, ἐκείνη δὲν ἄραι βάλει. συνώμει παρὰ χωρὶν, ἐκεί-
νος δ' εἶν ἐλατὸν πᾶν ἔχον κοπιῶντων αὐτὸν μόνον ἀσυντελήτους
χένειν. τὸ δὲ, ὅπερ ἀνὰ βάλειται ἐπὶ πεπνυμένων, δῶρο κα-
κῆσε περιβλεψάμενος, ἐσπιδὴ ἀθρήσας διάφορας σάκεας,
καὶ τρώματα, ἐκτελέσας, ἐν αὐτοῖς βαρύντασθαι εἰς τοὺς
νοῦν ὅν ἀνοβαστάζον ἐμελλόν, αὐτὸν ἐπιτεθεῖν καὶ ἐλάττειν. οἱ δὲ πε-
λάσαντες, ἐκείνη δὲ μωρότερον τὴν χυδαίαν τοῦ βουκαθάρ-
ματος φάμενοι, ὅς μικρῶ μὲν ἐμπεσεν τὸ κοφύβου ἐλατ-
τοῦ ἄραι φορτίων, νῦν δὲ τὸ πᾶν βαρύντασθαι εἰς τοὺς
μὲν τοῖς τὴν ἰσχυρίαν αὐτὸν πληροῦσαι, ὑπολαβόντες τὸν ἑρ-
χθον ἐπιτιθέασιν ὧς αἰσώπω. ὁ δὲ, καὶ τὸν ὧμων τὸ φορτίον ἀ-
πὸ τοῖς μὲν, δῶρο κακῆσε διελονεῖν. τὸν δὲ, ἰδὼν ὁ ἑμ-
περος, ἀπεθαύμασεν. ἐφασίν. αἰσώπος εἰς τὸ πνεῖν πρόθυμος
ὢν, ἢ ἀπὸ τὴν αὐτὴν τιμὴν ἐξέτισε. καὶ τὴν δὲ γὰρ φέρειν ἡρατο. ἐ-
πει δὲ ὥρας ἔσπευ ἀείρου κατέλυσαν, αἰσώπος καὶ ἄλλοις ἀρ-
τοῖς τοῖς, ἡμιδεῖα τὸν ἑρχθον πολλῶν φάγνυν ἐποίησεν. ὁ
θὲν ἐκείνη τὸ ἀεὶ κοπιῶν τὴν φορτίον γεγνόςτος, πρόθυμ-
οτερον ἔδιδε. καὶ δὴ ἐκείνη ἔσπευ: ἔκαστος ἡχέσας πάλιν ἀρτοδο-
τήσας, τὴν φεξὶς ἡμέρα κενὸν πάντας πασιν ἡμῶν ὧμων ἀνέ-
χων τὸν ἑρχθον, πρὸς ἀπὸν ἡμῶν ἐκείνης συνδούλῳ περὶ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. E.6.31

ὅρμ' ἐβέβλομέν' ἤν' ἴσῃ τε ἢ ῥόε' ἔλθ', ἔστις αὖ τ' προσελθὼν
ἑαίσω π' φησὶν. ὅβυ χάριν ἐέλασας. ἔ' ὅς, ἀπ' ἡρώδ' θαλάτῃ
πρόβατον. τὸ δέ, ἀμνηχάνησαν βστ' ὅλ' ὡς ἑλόντο, καὶ τὸ αὐθι
ως ἀνὰ χωρὶς ἄντ', ὁ ξάνθος δ' ἐμ' ἡρώδ' φησὶ, τὸ σου τιμήματ' ὅ
ψάλλῃς. τὸ δέ, χιλίων ὀβολῶν ἀποπειραμένης, πρὸς τὸν ἕτε
ρον ἦλθεν, ὃ περβάλλον ἀκέραιον τὸ τίμημα. καὶ μὲν τοι καὶ
τὸτον ἐρομένην τὸ φιλοσόφου, ποθερὰν εἶναι, καὶ ἀκέραιον τοῦ ὅτι
λυδός, καὶ ἐπ' ἀνδρομένης, τίς ἔρ' οἶδας ποιεῖν, καὶ κέραια φαμένην
πάρθε, πάλιν ἐέλασεν αἰσώπης. τ' ὁχολαστιῶν δέ τινος ἀπο
ρῶμένην, τί δ' ἴσῃ τε ἔ' ὅς πρὸς πάρθε γελά, ἔτερος πρὸς αὐτὸν
εἶπεν. εἰβούλῃ καὶ σὺ θαλάτῃος βλάτος ἀκέραιον, ἐρώτησεν. ὁ δέ
ξάνθος, καὶ αὐθις ἤρετο τὸν ἑμπορον, τοῦ σου τιμήματος ὄγραμ
ματινός. καὶ κέραιον βίχλιον ὀβολῶν ἀποπειραμένην, δυε
φόρος ὁ φιλόσοφος ἤρετο τὴν ὑπερβολὴν τὸ τίμημα. ἔ
τραφίς ἀπ' ἡ. τ' δέ ὁχολαστιῶν ἐρομένην, εἰ μὴ ἤρεται αὐτὸ
τὰ σώματα, καὶ φησὶν. ἀλλὰ δόγμα καὶ ταί, μὴ ἀνδράποδο
ὡρεῖσθαι τ' πολυτίμων. ἑρὸς δέ τούτου φαμένης, ἀλλὰ τ' αὐθι
ἔ' ὅς ἐχει, τὸν γὰρ αἰχρὸν τοῦτον, ἔδεις νόμος ἐμ' ἐπιδὼν ἵστα
μὴ ὡν ἡσασθαι. τὴν αὖ τὴν γὰρ καὶ οὗτος λήπουργίαν εἰσίσῃ. καὶ
ἡμῖς τὸ τίμημα τούτου καὶ ἡσασθαι. ὁ ξάνθος ἐφ' ἡ. ἀλλὰ γε
λοῖον αὐτὸν εἶναι, ὃ μᾶς μ' ἐκτίσῃ τὸ τίμημα, ἐμὲ δέ, τὸν δούλον ὡ
ρήσασθαι. ἀλλὰ ὡς τε καὶ τὸ γύναιον μὲ καθάριον ὄρ, ἔκ' αὐτὸν ἀ
χοιβὸν ὑπ' αἰχρὸν σώματίς ὑπ' ἡρεῖται. τ' δέ ὁχολαστιῶν αὐ
θις εἰρήρην, ἀλλὰ ἡ γὰρ ἡ γνώμη, καὶ τὸ μὴ πείθεσθαι γυναικί, ὁ φι
λόσοφος εἶπε λάβωμένην πρότερον πείραν, εἰ οἱ δέ τιμήματα
τὸ τίμημα μάττω ἀποληται. προσελθὼν γὰρ ἡ αἰσώπης, καὶ
ρεφῆσι. ἔ' ὅς, μὴ γὰρ ἐλυγνύμεν. ἔ' ὁ ξάνθος, ἀπαλόμαί σε. καὶ
κέραιον, καὶ γὰρ σέ. ἔ' ὁ ξάνθος ἀμαρτῆς ἀλλοις ὡς ἑλόντο
καὶ τοι μὲν τ' ἀποκρίσεως ἐκπλάγεις, ἤρετο, ποταπὸς εἶ. ὁ δέ,

μύλας Φησί· καὶ ὁ ξάνθος, ὅτε το Φημί, ἀλλὰ πόθεν γένηναι.
ἔτος, ἐν τῷ χρεὼς τῷ μηδ' ὅσμου. καὶ ὁ ξάνθος, οὐ τὸ λέγω· ἀλλ'
ἀντὶ τῷ πῶ γε γένηται· καὶ κείνος, ὅτι ἀντὶ τῷ γέμοι· καὶ μήτηρ
μου, πότερον ἐν αὐτῷ γεω καὶ ἄλλῳ γεω. καὶ ὁ φιλόσοφος, τί δὲ πρῶτον
τὴν ἐπίστασθαι· καὶ κείνος, ὅτι δέν. καὶ ὁ ξάνθος, τίνα ῥόπον· ὁ δὲ, ἐ
πειδὴ πρῶτον πᾶν ἔχει ἐπίστασθαι ἐκ πηλείωντο, ἐμοὶ δὲ κατέλι
πον οὐδὲ ἐν. καὶ τῷ τούτοις οἱ σχολαστικοὶ ὑπερφύως ἀγέμενοι,
μή τι μὲν εἶναι ἐφασαν, πᾶν καλῶς ἀπερίμαλτο· ὁ δὲ
χρεὼς ὅτιν ἀνθρώπος ὅς ἀντὶ τῷ εἰδεῖν· διὰ τὸ ταύτῃ ἀκλαδῇ
καὶ ἐπὶ λα. αὐτὸς δὲ ὁ ξάνθος φησί· βούλομαι ὡς αἰσώ
πος· ἐμὲ πρὸς τὸ συμβούλῃ δέν· ὁ πότερόν σοι δοκεῖ βέλπτον,
ἢ πρὶ ἀποσπῆσθαι, καὶ οὐδὲν ἔστιν ὅτι δέν πρὸς βίαν ποιεῖ. τὸ πᾶ
ρὰ τῇ σῆσται γνώμῃ καὶ μὲν βούλη, βέλπτον τὸ θύραν αὐτοῖς·
ξας, ἀργύριον ἀείθμῃ· εἰ δὲ μή, σιωπῇ· πᾶν οὐν οἱ σχολασ
τικοὶ πρὸς ἀλλήλους ἐφασαν· καὶ τοὺς θεοὺς νεύει καὶ τὸν καθεστῆ
ται· τὸ δὲ ξάνθος φησάντος, ἐάν πρὶ ὡς αἰσώ, δρᾶται τῷ αἰσώσαι βε
λήσῃ, γέλασας ὁ αἰσώπος ἐφῆ· τὸν το εἰς βέλπτον πρὸς αἰσώ, οὐ
πᾶν ἔχει χρῆσθαι σοὶ συμβούλῃ, ὡς ἀντὶ τῷ συμβούλῃ πρὸς ἐν ἐ
μοί· καὶ ὁ ξάνθος, καλῶς μὲν λέγεις· ἀλλ' αἰσχρὸς εἰ· καὶ κεί
νος, εἰς τὸν νοῦν ἀφορᾷ· ἀεὶ φιλόσοφε, καὶ μὴ εἰς τὸν ὄψιν.
τότε δὲ ἐμὲ πρὸς πρὸς ἐλθὼν ὁ ξάνθος φησί· πόσον τὸν πωλεῖς
καὶ ὅς, κερτομῆσαι μὲν πρὸς τὸν ἐμὲ πρὶαν, ὅτι τοὺς ἀξίους ἔ
παίδας ἀφίεις, τὸν αἰσχρὸν τὸν εἶλα· θάτερον ἔστιν λοιπὸν
ῶν καὶ· τὸν δὲ πρὸς δομα λάβε· καὶ ὁ ξάνθος, ὅτι ἀντὶ τῷ
τον· καὶ ὁ ἐμὲ πρὸς, ἐξήκοντα ὀβολῶν ὥν καὶ· καὶ οἱ μὲν σχολα
στικοὶ πρὸς ἀλλήλους ἐφασαν, κατέθεντο· ὁ δὲ ξάνθος ἐ
κτῆσατο· οἱ τὸν τε λῶναι τὸ πρῶτον μεμαθηότις, πρὸς ἑσάν
ἀνδρείοντες, τίς μὲν ὁ ἀπεμωλήσας, τίς δὲ πρὶ ἀμηνος· ἀν
σχυνόμενων δὲ μφοτέρων ἐαυτοὺς ἀντιπείν διὰ τὸ πένι·

χρόν τῷ τιμήματος, ὁ αἰσώπης γὰρ εἰς τὸ μέσον ἀνέκραξεν. ὁ
μὲν παραθείς, ἐγὼ ὁ πριάμηνος δ' ἔβρι. ἔ' ὁ πολήσας, ἐκφνοσί. εἰ
δ' αὖ βίσιω πῶσιν, ἐγὼ ἄρα ἐλάθερος εἰμί. οἱ δὲ τελῶναι δια
χυθέντες, ἐχαίσαντο τε ὧς αὐτῶ τὸ τέλος ἔ' ἀπὸ πηχά γήσαν.
ὁ μὲν δ' αἰσώπης ἠκολούθη πρὸς τῷ οἰκίαν ἀποόντι ὧς αὐτῶ.
μεσημβρινῶ δὲ καὶ μάλας ὄντος, ὁ ξάνθος ἐν ὧ περιπατεῖν, τὸ χ
θῶνα ἀνασυράμηνος, ἔρει ὁ περὶ λαὸν αἰσώπης, ἔ' θῶν ἰματί
ων ἐκείνῃ ἀραξάμηνος ὁ ποιεῖν, πρὸς ἐαυτὸν εἰληνσε. καὶ φη
σι, τὴν τε χίτων μετώλησον, ἐπεὶ ἀραπετάσω. ἔ' ὁ ξάνθος, αὐ
τὸ βού. ὅτι φησὶν ἔ' καὶ δυνάμειν βιάσθαι ὑπὸ πρὸς τῷ ὀδῷ. δεσπότη.
εἰ δ' ἂν δεσπότης ὦν καὶ μηδὲν φοβούμενος, ὁ μὲν αὖτε ἐπὶ
παρέχῃς τῇ φύσει, ἀλλὰ βιάζων ἔρει, εἰ τύχοι τὸν δοῦλον
ἐμὲ πρὸς τὴν σαλῆν διακονίαν, καὶ μετὰ ξὺν τῷ πορείας βί
όνδε τι ἀπατήσῃ τὴν φύσιν, ἀνὰ γὰρ πᾶσα πετόμενός με ἀ
ποπατεῖν. καὶ ὁ ξάνθος, τὸ τὸ σε θορυβεῖ, βία καὶ ἀβελόμηνος
διαδραῖναι, βιάζων ἔρει. καὶ ὅς, ποῖα καὶ κείνος. ἐστὶ μοι,
τὴν μὲν κεφαλὴν κατέκασεν αὐτὸν ἡλίου. βύς δὲ πῶδας, τὸ τῷ
γῆς ἐδαφος ὅρ' ἐκ πεπυρωμένον. ἡ δὲ τὸ ἔρει δειμνύτης τῷ ὅς
φρηνσιν αὐτὸν ἐλνμύατο. καὶ ὁ αἰσώπης, βιάζῃ. πᾶσι καὶ σμε. ἐ
πεὶ δὲ καὶ τῷ οἰκίᾳ ἐπέστησαν, ὁ ξάνθος παρὰ πῆλας ὧς αὐτῶ
πρὸ μὲν φησὶ τὸ πύλῳρος, ἐπεὶ δὲ ἡ καθάριον ὁ αὐτῶ τὸ γύμαι
ον ἡ δὲ, καὶ οὐκ ἐχρῆν ἐξαπίνης βιάσθαι αἰσώπης αὐτῇ φανῶναι,
περίντινα καὶ πρὸς αὐτὴν ἀπεῖσι, αὐτὸς εἰσελθὼν, λέγει. κιν
εῖα, ἔ' ἐνέ τι μετὸν τῷ θέν ὁ νείδης τῷ θεράπειας, ἡς πρὸς τῷ
θεραπαινίδων ὧς ὧν ἀπολαύω. ἡ δὲ καὶ ἀγρὸς παῖδά σοι ἐ
πριάμηνος. ἐν ὧ δὲ ὁ φησὶ καὶ καὶ οἶον ἔ' πω τεθείασ. ὅς καὶ ἡ δὲ πρὸ
τῷ πυλῶνος ἐστὶν καὶ κείνος μὲν ταῦτε αἰδέεθερα παρὰ νίδες ἀ
ληθῆνο μίσασθαι λέχθῃ, πρὸς ἀλλήλ' ἐκ ἀγρῶς ἡμφισβή
θων, περὶ τῷ, τίνι βύτ' ὑμφίος ὁ νέωνος ἐστ'. τῷ δὲ ἔ' ξάνθου γυ
ναῖκος

ναϊκός ἔσω κλητῶν αἰτὸν νεώνητον κελδοσάσης, μία δ' ἄλλω
μαλλον ὀρεῖσθαι, ὥς ἀραβῶνα τῶν κλητῶν ἀρπάσσει, τὸν νε-
ώνητον ἐκδραμῶσα, ἐκάλει· καὶ κείνη Φαμῆν, ἰδοὺ ἐγὼ παρῆ-
μι· ἐκπαλῆσαι σύ φησιν· ἔτι; καὶ ὅς, ναί· καὶ κείνη, ἀβασκαντα,
μὴ εἰσελθῆς εἰσώ, καὶ πάντες φύγῃσι· ἐμὴν τοι ἐὰν ἄλλος ἐξε-
λθῇ, καὶ ὡς εἶδεν αὐτὸν, παταχθεῖν σου Φαμῆνης τὸ πρῶ-
τον, ἐπὶ δ' ἄρ' ἔσελθε, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἐπίσημοι, εἰσελθὼν ἔσθ' αὐ-
τινὲν ἡ δ' ἀποίνης· ἡ δὲ τὸν θεασαμένη, ἔς τ' ὄψις ἀπέστρεψε
πρὸς τὸν ἀνδρα, Φαμῆνη, πόθεν μοι τὸ τέραις ὡς ἐγὼ· ἐκ-
βαλε αὐτὸν τὸ πρῶτον· καὶ κείνος ἀλίσσοι κινεῖα, μὴ ὑπὸ
σιωπῇ μου τὸν νεώνητον· ἡ δὲ, δὴ λος εἶξ' ἀνθεμισθῆσαι με, ἐτέ-
ραν ἀρχαῖα βαλόμενος· ἐπὶ σὺς αἰδοῦ μένος φρασταιμοι, ὡς
ἡ σὺς οἰκίας ἀναχωρήσω, τὸν κινωιέ φαλόν μοι τὸν κινώ-
μικας· ὡς αὐτὸν αὐτὸν δυσαναχέτοῦσα λαβείαν, φύγῃ· δὲ
οὐν μοι τὸν παρὸν καί μοι, καὶ παρὰ σομαι· πρὸς ταῦτα τὸ ξάνθου
μεμψαμένη τὸν αἰσῶπον ὡς ἡ, μὴ τὸ δὸν ἀεὶ αἰτῖνα φθεῖ-
ξαμένη πρὸς τὸν ἐν βραδίῳ οὐρανῶς, νυνὶ δ' πρὸς τὴν γυναι-
κα μὴ ἐν λέγοντα, αἰσῶπος ἐφ' ἡ· βαλε αὐτὴν εἰς τὸ βαλραθρον·
ἐπὶ ξάνθος, παῖν καὶ θαρμα· ἡ οὐκ οἶσθ' ὅτι ταῦτα ὡς ἐμαυτὴν
ἐρεῖ· καὶ ὁ αἰσῶπος, ὅς τ' ἡ γυναικὸς, καὶ κείνος, παρὸν μὴ οὐκ
δραπέτ· ἐπὶ πρὸς τὸν αἰσῶπος κροτήσας εἰς τὸ μέσον τὸν κρῖν, με-
γάλως ἀνέκραξε, ξάνθος ὁ φιλόσοφος γυναικὸς κρατεῖται· ἐπὶ
φθῆς πρὸς τὸ αὐτὸ δ' ἀποιναν· ἐφ' ἡ· σὺ δ' ἀποινὴν ἐβλάστη φιλό-
σοφον ὡν ἡσάσθαι σὺ δὲ λον, νέον, ἀσώματον ἔχον, σφριζόντα, ὃν
δὲ γυναικὶ σὺ καὶ βραβανέω θεῶν, καὶ σοι πρὸς παῖζιν τὰ
εἰς αἰχμύλῳ φιλοσόφ· ἀρετὴν, χρυσῶν ἐγὼ σου φημι τὸ σόμ·
βιαῦτα λέγει· καὶ αἰ μὴ ὁρῶν καὶ μαλ' ὅσον θαλαπείων· καὶ αἰ δ' ἐπὶ
μ· ἐπὶ πρὸς θορμῶ πνοαί· δὲ μὲν δ' ἐπὶ πέντα· δὲ μὲν δ' ἀλλὰ κινεῖα·
παλὺ δ' ἐν ἐγὼ δὲ μὲν, ὡς γυνὴ καὶ ἡ· σὺ δ' ὡς ἀποινὰ φιλοσό-

Φουγῶν οὐσα, ὑπὸ καλῶν νεανίσκων ὑπερετεῖσθαι μήτέ λε-
μήπως ὕβριν ὁ ἀνδρῖ σου πρὸς βίβλιν· ἡ δὲ, ταῦτα ἀνέστασα, καὶ
πρὸς μηδὲν ἀντειπεῖν δυνήθεισα, πόθεν ἄνδρ' φησὶ τὸ καλῶς τῷ
το τεθήρακας. ἀλλὰ καὶ λαλῶς ὅσα πρὸς οὗτος φαίνεται καὶ
ἀβελπῆτος. διαλλαγήσομαι τοίνυν αὐτῷ· καὶ ὁ ξάνθος, αἰσώπων
δὴ καὶ ταῖς σὺν δέσποιναι. καὶ ὁ αἰσώπων εἰρωνεύσας μῦθος,
μέγχιτι χῆμα φησὶ τὸ παρ' αὐτοῖς γινώσκοντα. καὶ ὁ ξάνθος, σὺ δὲ
τὸν ἴδον· ὦν σάμῳ γάρ σε εἰς δουλείαν, οὐκ εἰς ἀντιλογί-
αν. τῇ δὲ περὶ ξάνθος ἐπεσθαι ὁ αἰσώπων κελεύσας, πρὸς τινὰ
ῥήκων ἢ κεν ὦν σάμῳ λαχέοντα. τῷ δὲ κηπῶρ δέσμιον λα-
χέοντα θείσαντος, ἀνέληφεν αἰσώπων. τῷ δὲ ξάνθος μέλιον βρ-
ῆδ' ὁ κηπῶρ ὡς ἀβελπῆς τὸ κέρμα, ὁ κηπῶρ, ἔα κέρει φη-
σὶν, ἐν ὅς περ βλήματος παρὰ σὺν δέσποιναι. καὶ ὁ ξάνθος, τίνος· καὶ
ὅς, τί δὴ ποτε τῷ μὲν παρ' ἐμῶν τῶν μῦθων ῥαχάρων, καὶ περ
ἐπιμελῶς σιναλίζοντα τε ἀρδύοντα, βραδείαν ὁμῶς
ῥήσιν τῷ αὐξήσιν, οἷς δὲ ὑβρισταὶ ἐν γ' ἀνάλυσις, καὶ βίβλιν με-
αὶς ἐπιμελείας ἀξισμῶν, τούτοις ὁ ξυτέρ' ἢ βραδείας. ὁ μὲν
οὐν ξάνθος, καὶ τοῖς φιλοσόφοις ζητήσεως οὐσης, μηδὲν ἔτερον
συνροήσας εἰπεῖν, ἡ θεία προνοία τῷ τῷ πρὸς βίβλιν ἀλλοις διοικεῖ
σθαι φησὶν· ὁ δὲ αἰσώπων παρ' αὐτῷ γὰρ, ἐγὼ λαοί. καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ φι-
λόσοφος πότερον γελαῖς ἢ κατὰ γελαῖς· καὶ ὁ αἰσώπων, κατὰ γε-
λαῖς φησὶν, ἀλλ' οὐ, τῷ δὲ διδάξαντός σε. ἀλλ' ὑπὸ θείας προνοί-
ας γίγνεται, ταῦτ' ἢ σοφῶν ἀνδρῶν τυγχάνει τῆς λύσεως. περὶ α-
λλὰ τοίνυν ἐμὲ, καὶ γὰρ λύσω τὸ πρόβλημα. ἐν βούλῳ βίβλιν ὁ ξάν-
θος ἐπιστραφείς, λέγει ὁ κηπῶρ· ἡ νῆα πάντων ἀπερὶ σέστιν
ὧν τῶν, ἐμὲ γὰρ ἐν βούλῳ ἀκροαθεῖς διαλεχθέντα, τὰ νῦν
ἐν κήπῳ λύειν σφίσματα. πάντες δέ μοι οὐ τοσὶ πολλῶν περὶ αὐ-
τῶν ἀκολουθίας, τούτῳ προσανθέμενος, τῆς λύσεως τῶν τῶν
ἐν βούλῳ· ὁ κηπῶρ, οὐδὲς ὁ αἰσώπων γράμματα οἶδεν, οἱ μοι

ἦν δὲ Τυχίας· ἀλλὰ φράσον ὧς τε· εἰ τὸ ζήτημα ἔτι δὲ διασά-
φεισιν ἐγνωνίαις· ὁ αἰσώπης, ἡ γυνή φησιν ἐπειδὴ μὲν πρὸς δάτε-
ρον γάμον ἔλθῃ, τέκνα ἐκ τῆς προτέρας ἀνδρὸς ἔχουσα, εἰ περ ἄ-
ρῃ καὶ τὸν ἀνδρα τέκνα ἐκ τῆς προτέρας γυναικὸς τεκνοποιήσά-
μενον, ἀλλὰ αὐτὴ τέκνα ἐπηγάτο, τοῦτον μήτηρ ὀκνῶν· ἀδ' αὖ-
ρον ἐν τῷ ἀνδρὶ, τοῦτον ὀκνῶν μήτηρ· καὶ ἐν ἐκείνοις ἐνδεί-
κνυται τὴν διαφορὰν· τὰ μὲν γὰρ ἐξ αὐτῆς, φιλοσόφους ὡς ἐπιμελῶς
ῥέφουσα διαγίγνεται· τὰ δὲ ἐξ ἄλλοῦ ὧν ὁ δύνων, μισοί· καὶ ζήτησι
πῶς χωρὶς, τὴν ἐκείνων βροφὴν περιόψασα τοῖς αὐτῶν πρὸς
τίθεται τέκνοις· τὰ μὲν γὰρ, φύσει ὡς οἰκεία φιλεῖ· ἀπέρ-
γει δὲ τὰ τῶν ἀνδρῶν ὡς ἄλλοῦ· τὸν ἴσον δὲ καὶ ἡ γυνή βόπον, ἥ μὲν
αὐτομάτως ἐξ αὐτῆς φουομένων, μήτηρ ὀκνῶν· ἀδ' αὖτὸς ἐμφυτὰ
ῥιζὴς, τοῦτον γίγνεται μήτηρ· ἔχειν καὶ μάλλον ὡς γνήσια τὰ οἰ-
κεία ῥέφεται ὅθεν λαμβάνει· τοῖς δὲ παρὰ τοῦ φυτῶνος οὐ τοσάυ-
τῶν ὡς νόθοις τὴν βροφὴν νέμει· ὡς τοῖς ἰσοθεῖς οἰκωρὸς, πρὸς
αὐτοῖς ἀνμοι φησιν, ὅτι μετὰ μηχανοῦ λύπης καὶ ἀδολοχίας
ἐκούφισας· ἀπὸ τῆς προῖκα φέρων τὰ λαχόντα· ὁ δὲ οὐκ οἶσιν
ἔστιν δὲ, ὡς εἰς οἰκείον ἡνίκον βαδίζον λαμβάνει· μετὰ μὲν
δὲ πάλιν εἰς τὸ βαλανεῖον ἐλθόντος τῶν ξάνθου, καὶ τισιν ἐν τῷ
χρόνῳ ἐκείνῳ φίλων, ὡς πρὸς τὸν αἰσώπην εἰρηνότος, εἰς τε τῶν
οἰκίαν πρὸς δραμῆν, ὡς φανὴν εἰς τὴν χύβαν ἐμβαλόντα ἐφί-
σαι, ἐκείνος ἀπελθὼν, κούκον ἐφαίνῃς εἰς τὴν χύβαν ἐφει-
βαλὼν· ὁ δὲ δὴ ξάνθος ἀμὰ τοῖς φίλοις λουσάμενος ἐκάλει
τοὺς συναιεῖσιν· πρὸς περὶ αὐτοῦ ὡς λιτῶν· ὡς φανὴν γὰρ
καὶ τὸ δὲ πρῶν· ὡς μὴ δὲ τῇ κτηνίᾳ ἥδε σμαλθρὸν φέ-
λας κείνῃ, ἀλλὰ δοκιμαζέτω τὸ πρῶτον· ἥ δὲ, ἐξ αὐτῶν, ὡς
πρὸς τὴν οἰκίαν ἀφιστομένων, ὁ ξάνθος φησὶ, δὲ ἡμῖν ἀπὸ λα-
ρῶν πρὸς αἰσώπην· τὸ δὲ ἐκ τῆς ἀπορροίας τῶν λαρῶν λαβόντες καὶ ἐ-
πιδεδωκότος, ὁ ξάνθος ἦν δυσωδίας ἀναπλησθεῖς, φανὴν

τὰ τὸ φησιν αἰσωπε. ἔ' οὖς, ἀπὸ λουβροῦς ἐνέλασας. τοῦ δέ,
τῇ παρ' οὐσίᾳ τῶν φίλων τὴν ὀργὴν ἐπισχόντος, καὶ λευκάνη
αὐτῷ παρὰ τελευτῇ αὐτῶν ἀνελάντων, αἰσωπος τὴν λευκάνην θείας
ἵστατο. καὶ ὁ ξάνθος, οὐκ ἔστι; καὶ κείνος, ἐν τῇ τελευτῇ μοι ταῦ-
τα ποιεῖν, ὅσα αὐτὸς ἐπὶ τάξῃς. οὐδὲ νῦν οὐκ εἴπω, βλάβε' ὕδωρ εἰς
τὴν λευκάνην, καὶ νίψον τοὺς πόδας μου, καὶ θές τὰς ἐμβαλδὰς,
καὶ ὅσα ἐφεξῆς. πρὸς δὲ ταῦτα τοῖς φίλοις ὁ ξάνθος ἐφίμει. καὶ
ἦν δούλον ἐπὶ τῷ μύθῳ; οὐκ ἔστιν ὅπως. ἀλλὰ διδάσκαλον. ἀνα-
κλιθέντων τῶν νυν αὐτῶν, καὶ τὸ ξάνθου τὸν αἰσωποῦν ἐρωτήσαν-
τος, εἰ ἐφίμει ἡ φανὴ, δούδου λαβὼν ἐκείνος τὸν ἡφαιστῆος
κον ἀνέδωκεν. ὁ δὲ ξάνθος λαβὼν, καὶ οἰκθεὶς ἐνεκὸν τοῦ πα-
ραν λαβεῖν ἡφαιστῆος τὴν φανὴν δέξασθαι, τοῖς δακτύλοις
διατρίψας ἐφίμει καλῶς ἐφίμει. νόμισον. τὸ δέ, μόνον τὸ ὕδωρ κε-
νώσαντος ἐν τοῖς βιβλίοις καὶ παρὰ τὸν ξάνθου, ἡφαιστῆος ἡφαι-
στῆος. καὶ ὁ ξάνθος, ἐλάβε' αὐτήν. καὶ ὁ ξάνθος, ἐν αὐτῇ κόνι ἐφί-
μας, καὶ ὁ αἰσωπος, μάστιγα. φανὴν ἦν ἐν ἡφαιστῇ, ἀλλ' οὐκ
φανῆς, ὃ δὲ πληθυντικῶς λέγεται. ὁ μὲν οὖν ξάνθος ἀπὸ τῆς
τοῖς ὁλοῖς, ἀνδρες ἐταῖροι ἐφίμει, οὐδὲ εἰς μανίαν με περὶ βίβλιν.
εἰς τὴν φανὴν πρὸς τὸν αἰσωποῦν, εἰπὼν. ἀλλ' ἵνα μὴ δόξῃ καὶ
δοῦλε τοῖς φίλοις ἐν βρείζῳ, ἀπελθὼν ὥνυσται πόδας χοιρεῖας
τέτταρας. καὶ διὰ ταύτων ἐφίμει παρὰ τὸν ξάνθου. τὸ δέ, πρὸς τὸν ξάνθου
ἦσαν τὸς, καὶ τῶν ποδῶν ἐφομῆν, ὁ ξάνθος ἀλόγως θέλων τὴν
φανὴν τὸν αἰσωποῦν, αὐτῷ περὶ τῶν εἰς χεῖρας ἀχολουμέ-
νου, ἐν αὐτῇ ποδῶν ἐκ τῆς χύδας λαθεῖν ἀνελόμηνος, ἐ-
μεν. μετὰ μιν δὲ καὶ ὁ αἰσωπος ἐλθὼν, καὶ τὴν χύδαν
ἐπισκεψάμενος, ὡς τοὺς βίβλιν μόνους πόδας ἐώρακε, συνή-
κεν ἐπισκλῆν αὐτῷ τὴν ἀπὸ τῆς φανὴς. καὶ δὴ καθεστράμων ὑπὸ τῇ αὐ-
τῷ, ἔ' στίβον μὲν ἔχει τὸν ἐν αὐτῇ ποδῶν τῇ μαχαίρᾳ περιε-
λῶν, ἔ' τῇ βίβλιν φιλάσας, εἰς τὴν χύδαν ἐρεῖφε. ἔ' συνέψαψε
ἄλλοις.

ἄλλοις. ξάνθος δὲ δέισας, μή πως αἰσώπας τὸν ὑφαιρέσιντα τῶν
 ποδῶν ἔχαιρων ἀποδράσῃ, αὐτὸς εἰς τὴν χύβαν αὐτὸν ἐνέ-
 βαλε. τῷ δ' αἰσώπου τὸν ποδῆς εἰς τὸ βίβλιον κενώσαντος, ἔ-
 πέντε τούτων ἀναφανέσθων, ὁ ξάνθος, τί τοῦτο φησὶν αἰσώπας.
 πῶς πέντε. καὶ εἵνους, ἴσθ' οὐ γὰρ ποδῶν ἔχοντος ποδῆς. καὶ ὁ
 ξάνθος, οὐ γὰρ. καὶ ὁ αἰσώπας, εἰσὶν οὐ γὰρ ταυτοῖς πέντε. καὶ ὁ σί-
 τλόμηνος χοῖρος νέμεται καὶ τῶν βίβλιων. καὶ ὁ ξάνθος πάλιν βα-
 ρέως ὧν, πρὸς τοὺς φίλους φησὶν. ἔχ' ἡμεῶν πρόσθεν εἰ-
 πον, ὡς τάχιστα μετὰ μαρίαν οὐδὲν δὴ περιβέβηκε; καὶ ὁ αἰ-
 σώπας, δὲ ποτὶ οὐκ οἶσθ' ὅτι τὸ ἐκ προσθέσεως τε καὶ ἀφαιρέσε-
 ως εἰς τὸ κατὰ λόγον ποσὸν συγχεφαλαίου μῆνον, ἔκβησιν ἀμάρ-
 τημα; ὁ μὲν οὖν ξάνθος μηδεμίαν αἰτίαν ἀπὸ σωπῶν ἀρ-
 κῶς μαρτυροῦν τὸν αἰσώπην, ἡσυχάσας. τῇ δ' ὑπερῷα τὴν χολασ-
 κῶντις πρυτανεὺς ἀπὸ πᾶσας δέειπνον, σὺν ἄλλοις χολασκῶσι
 καὶ τὸν ξάνθον ἐκλήκον. ἀποχρυσμῶν τοίνυν, ὁ ξάνθος μετὰ
 ποδῶν ἐκ τῶν παρὰ κλημῶν ἀνελόμηνος ἐπὶ λείοντος, καὶ τῶν αἰ-
 σώπῳ ὅτι ποτὶ ἐφεσὶν τιδούς, τῇ ἀποούσῃ μοι φησὶ πρόσθεν
 ταῦτα ἡμῶν ἀπελθόν. ὁ δ' αὖ ποτὶ, καθ' ἑαυτὸν ἐν ἐρόφῃ, ἤνυ καί-
 ρος τί σαφὲς αἰμὸν μὲν δέ ποιναν, ἀρτῶν μετὰ νύκτα νεώμενος ἢ
 θοὸν ἐσηώπην. ὁ φησὶ τοίνυν εἰς τὸ δεσπότημον ἀνοεῖ. ἀφ' ἡμῶν
 μῆνος οὖν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ καθίσας ἐν τῷ προσόμῳ, ἔτι
 δέ ποιναν ἐκκαλέσας, τὴν ἀνείδαν τὴν μερίδαν ἡμῶν προσθεν
 αὐτῷ τέθεικε. καὶ φησὶ, δέ ποιναν. ταῦτα πάντα ὁ δεσπότης πρὸς
 τῶν οὐσῶν, ἀλλὰ τῇ ἀνοεῖ. καὶ τὴν νύκτα καλέσας καὶ εἰ-
 πὼν ἐλθέ λυκαίνα φατε, οἱ γὰρ ὁ δεσπότης ταῦτα ἐπὶ ταξί-
 δοιναί, ἀνὰ μέρος τῇ κυρτῇ πάλιν παρὰ βαλεμεῖ. ὁ γὰρ πρὸς
 τὸν δεσπότην πάλιν ἐλθόν, ἔρω τῆς εἰς τῇ ἀνοεῖ δέδω-
 κε πάλιν, πάλιν φησὶ. ἔν ὧ πρὸς ἐμὴ πάλιν κατέφατε. τῷ δ' ἐ-
 π' ἀνέρομην. ἔτι ποτὶ ἄρα ἐσθ' ἵστα ἐλεῖν, ἐκείνους, ἐμοὶ μὲν

Φησιν οὐδὲ τίς γ' εἴρηκε καθεαυτῶν δέ σοι χάρειταις ἡδεῖ· ἡ μὲν
ποιήτων τοῦ ξάνθου συμφορὰν τὸ πρᾶγμα ποιήσασθαι, ἃ τε
δὴ δατέρα ἡμῶν εἰλεγθεῖσα τῇ πρὸς τὸν ἀνδρα ἀνείκα, εἰ
ἔπεισεν. ἡ μὲν μὲν τι τὰ λοιπὸν συνοικήσειν αὐτῷ, εἴσω πα
ρελθῶσα τὰ κοιτῶνος ἐθελῶ. τὰ δὲ πότον προκόψοντος, καὶ ζῆ
τημαλθον πρὸς ἀλλήλους προτεινομένων, καὶ ἐν ὧς αὐτῶν ἀπο
ρήσαντος, πηνίκα ἀγγίγοιτο μετὰ λησὶ ἀνθρώποις βαρύνει, αἴ
σωπος ὁ ποσειδῶν εἰσὶν εἰπεν. ἡνίκα ἀνὸν νεοὶ ἀνίστασθαι, τὰ
ἑαυτῶν ἀπαιτῶσιν τῇ μάτῃ. καὶ οἱ χολαστικοὶ γελῶσαντες ἔ
φασαν, ροήμων δὲ νῶν ὁ νεώτης. ἐτέρου δὲ πάλιν προσέειπεν, ὅ
του χάριν τὸ μὲν πρὸ βαλὼν ὑποσφάλλειν ἐλκόμενον οὐ βόα, ὅ
χρῃρος ὅτι μαλιστα κερῶν. αἰσώπος αὐτῶν εἰπεν. ὅτι τὸ μὲν πρὸ
βαλὼν κατὰ τὸ εἰωθὸς ἀμελῶς μῆλον, ἡ δὲ τὸ πρὸ πρὸ βαλὼν ἀπ
πρὸ μῆλον, σιγῇ πεταεῖ. διὸ καὶ ὑποσκελίζόμενον εἰ τὸν σιδηρον
ὀρεῶν, οὐδὲν δεινὸν ὑποπλάττει. ἀλλ' ἐκεῖνα τὰ συνήθη καὶ μόνον
δοκεῖ πείσασθαι. ὁ δὲ χρῃρος ἀτεδμήτῃ μελῶς μῆμος, μήτε κ
ρόμενος, μήτε συνειδὼς ἑαυτῷ πρὸς τιτῶν τοιούτων ἐλκόμε
νος, ἀλλ' ὅτι τῶν σαρκῶν αὐτῶν μόνων δὲ χρεῖα, ἐκὸς βοᾶ. βού
λον οὐτὶς ἐκείνους, οἱ χολαστικοὶ πάλιν ἐπώνεσαν αὐτῷ, βὰ πεί
τες εἰς ἐλωτα. παύσασθαι μὲν τοι τὰ πότον, καὶ τοῦ ξάνθου
πρὸς τῶν οἰκίαν ἀπονοσήσαντος, καὶ τῇ γυναικὶ συνήθως ὀρεμῇ
σαντος πρὸς λαλεῖν, ἐκεῖν κ' οὐ βρ' ἀποστραφῆσα, φησὶ, μή μου
πλησθὲν γῆν. δόσμοι τῶν προῖκα μου, καὶ ἀπελάσμαι. οὐδὲ
ἄν μείναιμι σὺν σοὶ βύνην ἔχων. σὺ δ' ἀπελθὼν τῶν κύνων
λαλῶν, ἡ πρὸς πομφακτοὺς μερίδας. εἰ ὁ ξάνθος ἐκωλαγὴς λέ
γει, ἡ δὲ βύνη πρὸς ἡμῶν μοί τι καὶ πάλιν ἄσπερος. εἰ πρὸς τῇ
γυναικὶ φησὶ, κύνων. ἐμὲ πεπωκότος σὺ μεθύεις; τίρι τὰς με
ρίδας πρὸς πομφακτοὺς; μάδ', ἐμοὶ μὲν οὐ φησιν ἐκείνη, τῇ δὲ
κύνων. καὶ ὁ ξάνθος ἑαυτῷ πωληθεῖν τι φησὶ. τίρι δὲ δωκεῖ

τὰς μερίδας, καὶ κείνος τῇ ἀνοσχῇ. καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα ὁ
 ξάνθος, οὐδὲν ἔλαβες. καὶ κέρη, οὐδὲν. καὶ ὁ αἰσώπης, τί νῦν
 ἐκέλευσας δέσποτα τὰς μερίδας δοθῆναι. καὶ κείνος, τῇ ἀνο-
 σχῇ μοι. ἔ. ὁ αἰσώπης τὴν κινύδα φωνήσας, αὐτῇσι φησὶν ἀν-
 εἶ. ἢ γὰρ γυνὴ καὶ ἀνδρὲς λέγεται, ἀλλ' ἐπελάχισα ἀλήθεια.
 αὐτίλγει, λοιδορεῖται, ἀναχωρεῖ. τὴν μὲν τοι κύννα, τὴν φοῆ,
 ἀπελάσον. καὶ οὐκ ἀναχωρήσειεν αὐτῇ, ἀλλ' ἐπιλαθομένη πάν-
 τῃ αὐτίκα φιλοσφρόνως σάινε. ἔ. σὺν χάριτι τὸν δεσπότην.
 ἔ. δεῖσε ὡς εἰπεῖν δέσποτα τῇ γυναικὶ τὰς μερίδας νόμισον, καὶ
 μὴ τῇ ἀνοσχῇ. ἔ. ὁ ξάνθος, ὁρᾷς κινύα ὡς οὐκ ἐμὸν τὸ ἀμαρ-
 τημα, ἀλλὰ τὸ νομίσαντος; ἀνὰ χροὶ γέρων, καὶ οὐκ ἀπορή-
 σω περ φάσεως, δὴν αὐτὸν μασηθῶ. ἦ δὲ μὴ πεθομένης, ἀλλ'
 ἀλάθρα πρὸς τοὺς ἐαυτῇ γενεῖς ἀπχωρησάσης, αἰσώπης εἰ-
 πεν. οὐκ ὀρθῶς εἶπες ὧς δέσποτα, ὡς ἡκύνωσι μάλλον ἀνοεῖ,
 καὶ ἔχῃ ἐμὴ δέσποινα; ἡμερῶν δέ τινων παρωχημένην, ἔ. ἦ γυν-
 ναικὸς ἀδιαλλακτοῦ μέρους, καὶ τὸ ξάνθου εἶναι προσκύνοντος
 τινὰς ὡς αὐτὴν ὡς αὐτὴν ἐρέσει οἰκადε πέμψαντος, ἦ δὲ
 μὴ ὑπερβύθου θελήσης, καὶ τὸ ξάνθου δὴ αὐτὴν εἰς ἀθυμίαν πε-
 σόντος, αἰσώπης προσελθὼν αὐτῇ φησὶ. μὴ αὐτῷ δέσποτα. ἐγὼ
 γὰρ αὐτὴν αὐτῇ ἡμερῶν ἀνέρας τοῦ ἀπαράλλακτον ὁρᾷσά περ
 σέ. καὶ λαβὼν κέρμα, πρὸς τὴν ἀγρὰν ἦλθεν. καὶ ὠνισάμε-
 νος χῆνας καὶ ὀρνίθας, καὶ ἀλλ' ἅπαντα πρὸς ἀσπίαν ὠνι-
 θείων, βαδίζωντας οἰκίας περιετόσει. παρήγετο ἰννὴ τὴν τῇ
 αὐτῇ δεσποίνης γυναικὶ ὀρνίθων οἰκίαν, μήτε ταύτην εἰδέναι περὶ
 οὐ μόνος ἐκείνων τυχερὸν εἶναι, μήτε μὴ ἐν αὐτῇ τὴν δέσποι-
 ναν μὴ εἶναι. ἔ. δὴ τινὶ τῶν οἰκίᾳ ἐκείνης ἐντυχῶν, ἡρώτα εἴ τι περ
 τῇ εἰς γὰρ μὴ χερσὶ μὲν οἰκία τῇ οἰκίαν ἐχρῖεν αὐτῷ πωλῆσθαι. τοῦ
 δέ, καὶ τίς τούτῳ ἐχρῖεν τῇ χερσὶ ἀποδομένη, ξάνθος φησὶν ὁ φι-
 λόσοφος. αὐτοὺς γὰρ γυναῖκα μέλλει συναλφίσθαι. τοῦ δέ, ἀνα-

Εάντος, καὶ τῆς Γωαμὶ τὰυτα τὰ ξάνθα ὡς ἡκουσεν ἀνὰ φείλαν
τος, ἐκείνη. ζυὸν δρόμῳ καὶ παρὰ πρὸς τὸν ξάνθον ἦλθεν αὐτί-
μα καὶ αὐτὸν κατεβόα λέγουσα πρὸς τοὺς ἄλλοις, καὶ ταῦτα.
ὡς οὐ καὶ ἐμοῦ ζώσης ὡς ξάνθε ἐτέρᾳ Γωαμὶ δυνήθησιν συναρ-
μοσθῶμαι. ἔπειτα ἔμεινεν ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ διασώσων, ὡς καὶ δι-
ῆκνον αὐτῇ μετὰ δὴ μέρας πάλιν τινὰς καλέσας ὁ ξάνθος
χολαστικὸς εἰς ἄριστον, ὡς αὐτὴν πω φησὶν. ὁ φωνήσων ἀπελθὼν
πάλιν ὅτι χρηστότατόν τε ἔβελτιον. ὁ δὲ, ἀπαύων, καθεαυτὸν ἐλε-
γχε, ἐπεὶ διδάξων δὲ ἀπὸ τῆς μὴ μωρὰ διαπαιδεύει. Γλώττης
ἐν μόνῳ αὐτοῦ περιελθὼν ἔβριμάσας, ἀνακλινθεὶς Γλώττης
ὁ πάλιν ἐκείνῳ σὺν ὁ ξυγχερὼν παρέθηκε. ἢ ὁ χολαστικὸν ἐπαινε-
σάντων ὡς φιλόσοφον τὸν παρῶτον ἐδεσμά, διὰ τὴν τῆς Γλώττης
πρὸς τὸν λόγον ὑπερεσίαν, πάλιν αὐτὴν ἐφθὰς Γλώττης πα-
ρέθηκε. ἔπειτα αὐτὴς αὐτῷ βρώμας αἰτνεύσας ἄλλᾳ καὶ ἄλλου, ὁ δὲ ὕ-
δεν ἐπεὶ ὅτι μὴ Γλώττης πρὸς τίθῃ. ἢ δὲ χολαστικὸν ὑπὸ
ταυτῇ τῇ βοῇ ἀρχαν αἰτνεύων, μετὰ τῆς Γλώττης εἰρήν-
θον. καὶ ὡς ἡμεῖς διημέρας Γλώττης ἐοθίοντες, τὰς ἡμετέρας
ἡ λήσαντες. ὁ ξάνθος φησὶ πρὸς ὁρίων, ἔδενον παρῶν ἐπεὶ
αἰσώπε, ἔδεν ὁ δὲ καὶ κείνος, οὐκ ἐν ἐντεταλμένῳ κατὰ ῥα-
ρατὸν ἀνθρώπου πάλιν ὅτι χρηστότατόν τε ἔβελτιον ὁ φωνήσων, ἔ-
δεν αὐτὴν, πολλὰς ὁμολογῶσαι τὰς χαλεπὰς μεμφομένῳ μεφί-
λοσφον ἀνδρῶν παρόντων. τί αὐτὸν γὰρ οἶτο Γλώττης χηρότε-
ρόν τε ἔβελτιον ἐν τῷ βίῳ. πᾶσα γὰρ παιδεία ἐφιλοσοφία δι-
αὐτῇ παιδία ἐδιδάσκειται. διὰ τὴν δόσιν. λήψας. ἀγχαί. ἀ-
πασμοί. ἀφημίαι. μοῦσα πᾶσα. διὰ τὴν γὰρ συγματοῦται γὰρ
μοι. πᾶσις ἀνθρώπων. ἀνθρώποι διασώζοντι. καὶ συνελόντι φᾶ-
ναι, διὰ τὴν ἀπὸς ὁβίος ἡμῶν συνέστηκεν. ἔδεν ἄρα τῇ Γλώττης
ἀμφοῖν. ὑπὸ τούτοις οἱ χολαστικοὶ τὸν μὲν αἰσώπην ὁρθῶς λέγειν
φάμενοι, ἡμαρτηκέναι δὲ τὸν διδάσκαλον, διελκλύθασιν ἔ-

β iii

εἰσῆσαι. καὶ ὁ αἰγροῖκος ἐκείνος μὴδὲν πειρῆσαι μάχης, μή-
τε τίς ὦν ὑπὸ τίνος καλεῖται, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν. ἔπειτα
αὐτοῖς ὑποδήμασι φαύλοισι ἔσιν ἀνέπεσεν ἐρομένῃ δὲ τῷ ξαν-
θου, τίς οὗτος, αἰσώπης εἶπεν, ἀπερίεργος ἀνθρώπος. καὶ ὁ ξαν-
θος εἰς οὓς εἰπὼν τῇ γυναικὶ συννοηθεῖναι αὐτῷ, καὶ ὁ περ αὐ-
τὸς ἐπιτάττει ποιεῖν, ὥς αὐτὸν προσώπω λόγῳ παληγῆς ὅτι αἰ-
σώπῳ ἐν τείνῃ ἐταρῶν ἐκκλῖναι πᾶν φησὶ. καὶ εἰς τὸ ὕδωρ ὑπὸ
τῇ λευκάνῃ βαλοῦσα, τοὺς πόδας τῷ ξένῳ νύμφον διανοεῖτο γυνή
καθ' αὐτὸν, ὥς πᾶν ὁ μὲν ξένος ἀλαβηθήσεται, ὁ δ' αἰσώ-
πης ὥς ἐκείνου περιέρχου φανέρως παληγῆς λήφεται. ἡ μὲν
οὖν βαλοῦσα τὸ ὕδωρ εἰς τὴν λευκάνην, καὶ τοὺς πόδας τῷ ξέ-
νου νύμφουσα. ὁ δὲ γινούσ' αὐτῇ τὴν οὖσαν τὴν τῶ οἴκου δεσπότιν.
καθ' αὐτὸν εἶπε. τιμῆσαι με πᾶν ὅς βούλεται. καὶ τούτου δὲ
χάριν αὐτοχειρία τοὺς πόδας μου βούλεται νύμφαι. ἐπεὶ θεοῖς
παρίσιν εἶχεν αὐτὸς τὸ ἐπιτάττειν. προτέρως οὖν τοὺς πόδας, νύ-
μφον καὶ φησὶ. ἔτι νύμφη ἀνελίχθη. τῷ δὲ ξανθου καλὰ
σαντος οἴοντο ὅτι ξένω δουθήσῃ ποιεῖν, πάλιν ἐκείνος διελογίσαστο
καθ' αὐτὸν, ὥς αὐτὸς μὲν τὸ πρότερον εἰπεῖν. ἐπεὶ δ' οὐδὲν
αὐτοῖς ἐδοξεν, ἔδεν ἔργον ἐμοὶ τὰ βιῶντα εἰδέναι. καὶ λαβὼν
ἐπὶ σεν. ἀριστούργον δὲ καὶ τίνος ἐδέσματος ὅτι ξένω παρὰ τε-
θέντος, καὶ κείνῃς ἡ δὲ ἐοσίοντος, ὁ ξανθός τῷ μαγείρῳ ὥς καὶ
τῷ ἀρτύσαντι ἐν ἐκείνῃ. ἔτι μὲν βίβ' ἀπὸ τοῦ πᾶν παληγῆς ἐν
φύρῃ. ὁ δὲ γρότης καθ' αὐτὸν εἶπε, τὸ μὲν ἐδεσμά ἐστιν ἐφ' ἡ
καὶ ἔδενος αὐτῷ δεῖν πρὸς τὸ καλῶς εἶναι. εἰ δὲ καὶ δίχα πε-
φάσας βούλεται τὸν αὐτὸς δούλον μασιγρῶν οἰκοδεσπότης,
τί πρὸς ἐμὲ. τῷ δὲ ξανθὸς ἀχάκωντος ἔτι χηδένως διακινέ-
ναι, ἐπεὶ μὴδὲν ὁ ξένος περιερχέσθαι, τέλος παλακοῦντες ὡς
χρηστον. ὁ δὲ ξένος ἄτε δὴ μήπω παλακοῦντος γενεᾶς, σωρῶν
καὶ συνελθὼν αὐτοὺς ὥς φωνῶν ἡ ὁθιῇ. τοῦ δὲ ξανθου τὸν ἀρ-

το ποῖον αἰτιασάμενος, καὶ τί δὴ ποτὶ ὧ κατὰ ρατεφάμενον καὶ
μέλιτος δὲ χαλκὸν πεπρωμένον πλάκοις ἐστιάσας, ἐκείνος
ἔφη, εἰ μὲν ὧ μὸς ὅστις ὧ δὲ ποτὶ ὧ πλάκοις, ἐμὲ τὴν ψῆ. εἰ δὲ
ἔχῃς ἔδει ἐστιάσαι, μὴ ἐμὲ ἀλλὰ τὴν δὲ ποῖον αἰτιῶ. καὶ
ὁ ξάνθος, εἰς πρὸς τὴν ἐμὴς τὸ βέρονε γυναικός, ζώσαν αὐτὴν ἀρ-
τίως κατεκάλυψε. καὶ πάλιν τὴν γυναικὶ νάφει αὐτὴν συνυπεκρίθη
ναυδισσάτωρ. κελεύσας δὲ νηλεμάτιδας εἰς τὸ μέσον ἀχρῆνα
πυραυλὴν ἤψε. καὶ λαβόμενος τὴν γυναικός, ἐπὶ τὴν πυρᾶς ἤγα-
γε, πρὸς δοκίμοις ὧν αὐτὴν εἰς τὸ πῦρ ἐπαφέναι. διέβρε δὲ-
πως καὶ περιεβλέπετο τὸν ἀγροίκον, εἰ πως ἀνατὰς τοῦ τοιούτου
βλήματος εἰρξαι αὐτὸν ἐλπίσειεν. ὁ δὲ, καθ' αὐτὸν αὐτὸς
διεσποώμενος, ὡς αἰτίας μὴ παρὰ σῆς, τί δὴ περὶ σῆς ὀργίζεται.
εἴτε φησὶν οἰκοδὲ ποτὶ, εἰ τὸ βέρονε καὶ δὲ γινέσθαι, ὑπόμψ-
νόν με μικρόν, μέχρις αὐτὸ ἀπελθὼν ἐνέγνωμον καὶ αὐτὸς ἐξ
ἀρχῆ τὴν γυναικα, ὡς αὐτὸ ἀμφω κατὰ τὸ αὐτὸ κατακαύσας.
ταῦτα τὰ ἀνδρὸς ὁ ξάνθος ἀκῆσας, καὶ τὸ βούβον ἀκέραιον ἐγὼ
ναῖον θαυμάσας, καὶ αἰσώπω φησὶν. ἴδε ἀληθῶς ἀνθρώπος ἀ-
περίεργος. ἔχεις τὴν νικητήρια λαβὼν αἰσώπω. αἰς ἔχεις βού-
λοιον. τὸ δὲ ἐν τεύθει, ἐλαθερίας τὴν σῆς ἐπὶ τεύξῃ. καὶ δὲ ποῖ-
σας ὁ ξάνθος ἐπέταξε καὶ αἰσώπω εἰς τὸ βαλανεῖον ἀπελθεῖν καὶ
σκέψασθαι, εἰ μὴ πλὴν παρὲς τὸν ὄχλος. βάλειται γὰρ αὐτὸν λα-
θῆναι. ἀπὸ μὲν γὰρ ὁ στρατηγὸς συναντήσας, καὶ τὸ ξάνθος γινέσθαι
τὸν ὄντα, ἤρετο ποῖ πῶρ' αἰσώπω. καὶ δὲ, ἐκ οἰδαφάμενος, νομίσας ὁ
στρατηγὸς τὴν ἐρώτησιν αὐτοῦ παρὰ δὲ ἐν λογιθῆναι, εἰς εἰρητῆ
αὐτὸν ἀπαχρῆνα κελεύει. ἀπαχρῆνος βίνω ὁ αἰσώπος ἐνερα-
ξεν, ὁρᾷς ὧ στρατηγῇ, ὅπως ὁρθῶς ἀπεκρίθην; ἀλλ' ἄν μὴ προσέδ-
ησας, καὶ συνήρτησά σοι, καὶ εἰς εἰρητῆν ἤδη ἀπαχρῆμα. καὶ ὁ στρα-
τηγὸς ἐκπλαγείς ἐπὶ τὴν ἀπολογίαν ἐτόίμω, ἀφῆκεν ἀ-
πέναι. αἰσώπος δὲ παρὰ γυνόμενος εἰς τὸ βαλανεῖον, καὶ πλῆ-

θος ἐν αὐτῷ θεῷ αὐτῷ μένος ὁχλος, καὶ λίθον ὁρᾷ κατὰ τὸ ἦν εἰ-
σόδου μεσσηνίου. ἐφ' ὃν ἔκαστος τῶν εἰσόντων τε καὶ ἐξίοντες
τὴν πόλιν προσέειπεν. οὐδὲν εἰς τὴν πόλιν ἐλθόντες, ἀλλὰ
μετέθικεν. ὁ γὰρ πρὸς τὸν δεσπότην, εἰς ἐλπίδας φησὶ
δὲ ἀπολαύσασθαι, ἐν αὐτῷ ἀνθρώπων ἐν τῷ βαλάνειω τεθελμαί. καὶ
τὸ ξάνθου ἐλθόντες, καὶ τὸ πλῆθος τῶν λαομαχῶν ἰδόντες, καὶ τὴν
τοῦ βεῖτοντος αἰσώσαντες, οὐχ ἔνα ἀνθρώπων ἐφης ἐρακύναι, ὁ
αἰσώσαντες, καὶ φησιν. τὸν γὰρ λίθον ἐκείνον, τῇ χειρὶ δειξάς, πρὸς τὸν
εἰσόδου καὶ μεθόδου ἀφ' ὃν οἱ εἰσόντες πάντες καὶ ἐξίοντες
προσέειπον. εἰς δὲ τις πρὶν ἢ πρὸς τῶν αἰσώσαντων, ἀλλὰ μετέθικεν.
ἐκείνον δὲ ἔνα ἀνθρώπων εἶπεν ἐρακύναι, πρὸς τὴν μέσσην καὶ
ἀλλων. καὶ ὁ ξάνθος, οὐδὲν παρὰ τὸ αἰσώσαντος ἀργῶν εἰς ἀπλο-
γίαν. ἀλλοτε ποτὲ τὸ ξάνθου ἐξ ἀφ' ὅρου ἐπανίστατο, καὶ πυθο-
μένου τὸν αἰσώσαντα, τί δὲ ἦτε οἱ ἀνθρώποι μετ' ἀποπάθοντα τῇ
κατὰ τὸν ἐκείνου ματα βλέπουσιν, ἐκείνος ἐφη. καὶ τοὺς παλαιούς
χρόνους ἀνέστης τῶν βυφειρώτερων ζώνων, καὶ τὸν χρόνον ὑπὸ ἀπα-
τάλης ἐν ἀφ' ὅδω ἐκείνου, ὥς καὶ τὸ οἰκίας ἐκείνου διαβίβων
ἀπὸ τῆς φρένας. ἐξ ἐκείνου τοίνυν δεδοιότες οἱ λοιποὶ τῶν
ἀνθρώπων, πρὸς τὰς κατὰ τὸν κατὰ τὸν ἀφορῶσι λύματα, μήπως καὶ
αὐτοὶ τοῦτο πεπρωμένα. ἀλλὰ οἱ δὲ ἀπολαύσαντες καὶ φοβούμενοι. καὶ γὰρ ἐ-
χέει φρένας. ἐν ἡμέρᾳ δὲ τινὶ συμποσίου συνηροτηθέντες, καὶ τὸ
ξάνθου σὺν τοῖς ἄλλοις τῶν φιλοσόφων ἀνακλιθέντες, καὶ τὸ
πρὸς τὸν ἡδὴ ἀπὸ τῆς ἀνθρώπων, συχνὰ προβλήματα μετὰ ξυπό-
λων ἐκάλινδεῖτο. καὶ τὸ ξάνθου ἀρξάμενος ἐκράττειν αἰσώ-
σαντος παρὲς ὡς ἐφη. δὲ ἀπολαύσαντες ὁ δόγματος βίβας ἐκείνου καὶ κτηται κεραισεις.
τὴν μὲν παρὲς τῶν, ἡδὴ ἡδὴ. τὴν δὲ δευτέραν μέθης. τὴν δὲ τρίτην
ὑβρεως. καὶ ὁ μὲν οὖν πεπωμένος ἡδὴ καὶ ἡδὴ ἡδὴ, τὰ ἐφε-
ξῆς κατελίπετε. καὶ ὁ ξάνθος ἡδὴ μεθύων φησὶ σὺν τῶν τοῖς
ἐν ἡδὴ συμβούλῳ. καὶ ὁ αἰσώσαντος, οὐκ οὖν καὶ εἰς ἀδου κα-

πεποιοθῆσθαι. ἢ ὁ χολασιῶν τις ὑπερβρεῖ μὲν οὐκ ἔστι τῇ μέ-
θῃ τὸν ξάνθον ἰδὼν, καὶ ὅλον εἶπεν οἶνοπλῆγῃ, καὶ θηγῆται Φη-
σι, δύναται τις ἐκπεῖν τὴν θαλάτταν ἀνθρώπος; καὶ ὅς, πάλ-
ιν μὲν οὖν. ἐξὸ γὰρ αὐτὸς ταῦτα ἐκπέομαι. καὶ ὁ χολασι-
ῶς, εἰ δὲ οὐ δύνησθαι, τί ποτέ σοι τίμημα ὑπογράψω. καὶ ὁ ξάνθος,
τὴν οἰκίαν μου τίθῃμι πᾶσαν. ἔπειτα τοῖς κατὰ θεοὺς
δακτύλοις, τὰς συνθήκας ἐκέρωσαν. τότε μὲν οὖν διελύθη-
σαν. τῇ δὲ σεραΐα παρῶας ἐξερεθύντος τὸ ξάνθου, καὶ τὴν τε ὀ-
φιν ἠφάμενον, καὶ τὸν δακτύλιον ἐν ᾧ νύκτωρ εἰσάμην ἰδόντος,
καὶ τὸν αἰσώπων παρὰ τοῦ κυθομήνου, ἐκείνος, οὐκ οἶδα φη-
σὶ τί ποτέ γε γινεν. ἐν δ' οἶδα μόνον, ὅτι τῇ οἰκίᾳ σου τὰ ἀλλό-
τῃος ἐργασίας καὶ ὁ ξάνθος, ὅτι τί δὴ καὶ αἰσώπων, ὅτι τὴν χθὲς
μεθύων, συνέθου τὴν θαλάτταν ἐκπεῖν. καὶ πᾶσις ὁμολο-
γίαις κατέθου καὶ τὸν δακτύλιον. καὶ ἐκείνος, ἔπως ἄρ' ἐργάμε-
ζον παρῶας ἐργον δύνησμαι. ἀλλὰ σὺ νῦν δέομαι, εἴ τις σύνθε-
σις, εἴ τις δεινότης καὶ ἐμπειρία, ξυμπαρίστασθαι καὶ βοήθειαν ὁ-
ρεῖς, ὥς περιγνέσθαι ἡ τὰς τε συνθήκας λύσαι. καὶ ὁ αἰσώπων, πε-
ριγνέσθαι μὲν οὐκ ἐνί. λυθῶναι δὲ τὰς ὁμολογίας ποιήσω. ἐ-
πειδὴ γὰρ αὐτὸς τῇ μερὸς εἰς ταῦτα συνέλθῃτε, μηδ' οἶον Φα-
νῆς δειλιάσας. ἀλλ' ἄπερ ὁμολόγησας παροϊῶν, ταῦτα καὶ
νήφον λέγε. καὶ λάσον μὲν τοὶ σρώματα καὶ ῥά πεζαν παρὰ τὴν
ἡϊόνα πεθῆναι, ἔπειτα εἰς τοῖς μουσὶν ἐκπέομαι ὁρέγειν σοι
τὸ θαλάττιον ὑδωρ. ἐπειδὴ δὲ σὺ μὲν περὶ θεῶν τὸν ὅχλον συρ-
δεσθὲν καὶ ὁ τὴν θέαν, αὐτὸς ἀναπεσόν, καὶ λάσον ἐκ τῆς θα-
λάττης πλοῦσθαι τὸ ἐκπέομαι. ἔπειτα λαβὼν ἐν ἐκκλήσει πάλιν
ἔπειτα συνθηκοφύλακι, τίνας παρῆμιν πεποιήκαμεν
συνθήκας. ἔπειτα ἀποκρινεῖταί σοι, ὥς ὁμολόγησας τὴν θα-
λάσσαν ἐκπεῖν. σφαφὲς ἔν σὺν πρὸς ἀπάντας, οὐ φράσσῃ.
ἄνδρες σαμιοί, ἴτε ἔν μείζωνος πλείονος ὅσους περὶ μὲς ἐν

βαλλοντες εις τινω θαλασσαν. εγω δε ζωνθε μιν μονω τινω
θαλατταν εν πειν, ου μιν ε τους εξιοντας εις αυ τινω ποτα-
μους. ουτος εν οχολασιος απελωρ προτερον, επι χειρω τω
ποταμους απαντες. ειτε δ αυθις εγω τινω θαλατταν μονω εν
πιομαι. ο δε ξανθος τινω μελλουσεν εν τον τον η ζωνθε ης δια-
λυσιν εσθαι, νους, νωπερ ησθ. του δημου τοινυν παρ τον αιγα-
λλον συρραντος ιωθε αν τω παραχρησθαι μελλοντος, ηδη τω
ξανθο κατα τα διδραχεν τε προς τω αισωπον δρασαντος ηδη ει-
ποντος, οι σαμιοι αν εβόκουν διφημιντες αυτον ηδη θαυμαζον-
τες. ο δε οχολασιος προς πεσωρ τινω καυτα ε ξανθω, νενιη-
δα τε ωμολογει. ηδη τε συνθηκας εδει το λυσαι. ο ηδη πεποιη-
κε ξανθος, δυσωπον υς τω δημου. αφινομυων δ αυτων εις τω
οικίαν, αισωπος προσελθων, ε ξανθω φησιν. ο παντασι τον βί-
ον χειραμνος, εγω. εχεν αξιος ειμι δεσποτα τυχειν ελαθε-
εις, ηδη ο ξανθος λοιδορησας αυτον απηλασε, λεγων, μη γνω-
βουλομην ωμοιω τω το παλαι, αλλε ελθε προς τω πυλωνος ε-
σινε φα. η αν ιδης δυο κορωνας, αν αφελον μοι. αχθος γνω-
νος ουτος. επει ειμι αν ιδης, τω το πορηρον. προσελθων ουν ο αι-
σωπος, ηδη συμβαν ερω δυο κορωνας ιωτινος ιδωρ δ ενδρα κα-
θεζομην, προσελθων ερω ξανθω αν ηφελον. εξιοντι δε ερω ξαν-
θω, η τερα του τω αν παττη. ηδη ο ξανθος θατεραν μονω, ιδωρ
εφ. ου η ειπας μοι κατερατε δυο εωρα κεναι. ηδη ος, ου τω-
αλλ η τερα αν παττη. ε ο ξανθος, ε πελιπεσι δραπετα γοχλα-
αλζι με. ηδη κελδ αν τον Γυμνωθεν τε τυπιδαι. τω αισωπου
μασι γυμνω, προσελθων τις ηκαλδ ιωτι το δεϊπνον τον ξανθον.
ε ο αισωπος ετι τυπιδος αν εβόκουν. οι μοι εδυσκηνω. εγω
μην γνω το διωρονον ιδων, τυπιδομαι. αν δ ειμι αν ιδωρ μονω.
εις δωχίαν αν πατ. εωλος αρω η οιωνοσκοπια. ηδη ο ξανθος το
αλζιν αν τω θαυμασας, παύσασθαι κελδ τυπιδος. μετα

δὴν πολλὰς ἡμέρας φιλοσόφως καὶ ῥήτορας καλέσας ὁ ξάν-
θος, ἐκέλευσε τοῖς αἰσώπῳ πρὸς τὸ πυλῶνος εἶναι, ἐμνηστὴν
ἰδῶν εἰσελθεῖν συλῶναι, ἀλλ' ἡ τὸν σφῶν μόνον. τῇ δ' ὥ-
ρα τὰ αἰεῖσαι κλείσας αἰσώπῳ τὸν πυλῶνα, ἐν τῷ ἐκαστῷ. τῷ
μετὰ μὲν δέ πινος ἐλθόντες, ἐπὶ τὴν θύραν κούρην, αἰσώ-
πῳ ἐνδοθεν ἐφῆ, τί σείδ' ὁ κύων. ὁ δ', νομίσας κύων κληθῆναι, ὀργή-
σθαι ἀνεχώρησε. ἔπειτα ἐνέκαστος ἀφ' ἑνὸς μὲν, αὐτοῖς ἀπὸ τῶν
ὀργῆν, νομίζων ὑβρίζεσθαι, τὸ αἰσώπῳ ταῦτα παῖδας ἐνδοθεν ἐρω-
τῶντες. ἐν δὲ αὐτῷ κούρην, ἐπὶ τί σείδ' ὁ κύων ἀκῶσαν, ἐπὶ τὴν
τε κέρειον ἐπὶ τῷ ἀκῶν κληθῆναι, αἰσώπῳ αὐτὸν ὀρθῶς δοκιμα-
σας ἀποκρίνεται, ἀνοίξας πρὸς τὸν δεσπότην ἤγαγε. ἐπὶ φησὶν
ἔπειτα τῷ φιλοσόφῳ συνεσταθῆναι οἱ κληθῆναι ἀποδοῦναι, πάλιν τοῖς
μόν. ἐπὶ ὁ ξάνθος σφόδρὰ ἠθύμηνε, παρὰ λελογίζεσθαι οἱ κληθῆναι ὑ-
πὸ τῷ κληθῆναι. τῷ δ' ὑπεράσας συνελθόντες οἱ κληθῆναι ὑπὸ τῷ
ῥιπῶν, ἐν ἐκαστῷ ὁ ξάνθος, φασίοντες, ὡς εἰσὶν αἱ καθ' ἑκάστην
ἐπεθύμεις μὲν αὐτὸς ἐξελθόντας ἡμᾶς. αἰδοῦν μὲν δ', τὸν ζαπῶν ὑπὸ
τῷ πυλῶν ἐστῶς αἰσώπῳ, ὡς πρὸς λαλῆσαι ἐκύντας ἡμᾶς ἀπο-
καλέσας. ἐπὶ ὁ ξάνθος, ὅναρ τῷ τῷ, ἡ ὑπερκαθεῖνοι, εἰ μὴ ῥέχ-
μα, ὑπερκαθεῖνοι μετὰ κληθῆναι αἰσώπῳ, ἐρωτηθεὶς δὲ
ὀργῆν, τοῦ χάριν τοῖς φίλους ἀτίμως ἀπεστρέφειν, ἐφῆ. οὐ-
χὶ σύ μοι δέσποτα ἐν τείλω, μή τινα βένιδωσιν καὶ ἀμαθῶν
ἐκαστῷ πρὸς τὴν σὴν συνελθεῖν ἀσπίαν, ἀλλ' ἡ τὸν σφῶν μόνον
νους, καὶ ὁ ξάνθος, καὶ τίμες οὗτοι, οὐκ ἐν σφῶν, καὶ ὁ αἰσώ-
πῳ, ἔπειτα μὲν κληθῆναι αὐτῷ ἐπὶ τῷ κούρην τῷ θύραν, καὶ μὲν ἐνδο-
θεν ἐρωτῶντες, τί περ σείδ' ὁ κύων, ἔπειτα τῷ αὐτῷ συνεκτελόντες.
ἐπὶ γὰρ ὡς ἀμαθῶν πᾶσι φανέντες ἔπειτα ἐν τῷ αἰσώπῳ ἀπολελο-
γῆμαί, ὀρθῶς ἀπάντες λέγειν αὐτὸν ἐκφίσαντο. καὶ με-
τ' ἡμέρας πάλιν τινὰς, ὁ ξάνθος ἐπὶ μὲν οὐ τὸν αἰσώπῳ πρὸς

τὰ μνήματα παρὲν γένετο· καὶ ἐν ταῖς λαβύρινθοις ὑπὸ γράμμα-
 τα ἡ ἀνὰ γνώσεων, ἐκ τούτων ἐπερρε· τοῦ δαΐδου ἐκνεχα-
 ρα μὲν αἰσχρία ταῦτα ἰδόντος, α. β. δ. ο. ε. θ. χ. ἐ-
 πιδείξαντες τε ὠξάνθω, καὶ ἐρομνίου εἰ ἄρα ταῦτα εἰδέ-
 η, ὑπεμελῶς ἐκείνος σκεψάμενος, οὐχ ὅτις τὸ γένετο τὴν τού-
 τῳ ἀρετὴν διασάφισιν· καὶ ὡμολόγησεν ἀπορῆσαι τοῖς ὁλοῖς.
 καὶ ὁ αἰσώπης, εἰδὼς ταῦτα τῆς ἡγήσεως ὠδέσσοις θεοαυρόν ὅτι
 δείξωσι, τίνι με ἀμέλει· καὶ ὅς θαρσει· λήψη γὰρ τὴν ἐλ-
 θερίαν σου, καὶ τὸ ἡμισυ τῶ χρυσοῦ· τότε ὁ αἰσώπης ἀποχῶν τῆς
 ἡγήσεως ἐήματα τέσσαρα, καὶ ὀρύξας, ἀνέλαβέ τε τὸν θεοαυ-
 ρόν, καὶ ἡγεῖν ἐδεσπότη, λέγων, δόσμοι τὴν ἐπαγγελίαν,
 διῆς ἄρες τὸν θεοαυρόν· καὶ ὁ ξάνθος, οὐχ ὅσα καὶ ἐδέναί,
 εἰ μὴ καὶ τὸν νοῦν ὦν σιχαίω μοι φράσας· τὸ γὰρ μαθεῖν τού-
 το, πολὺ τῶ ἀρήματος ἐμοὶ τιμιώτερον· καὶ ὁ αἰσώπης, ὁ τὸν
 θεοαυρόν κατ' ὀρύξας ἐν ταῦτα, ὡς σφοδρὸς ἀνὴρ τὰ σιχαία διε-
 χάραξε ταῦτα· ἀ καὶ φκίσιν. α. ἀποβάς. β. ἐήματα. δ.
 τέσσαρα. ο. ὀρύξας. ε. ἀρήσεις. θ. θεοαυρόν. χ. χρυ-
 σοῦ· καὶ ὁ ξάνθος, ἐπειδὴ περ οὐχ ἐπαβολὸς εἶ καὶ παρ' ἑ-
 γρε, οὐ λήψου τὴν ἐλθερίαν· καὶ ὁ αἰσώπης, ἀνὰ πᾶσι δο-
 θῶναι ὠδέσσοις τὸ χρυσοῦ βασιλεὺς βυζαντίων· ἐκείνῳ γὰρ
 πέλα μίλται· καὶ ὁ ξάνθος, πῶθεν τούτ' οἶσθα· καὶ ἐκείνος, ἐκ τῶ
 σιχαίων· τὸ το γὰρ φκίσιν. α. ἀπόδος. β. βασιλεῖ. δ. δι-
 ονυσίῳ. ο. ὃν ἄρες. θ. θεοαυρόν. χ. χρυσοῦ· καὶ ὁ ξάν-
 θος ἀκούσας τοῦ βασιλέως εἶναι τὸ χρυσοῦ, ἐπὶ αἰσώπῳ ἐφκ.
 λαβὼν τὸ ἡμισυ τῶ ἐρμῆος, ἡσύχασεν· καὶ ἐκείνος ἄσμοι νῦν τῶ
 παρέχεις, ἀλλ' ὅτ' ὁ χρυσοῦ ἐν ταῦτα κατ' ὀρύξας· καὶ ὁ πῶς, ἀκασον.
 τὸ το γὰρ λέγει τὰ γράμματά· α. ἀνελόμενοι. β. βαδίσαν-
 τες. δ. διέλεσθε. ο. ὃν ἄρετε. θ. θεοαυρόν. χ. χρυσοῦ.
 ὁ ξάνθος, δ' ἄρ' ὁ φκίσιν εἰς τὴν οἰκίαν, ὡς ἀν' ἐτ' θεοαυρὸν διελῶ

μεθα

μεθα, καὶ οὐ τὴν ἐλευθερίαν ἀπολάβης· ἐλθόντων οὖν ὁ ξάν-
θος φοβούμενος τὸ τῶ αἰσώπην λάλον, εἰς εἰρητιμὴν αὐτὸν ἐκ-
λάσεν ἐμβληθῆναι. καὶ ὁ αἰσώπης ἀπαρξόμενος, τοιαῦται φη-
σὶν εἶπεν αὐτὸς ποχέσεις τῷ φιλοσόφῳ, οὐχ ὅτι τῷ ἑαυτοῦ ἀπολαμ-
βάνωμαι τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλὰ ὅτι εἰς δεσμοφθόρον κελύφης
βληθῆναι με· ὁ μὲν δ' ἄνθρωπος ἐκλάσεν αὐτὸν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ
πρὸς αὐτὸν ἐφηπάδην καλῶς φησὶ· ἴν' ἐλευθερίας τυχῶν, σφοδρὸν
περὶ σμυρνήν καὶ τῆς γροῦ· ὃ δ' αἰσώπης εἶπεν, ὅτι κατέμελλες κα-
κὸν κρῖν κρῖν· πάντες καὶ αὐτῶν ἐλευθερώσεις με· καὶ δὲ τὸν
καρῶν βύβους, συνέπεσε τι τοῖς ἐν σάμῳ· πάντ' ἄνθρωπος ἐρεῖ· ὁ
γὰρ μὲν αἰσώπης ἀετὸς κατέπεσε, ὁ δὲ τὸν δημόσιον ἀρπάσας δα-
κτύλιον, εἰς δούλῳ νόστον ἀφῆκεν· οἱ μὲν οὖν σάμιοι θρο-
νίστην, ὅτι εἰς πάλῃ περὶ τῶν σημείων περὶ τὴν ἀγροῦν.
καὶ τὸν ἀθροισθέντες, ἤρξαντο δεῖσθαι τῶ ξάνθῳ, ὅτι περὶ
βουτῶν πολλῶν ὄντος ἐφίλοσφον, σφίσι τὴν κρείσιν τῶ σημείων
διασαφῆσαι· ὁ δὲ βίς ὅλοις ἐπαρῶν, χρόνον ἤθελε· καὶ ἀφι-
κόμενος οἱ αὐτῶν, πολλὰς αὐτῶν καὶ τῆς λύπης βαρύνει· ὁ
μὲν οὖν, οἱ αὐτῶν μὲν ἐκείναι δυνάμει· ὁ δ' αἰσώπης τὴν ἀθυμίαν
συννοήσας τῶ ξάνθῳ, προσελθὼν λέγει· τῶ, χάριν ὧν δὲ ποτὶ ἑαυτὸν
διατελῆς ἀθυμῶν, ἐμοὶ προσανάθῃ, χάριν εἰπὼν ὅτι λυπεῖ-
σθαι· αὐτοῖς δ' εἰς ἀγροῦν προσελθὼν, εἰς τοῖς σάμιοις· ὧς
ἐγὼ μὲν ὅτι σμυρνήν τε καὶ ἐκείνους, ὅτι οἰωνοσηοῦν· πάντες δὲ
μοι πέσει πολλῶν πείραν εἰδὼς, αὐτὸς ὑμῖν τὸ ζήτημα μνησ-
τῶν· καὶ μὲν αὐτὸς ἐπὶ τῷ τῶ λύσεως δὲ ποτὶ, οὐδ' ὅξιν ἀ-
κρίστη τοῖς ἐν χρώμῳ δούλῳ· αὐτῶν δ' ἀπ' αὐτῶν, ἐμοὶ μόνῳ ἢ ἐν τεύ-
θῳ περὶ βίβης· ὅτι εἰς· ποιεῖς ἑν ὁ ξάνθος, ὅτι τῶ ὑπερῶν εἰς τὸ
θέατρον ἀπαντήσας, ὅτι κατέπεσε εἰς τὸ μέσον, καὶ τῶ ἐν ποθῆναι
αἰσώπην διελέχθη· οἱ δ' ἀθέως ἤξιον τῶ αἰσώπην
κλῆθῆναι· τῶ δ' ἀφικόμενος ἐπὶ τῶ μέσῳ, οἱ σάμιοι τῶ

ὅφιν αὐτῶ κατανόσαντες, ἐρεχέλουρτες ἐφώνουν, αὐτῇ ὁ-
φίσι σημείον λύσει; ἐκ τοῦ ἀσχεροῦ τοῦ βυτίποτε καλὸν ἀκ-
σόμεθα; καὶ πελᾶν ἤρξαντο. Ἐὶ ὁ αἰσώπης κατὰ σείσας τῇ χειρὶ,
καὶ ἡ συχίαν αὐτῆσας γνέσθαι, φησὶν. αὐδρες σάμιοι, τί ματὴν
ὅφιν σκώπτετε. οὐκ εἰς τὴν ὅφιν, ἀλλ' εἰς τὸν νοῦν ἀποβλέ-
πειν χρὴ. πολλὰ μὲν γὰρ καὶ τῇ φαύλῃ μορφῇ χρῆσθον νοῦν ἡ φύ-
σις ἐπέθηκεν, καὶ τὴν ἐξωθεν ὄν κερδμίων μορφῶν σκῶπτε ὑ-
μεῖς, ἀλλ' οὐ τὴν ἐντὸς εὖσιν τῶ οἴνου. ταῦτα τῶ αἰσώπου πᾶν-
τες ἀκούσαντες, ἐλεγον. αἰσώπε, εἴ τι δύνασαι, λέγε τῇ πόλει.
Ἐὶ ὅς, μετὰ παρηγοίᾳ φησὶν. αὐδρες σάμιοι, ἐπειδὴ περὶ τῇ τύχῃ φι-
λόνημος οὐσα, δόξης ἀγῶνα τέθεικε δεσπότη καὶ δούλῳ, καὶ
μὴν ὁ δοῦλος ἡτῶν φανῇ δεσπότη, διὰ μακίστην ἐλάσσεται, εἰ-
δ' ἀμείνων, οὐδὲν ἐλαττον καὶ οὐβρὸς πληγῆς ξανθήσεται, εἴη-
μεῖς διὰ τῆς ἐμῆς ἐλευθερίας παρηγοίαν χερῖσι ποθέμοι, ἐγὼ
νῦν ὑμῖν ἀδεῶς τὸ ζήνυ μῆλον φράσω. βῆτε ὁ δῆμος ἀπ' ἐμῆς
Γλώττης πρὸς τὸν ξάνθον ἐβόων, ἐλευθερώσαί μιν αἰσώπων. ὑπὸ
μουσον σαμίσις. χαίρειν τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ τῇ πόλει. ὁ δὲ
ξάνθος, οὐκ ἐπέδωκε. καὶ ὁ πρὸς ταῖς ἐφκ, ξάνθε εἰμήσει δοκεῖ
ὑποκοῦσαι ὁ δῆμος, ἐγὼ τῆς δεῖν ὥρας αἰσώπων ἐλευθερον αὐ-
τοῖς σαμίσι. καὶ τότε οἱ ὁμότιμος ἐσσι. τῶν καὶ τα τοῖνυ ὁ-
ξάνθος ἀνὰ τῇ τὴν ἐλευθερίαν ἀπέδωκε. καὶ ὁ κῆρυξ ἐβόα,
ξάνθος ὁ φιλόσοφος ἐλευθεροῖ σαμίσις τὸν αἰσώπων. καὶ τὸν-
βρὸς πέρας ὁ τοῦ αἰσώπου λόγος εἰλήφει, φάμενον πρὸς τὸν
ξάνθον, ὥς καὶ ἀκούων ἐλευθερώσεις με. αἰσώπης οὐκ ἐλευθε-
ρίας τυγχών, πᾶς εἰς τὸ μέσον, ἐφκ. αὐδρες σάμιοι, ὁ μὲν ἀετὸς
ὥς ἰσβασιλᾶς ὄν ὀρμίσθων ὄσιν. ὅτι δὲ τὸν τρατηγὸν δα-
κτύλιον οὗτος ἀρπάσας ἀφῆκεν εἰς δούλου νόλον, βῆ βου-
μειώσιν βράλεται. ὅτι βρὸν νωὶ βασιλέων τίς βράλεται ὑμῶν
τὴν ἐλευθερίαν δούλωσαι, καὶ τοὺς κινεῖους νόμους ἀνέρους

δείξει. Ταῦτα οἱ μὲν σάμιοι ἀνέχοντες, καὶ Τηφέας ἐπλήθυν-
σαν. μετὰ δ' ἔτι πολὺν χρόνον καὶ γράμματα παρὰ κροῖον τοῦ
λυδῶν βασιλέως ἤκησάμιους, κελάντα τὸ ἀπὸ τοῦδε φό-
ρους αὐτῷ παρέχιν. εἰδὲ μὲν πείθοντο, πρὸς μάχην ἐποίμους
εἶναι ἐβλάσαντο μὲν οὖν ἅπαντες. ἐδείσαν γὰρ ὑπὸ κροῖοι γε-
νέσθαι. ὁ κροῖος συνόισιν μὲν βίβειν καὶ αἰσώων ἐρωτῆσαι. καὶ
κείνος ἐρωτῆσθαι εἶπε. ὅτ' ἀρχόντων ἡμῶν γνώμην δεδωκότ'
εἰς φόρον ἀπαγγέλλειν ὑπακούειν. ὁ βασιλεὺς, συμβαλὼν μὲν οὐδ'
ὥς, λόγον δὲ ἐρῶ ὑμῖν. εἰ εἴσεσθε τὸ συμφέρον. ἡ τύχη δὲ οὐ
δυνεὶ δεῖξιν ἐν ᾧ βίωθατέραν μὲν ἐλευθερίας. ἢς ἡμ' ἀρχὴ
δυσβάτος, τὸ δὲ τέλος ὁμαλὸν. θατέραν δὲ δουλείας. ἢς ἡμῶν
ἀρχὴ ἀπετής τε καὶ βράσιμος, τὸ δὲ τέλος ἐπώδυνον. Ταῦτα
ἀκούσαντες οἱ σάμιοι, ἀνέρόησαν. ἡμεῖς ἐλευθεροὶ ὄντες, ἐκόν-
τες οὐκ ἐμὲθα δουλοῖ. καὶ τὸν προσβάτῳ οὐκ ἐν εἰρήνῃ ἀ-
πέπεμψαν. ὁ μὲν οὖν κροῖος Ταῦτα μαθὼν, ἐβλάσατο πό-
λεμον καὶ σαμίων κινεῖν. ὁ δὲ προσβάτης ἀνέρεσκεν, ὡς ἔκαστος
δυνήσῃ σαμίας ὑπὸ χεῖρα λαβεῖν, αἰσώων παρ' αὐτοῖς ὄντος. ὁ
γνώμας ὑπετιθέντο. δύνῃ δ' ἄλλων εἶπεν ὁ βασιλεὺς, πρὸς
ἀποδείλας ἐξαίτησαι παρ' αὐτῶν αἰσώων, ὑπεχόμενος αὐτοῖς
αὐτὰν τὰ χεῖρας αἴας τε δώσειν. ἐλύνοντων ἐπὶ ταῖς ὁμῶν
φόρων. καὶ τότε τάχα οἱ οὐκ ἐπὶ τὸν χρόνον περιγνέσθαι. καὶ ὁ μὲν
κροῖος κατὰ Ταῦτα προσβάτῳ ἀποδείλας, ἐκδόντων ἡται τὸν
αἰσώων. σάμιοι δὲ τοῦτον ἐκδόντας γνώμης ἐγγόντο. αἰσώων
δὲ βούλομαι, ἐν μέσῳ τῆς ἀγροῦς ἐστὶ καὶ φησὶν, ἀνδρες σά-
μιοι, καὶ γὰρ μὲν περὶ πολλοῦ ποιούμεαι παρὰ τοὺς πόδας ἀφι-
κέσθαι του βασιλέως. ἐθέλω δὲ ὑμῖν ἕνα μῦθον εἰπεῖν.
καθ' ὃν χρόνον ὁ μόφωνα λῦται ζῶα, πόλεμον οἱ λῦνοι τοῖς
προβάτοις συνήσαν. ὧν δὲ κωῶν συμμαχούντων τοῖς θρέμ-
μασι, καὶ τοὺς λῦνους ἀποσβέννυντες, οἱ λῦνοι προσβάτῳ ἀ-

ποσειδωντες, ἐφασαν βῆς πρέβασιν, εἰβούλοιντο βιοῦν ἐν εἰρή-
νῃ καὶ μηδένα πόλεμον ὑποψιάζειν, τοὺς κινῶντας αὐτοὺς ἐκδοῦ-
ναι. ἦ δὲ προβάλλον ὑπὸ ἀνείας πεποθέντων, καὶ τοὺς κινῶντας ἐκ
δεδωκότων, οἱ λυκοὶ τοὺς τε κινῶντας διασπάρξαντες τὰ πρέβα
τα ῥᾶτα διέφθραν, οἱ σάμιοι τὸ ἴνυν γότῃ μύθε βόλημα συν-
νοήσαντες, ὥρμησαν μὲν παρ' αὐτοῖς καταχεῖν τὸν αἰσώπον.
ὁ δὲ σκῆψεν ἐχέβ. ἀλλ' αὖτε προσέειπεν ἡσυχάζειν, πρὸς κερῶ-
σιν ἀπὸ φ. ἀφικόμενων δ' αὖτε εἰς λυδίαν, ὁ βασιλεὺς ἐπὶ
προσθεν αὐτῷ τὰ ῥατὰ τὸν αἰσώπον θεασάμενος, ἡγήσατο κτελε-
ῖν, ἦ δὲ κρατὶν ἀνθρώπων ἐμποδῶν μοι ἐγὼ νενῆσκον ὑποτά-
ξαι τοσάντῳ, καὶ ὁ αἰσώπος, μέγιστε βασιλῆα, οὐβία ἔδ' ἐν ἀ-
γνῇ, πρὸς σὲ παρ' ἐνὸ μῶ, ἀλλ' αὖτε αἰετος παρ' ἐμὶ ἀνέχεται
μου μικρὸν ἀκούσαι. ἀνέστης ἀνείδεις συλλέγων ἔ' ἀποκτιν-
νύς, εἴλε καὶ τέτηξεν, ἐπεὶ δὲ καὶ κείνον ἐβούλετο κτείνειν, φη-
σὶν ὅτε τῆξεν, ἀνθρώπου μή με μάτῳ ἀνέλθης. ἐγὼ γὰρ ἔτεταχον
βλάψῃ, οὐτ' ἀποκτινῶ ἀπάντων σε ἀδικῶ. Τῇ κινήσει δὲ ἔν
ἐνέμοι ὑμῶν ἡ δὴ φθέγομαι, τέρπων τοὺς ὀδοιπόρους. φωνῆς
οὖν παρ' ἐμοὶ πλέον ἔδ' ἐν ἀρήσει. καὶ κείνος ταῦτα ἀκούσας,
ἀφῆκεν ἀπέναντι καὶ γὰρ γυνῶ βασιλῆα ἔσων κρατὶν ἀπὸ μῆ-
μή με εἰ καὶ φονάσης. ἔδ' ἐγὼ οἶος τ' εἰμὶ ἀδικήσασθαι. ἐν δ'
τελείᾳ δὲ σώματος γυναιὸν φθέγομαι λόγῳ. ὁ δὲ βασιλεὺς
θαυμάσας ἅμα καὶ οἰκτείρας αὐτὸν, ἐφ. αἰσώπε, ἔκην ἐγὼ
σοὶ δίδωμι τὸ ζῆν, ἀλλ' ἡ μοῖρα. ὁ γυνὴν θέλεις, αἴτει καὶ λήψῃ. ἔ-
δ' οὐδ' οὐ μάλιστα βασιλῆα, διακλάγνισαμίσις. τὸν δὲ βασιλεὺς
εἰπόντος, δὴ καλῶμαι, πεσὼν κείνος ἐπὶ τῷ γυν, χαριτάς τε
αὐτῷ ὡμολόγει. καὶ μετὰ τοῦτο τοὺς οἰκείους συστράφά με-
νος μύθους, τοὺς μέγιστο καὶ νῦν φερομένους παρὰ τῷ βασιλεῖ
κατέλιπε. δεξάμενος ὁ παρ' αὐτῷ γράμματα πρὸς σάμιας,
ὡς ἐν ἑκὼν αἰσώπῳ βύβρις δὴ καλῇ, ἔδ' ὡρα καλῶ, πλάσας ἐ-
πὶ νῆαυ

πάνη λθεν εἰς σάμον. οἱ μὲν ἄνθρωποι τὸν ἰδόντες, ἐμμάθετε
αὐτὸ πρὸς ἡγεῖαν. ἔχρησεν ἡ αὐτὴ ζωὴ ἐκείνη. ὁ δὲ αὐτοῖς τὰ
περὶ βασιλείας ἀνέγνω γράμματα. ἔα πείδειν ὡς τῶν αὐτῶν
γενομένων παρὰ τὴν δὴ μετὰ λαθεῖαν, ἐλαθεῖα δὲ λινὴ μείψα
το. μετὰ δὲ τὸ τοῦ ἡγεῖαν ἀπάρας, περὶ τὴν οἰκονομίαν, τοῖς ἀ-
πάντες τοῖς φιλοσόφων διαλεγόμενος. ἀφικόμενος δὲ πρὸς
βαβυλῶνα, ἔτι αὐτὸς τοῖς ἀφικόμενος, μέγας παρὰ τοῖς
βασιλεὺς λυκίῳ ἐγγύθι κατεκείνην ἡμερὰς χρόνος οἱ βασιλεῖς
πρὸς ἀλλήλους ἐπὶ τὴν ἐχόντες, ἔπειτα ὡς ἔχοντες περὶ βασιλείας
τοῖς σοφιστικῶν πρὸς ἀλλήλους γράφοντες ἡμετέρῃ. ἀπερὶ οἱ μὲν ἐπὶ
ἀνόμενοι, φόρος τὸν ἐκείνους πρὸς τὴν ἀμείνων ἐλάμβανον. ἐπὶ
μὲν, τοῖς ἰσὺς παρὰ τοῖς οἰκονομοῦσι κατεκείνην ἡμερὰς πρὸς
ἐκείνην λυκίῳ ἐγγύθι κατεκείνην ἡμερὰς. ἔα δὲ οἱ μὲν ἐπὶ τὴν βασιλείαν.
ἔα αὐτὸς δὲ τὸν λυκίῳ ἐγγύθι κατεκείνην ἡμερὰς βασιλεῖς ἀντέπεμψεν. ὡς
ἀλλήλους μενόντων, φόρος ὁ βασιλεῖς ὅτι πλείους εἰσέπρατ-
τεν. αἰσώπης δὲ μὴ παιδοποιήσας, ἐν ἑκείνῳ τὸν ἀνέγνω ἐννοῶν
τὴν κλησὶν εἰσεποίησά τε, ἔως γνήσιον παῖδα τὸν βασιλεὺς πρὸς
ἡγεῖας, ζωέσθης. μετὰ δὲ οὐ πολὺ χρόνον τὸ ἐκείνου τὴν θεμελίον
παλαιήσαντο φθαρνύς, αἰσώπης τὸν ἐγγύθι κατεκείνην ἡμερὰς
τοῖς οἰκονομοῦσι. ὅς, τὴν κατεκείνην ὁρμήσας, ὡς οὐλὴν τε παλαιή-
σας παρὰ αἰσώπης δὴ τὸν πρὸς τοῖς ἀντιστοιχομένης λυκίῳ,
ὡς αὐτοῖς ἐβιμόσθη πρὸς τίθεσθαι μάλλον ἢ τὸν λυκίῳ, τὸν βα-
σιλεῖς ἐκείνην. τὸ αἰσώπης τὸν αὐτὸν σφραγισά μὴ δακτυ-
λίῳ. ὁ δὲ βασιλεῖς τὴν τε σφραγίδι πεποιθὲς, ἔα παρὰ αὐτῇ τοῖς
ἐγγύθι κατεκείνην, παρὰ χημὰ τὸν ἐγγύθι κατεκείνην ἡμερὰς ἐξέτα-
σαν, οἱ δὲ παρὰ τὴν διαχειρίσασθαι αἰσώπης. ὅς ἐγγύθι κατεκείνην
φίλος τὴν αἰσώπης, ἔα τὸν δὴ τὸν φίλον ἐπέδειξεν. ἐπὶ τινὶ
ἐγγύθι κατεκείνην μνηστὴς εἰδὸς κρύψας τὸν ἀνθρώπον, ἐπὶ αὐτῇ
ἐκείνους ἐρεφεν. ἐπὶ δὲ, τὸν βασιλεῖς ἐγγύθι κατεκείνην, παρὰ τὴν

Magl. E.6.31

5 ii

εινῆς ὥρας παρὰ δ' αὖ μύσσης, ἔ' ἦρος διαγελάσαντες, ἅπαντες ἔ'
πρὸς τὴν ὁδὸν συνηλθόντες αἰσώπας, ἔ' τοὺς τε παῖδας λαβὼν
ἔ' βύς αἰβύς, ἀπῆρυν εἰς ἀγυῶσιν, πολλὴν φαντασίαν καὶ δόξαν
πρὸς κατὰ πλῆξιν ἔ' ἐκείνῃ κρημνίσαν. νεοτεναβῶ δ' ἀνέσας
παρὰ πηγνύναι τ' αἰσώπην, ἐν ἡδύμασι φησὶ βίβλιν, μεμαθη-
κὼς αἰσώπην τεθρηνέναι. τῇ δ' ἐπισπινελάσας ὁ βασιλῆς πάν-
τας τ' ἐν τέλει λήλατας περιβαλέσθαι σολᾶς, αὐτὸς ἐρέαν ἐν-
δύσατο. ἔ' διάδημα, ἔ' διάλιθον κίτρινον. ἔ' καθεστῆς ἐφύ-
λιν δ' ἄφρα, ἔ' τὸν αἰσώπην εἰσαχθῆναι κελύσας, τίνι με εἰ-
κάζεις εἰσελθόντι φησὶν αἰσώπῃ ἔ' βύς σὺν ἐμοί. ἔ' ὅς, σὲ μὲν
ἡλίω εἰσινῶ, τοὺς δ' ἐπεὶ σὲ βύβους ὥραίσις τάχυσιν. καὶ ὁ βασι-
λῆς θαυμάσας αὐτὸν, ἔ' δώροις ἐδεξιώσατο. τῇ δ' μετ' ἐκεί-
νῳ ἡμέρα πάλιν, ὃ μ' βασιλῆς λήνοτά τινι ἐν συνηλθόντες.
βίβλιν δ' ἐφίλοις φονικᾶς κελύσας λαβῆναι, εἰσελθόντες τὸν αἰσώ-
πην, τὸ πρῶτον αὐτῷ πεῦσιν ἐπύθετο. ἔ' ὁ αἰσώπης, σὲ μ' εἴπεν
εἰκάζω ἡλίω. τῇ δ' ἐπεὶ σὲ βύβους ἀντίσιν, ἔ' ὁ νεοτεναβῶ, οἱ μά-
κιδέν εἶναι λυκίῳ πρὸς τὴν ἐμὴν βασιλείαν. ἔ' ὁ αἰσώπης μὴ
διάσας, μὴ δ' ἄλλοις περὶ ἐκείνῃς λέγεσθαι βασιλῆα. πρὸς μ' ἔ'
τὸ ὑμέτερον ἔθνος ἡ ὑμῶν ἐπιδεικνυμένη βασιλεία, δύνῃ ἡ
λίσεσθαι. εἰ δ' ὁ λυκίῳ παρὰ βληθέν, ἔ' δὲν αὐτῷ μὴ τὸ φῶς
βῦτο ζόφορ ἀπδειχθῆναι. ἔ' ὁ νεοτεναβῶ τὴν ἑλπίδα
χῆαν ἐκπλαγείς, ἡμετέρας ἡμῖν ἐφη βύς μέλλοντ' ἐπύρην
οἰκοδομεῖν. ἔ' ὅς, εἰ μοί εἰσι, εἰ μόνον ὑπδείξεις τὸν βῆτα. με-
τὰ βῦβ' ἐξελθὼν ἐξω τῷ πλεῖστον βασιλῆς ὑπὸ τὸ πεδίον, ὑπέ-
δειξε διαμέτρῃσας τὸν χώρον. ἀπὸ τῶν βίβλιν αἰσώπης ὑπὸ τὰς
ὑπδείχουσας βῦβ' ἐκ τῆς γῆρας τέτταρας τ' ἀέτ',
ἅμα τ' παισὶ δὴ τ' θυλακῶν ἀπὸ τῆς μένους, ἔ' οἰκοδόμων τ'
παισὶ μετὰ χεῖρας δούς ἐργασθεῖα, ἐκείλασιν ἀναστήναι. οἱ δ'
πρὸς ὑψος γῆνός μιν, δότε ἡμῖν ἐφύοιμι λίθους. δότε κορί-

αν. δὲ τε ξύλα. ἔτ' ἄλλα θρονὸς οἰκοδομῶν ἐπιτηδίων. ὁ γὰρ νε-
πταβῶ τοὺς παῖδας θεασάμενος ὑπὸ τῶν ἀνέων εἰς ὕψος ἀνα-
φερομένους, ἔφη. γέγονέ μοι πῆλυοι ἄνθρωποι. ἔο' αἰσώπης, ἀλ-
λά λυκῆρος ἔχει. σὺ δὲ θέλεις ἄνθρωπος ὦν ἰσθῆναι εἰς εἰς βα-
σιλῆα; καὶ ὁ νεπταβῶν, αἰσώπης, ἡγήσασθαι. ἐρήσεται δ' ἐσέ. σὺ δέ μοι
ἀποκρίναί. ἔφη σὶν, εἰ σὶ μοι θήληται ὧδε ἵπποι. αἱ περὶ πεδῶν
ἀκὴσώσι. ἔτι βαβυλῶνι ἵππων χρεμετίζόντων, ἀθύς συλ-
λαμβάνουσιν. εἴ σοι πόρος τὸ τοῦ παρὲς σφία, ἐπιδείξει. ἔο' αἰ-
σώπης, ἀποκρίνομαι σοι αὐριον βασιλῶν. ἐλθὼν δ' οὐκ ἀτήτετο.
ἄλλουρον βίς παισὶν ἐκέλευσε συλλαβεῖν, καὶ συλληφθέντες δι-
μοσίου περιελθεῖν μασιζόμενον. οἱ γὰρ αἰεὶ πῆλοι τὸ ζῶον σενόμε-
νοι, οὐθὺν κακῶς πάλχον αὐτὸ θεασάμενοι, συνέδραμον καὶ τῷ
λαρὸν τῷ χειρὸς τῷ μασιζόμενον ἐκπαύσαντες, ἀνὰ γὰρ ἔχουσιν ὡς
τόχος τῷ βασιλεῖ τὸ πάθος. ὁ δὲ καλῆσας τὸν αἰσώπην, ἔκινθ' ἔ-
φησιν αἰσώπης, ὡς θεὸς σεβόμενος παρὴν μὲν ἔστιν αἰλουργος; ἴνα
τί γυν τοῦτο πεποιήκας. ἔο' δὲ, λυκῆρον τὸν βασιλῆα ἠδὲ κησεν
ὧ βασιλῶν τῷ παρὲς λείας νυκτὸς ἔστος ὁ αἰλουργος. ἀλειψύ-
να γὰρ αὐτὸς πεφόνδανε μάχιμον ἔχοντα, προσέτι γέμω καὶ
τῶν ὥρας αὐτῷ τῷ νυκτὸς σημαίροντα. ἔο' βασιλῆς, ἔκινθ' αἰσώπης
ἡ δὲ μὲν αἰσώπης, πῶς γὰρ ἐν μὲν νυκτὶ αἰσώπης ἀπὸ αἰεὶ πῆ-
λοι ἐλθὼν εἰς βαβυλῶνα. καὶ κησὶν μὲν διασας φησὶν. ἔο' πῶς ὧ βα-
σιλῶν ἐν βαβυλῶνι. ἔο' ἵππων χρεμετίζόντων, αἰεὶ ἐλθὼν ἐλθὼν
ἵπποι συλλαμβάνουσιν. ὁ δὲ βασιλῆς τῷ αὐτῷ ἀκούσας, πῶς φρό-
νησιν αὐτὸς ἐμακαρίσει. μετὰ δὲ τῷ αὐτῷ μετὰ μετὰ μὲν αἰσώπης
αἰεὶ πῆλοι ἀνδρας ζητημάτων σφιστηνῶν ὑπὸ τῶν μονας. ἔο' πε-
ρὶ τῶν αἰσώπης διαλεχθῆς αὐτοῖς ἐκάλεισεν ἄμα τῷ αἰσώπῳ
πῶς ὧ αν. ἀνελθὼν ἐλθὼν οὐν αὐτῶν, ἔκινθ' αἰσώπης φη-
σὶ πῶς τὸν αἰσώπην. ἀπετάλῃ παρὰ τῶν θεῶν περὶ τὴν ἀν-
θέσθαισιν, ὡς αὐτῶν τῶν ὑπὸ τῶν. ἔο' αἰσώπης. ἡ δὲ θεὸς γὰρ πα-

μὲν πάλιν ἐξ ἑνὸς βαβυλῶν, καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν διαβίῳ. περιττὸν
ἦν ἡ ἐκκλίσις ἡ λῆξις, ἡ τῆς αὐτῆς σφίαν ἐπιδεικνύμεν, ἡ ληθεῖ
ἡς δελφός. οἱ δὲ δελφοί, διαλεγεμῶν καὶ κερῶν ἡ δέως. τι-
μῆς ἡ δὲ θραπέεις αὐτῆς ἡ θρασαν ἡ δοτιζν. ὁ δὲ πρὸς αὐτῆς ἡ κλα-
βὼν ἡ φη. αὐθρὺς δελφοί, ἡ περὶ μοι ξύλω ἡ μὲν ἐκ αὐτῆς ἡ ἐνθα-
λασσῃ φρομῶν καὶ ἐννοῖα ὁ ῥῶν τῆς κηλῆς διαθήματα ἡ κη-
μαθρον φρόμῳ, πολλὰ τινος ἡ ξονεῖν οἱ οἰόμεθα. ἐπειδὴν δὲ ἡ
ἡ πρὸς ληθ, ἡ τελέσθων φαίνε. καὶ ἡ γὰρ ἡ κερῶν τῆς μῶν
πρὸς λῆως ὡν, ὡς τινος ἡ ἀξίῳ λόγῳ ἡ μὲν ἐθαύμαζον. νῦν δὲ λ-
θὼν ὡς ἡ μὲν, πάλιν ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων ἡ ῥον ἡ χροτέρας. οὐ-
τρο πεπλανημαι. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ δελφοί, ἡ δέισαντες,
μή πως αἰσώπος ἡ πρὸς τὰς ἡλλας πόλεις βαδίζων καὶ ὡς
αὐτοὺς λέγει, βελῶν ἐβελῶσαν ἡ δὲ λωτὸν ἀνθρώπων ἀνελῖν.
ἡ δὲ ἡ τα χροσῇ φιλαν ἡ κητὸν παρῶν τοῖς ἡδού τῆς ἀπολλωνος
ἀνελόμενοι, λαθρα τοῖς αἰσώπου κατέκρυψαν τρώμασι. τῆ
δι' αἰσώπου τὰ ὑπὸ αὐτῶν ἀγνοοῦντος σημαωρεθὲν ἡ ἐξελθὼν,
ἡ παρῶν τοῖς φωνίδα. οἱ δὲ δελφοί δὲ παρῶν ὄντες ἡ κητα-
χόντες αὐτὸν, ἀνέκρινον ὡς ἡδού ληθῶν. τῆ δὲ ῥον μῶν
μηδὲν περῶν αἰσώπου τοῖς τῆ, ἐκείνοι πρὸς βίαν τὰ τρώματα ἀ-
ναψύξαντες, τῶν χροσῇ ἡ ῥον φιλαν. ἡ κητὸν ἀναλαβόντες,
τοῖς ἐν τῇ πόλει πᾶσιν ἐπεδείκνυσαν οὐδὲν ὁλίγη θορύβῳ. ὁ
μῶν οὐν αἰσώπος τῶν ἐκείνων συνροήσας ἡδού λῶν, ἐδῆ το αὐ-
τῶν ἀπολυθῶν. οἱ δὲ μόνον οὐκ ἀπέλυσαν, ἀλλ' ὡς ἡδού
λήσαντα ἡ κητὸν τὸ δεςμωτήριον ἐνέβαλον, θάνατον αὐτοῦ
καταψύξαντες. αἰσώπος δὲ μηδεμιᾶ μηχανῇ ἡ κητὸν κ-
ρῶν ἡ δὲ τῆς σωθῶν ἀδυναμῶν, ἐαυτὸν ἡ κητὸν εἰρη ἡ κη-
θρῶν ἐκ αὐτῶν. ἡ κητὸν συνήθων δέ τις αὐτῶν δαμάσ τῶν ὡμα,
πρὸς αὐτὸν εἰσελθὼν, ἡ ἡδού οὐδὲν ὁλοφύρομῶν, τῶν αἰσώ-
πων πᾶσιν ἡ ῥον. ἡ ὡς ἐκ κητὸν πρὸς φάσ τῆς αὐτῆς αὐτῶν

θαλασσα, καὶ ἡμέραν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸ μνημεῖον, ἐθρήνησεν ὁ
ῥιὼν δέ τις ἐπὶ τῷ μνήματι, εἰς ἐπιθυμίαν ἡνέκα γυναι-
κὸς. καὶ κατέλιπον τὴν βόας, ἥλθε δὲ αὐτὸς πρὸς τὸ μνήμα. καὶ κα-
θίσας συνέθρηνη τῇ γυναικί. ἡ δὲ, πυθομένης τί δὴ πτε δὲ αὐτὸς
ἐξ ὅτου οὐδὲν, ὅτι καὶ γὰρ φησὶν ὅτι πτε γυναικα κατέφυγε. καὶ
ἐπειδὴν ἠκούσας, ἡ δὲ λυπῆς καὶ φέρομαι. ἡ δὲ, καὶ μοι τὸ τὸ αὐτὸ
πρὸς γένε. καὶ κείνος, εἰβίνω τὸ αὐτὸς περιπεπῶκα μὴ πάθει,
τί δὴ πτε ἀλλήλοις μὴ συνήμην. ἐγὼ πτε γὰρ φιλήσω σε ὡς ἐκείνῳ.
καὶ μέν σου πάλιν ὡς τὸν σὺν ἡν ἄνδρα. ταῦτα ἐπεσε τῇ γυναικα,
καὶ δὴ συνῆλθον. ἐν βούτῳ δὲ κατέπης ἐλθὼν καὶ βύς βόας λύσας,
ἀπὸ λασεν. ὁ δὲ πάλιν ἐλθὼν, τὴν βόας μὴ ἀρηνῶς, νότιον αὐτὸς
καὶ οἱ μὲν ἴδον ἰσχυρῶς ἐνέστησαν. ἐλθὼν δὲ ἡ καὶ ἡ γυνή, καὶ ὁ λο-
φυρὸς μὲν ἀρῶσα, φησὶ πάλιν ἠλαίης, καὶ κείνος, νῦν εἴ περ ἐπὶ
ἀπὸ τῆς καὶ καὶ γὰρ γυνὴ πολλὰς διαφράς κινδύνους, νῦν ἔσθ
ὄντι θελῶν, λῦσιν τὴν καὶ καὶ μὴ δαμόθεν ἀρείσιων. μετὰ ταῦτα
παρῆσαν καὶ οἱ δὲ λαοὶ. καὶ ἐμβαλόντες αὐτὸν ἡ εἰρη καὶ εἰ λῖον
βιβαίως ὑπὸ τῇ κρημνῇ. ὁ δὲ, πρὸς αὐτὸς ἐλεγεν. ὅτε καὶ ὁ μόφω-
ρα τὰ ζῶα, μὲν βαρβαρὸν φιλιωθείς, εἰς δεῖ πνοῦ αὐτὸν ἐκα-
λεσε. καὶ ἀπαρῶν εἰς τὴν καὶ ἰόν, πλουσίαν, ἐνθα πλείστα ἔδω-
κέων καὶ. ἀπὸ γὰρ φησὶ φιλία βαρβαρῶν. μετὰ δὲ τὴν ἐξίστην, καὶ ὁ
βαρβαρὸς τὸν μὲν ὑπὸ τὴν οἰκίαν ἐκαλεσε δάσκαλον. ἀλλ' ἵνα μὴ
ἀποκαμῆς φησὶν καὶ γὰρ, μετὰ τὴν λειψὴν τὸν ἀπὸ δαίμονος ἐμαυ-
τὸς προσεπλήρωσε. καὶ τοῦτο περὶ τῆς, ἡ λαβὴ εἰς τὴν λίμνην. αὐτὸς
δὲ καὶ ἀδύνατος εἰς βάθος, ὁ μὲν ἀπεπνίγετο. καὶ θνήσκων. εἰ-
πεν. ἐγὼ μὲν ὑπὸ σὺν θνήσκω. ἐκδιηθήσομαι δὲ ὑπὸ τῇ μέλει. ἐπὶ
πλείοντος δὲ τὴν μὲν ἐν τῇ λίμνῃ νεκρῶν, καὶ τῶν αἰετῶν, βύ-
βον ἀφ' ἧρ πλάσε. σὺν αὐτῷ δὲ προσεπλήρωσε ὁ μὲν καὶ τὸν βαρβαρὸν.
καὶ ἐξ ὅτου ἀμφω κατεθνήσκον. καὶ γὰρ βίβω βία πρὸς ὑμῶν ἀ-
ποθνήσκων, ἐξ ὅτου τὸν ἀμυνῶν. βαρυλὼν γὰρ καὶ ἐλάς πλάσε

τὸν ἐμὸν παρ' ὑμῶν ἀπαιτήσινσι θάνατον. οἱ μὲν δὲ λφοῖσ' δ' ὥς ἐφείδοντο τὰ αἰσώπῃ. ὁ δὲ πρὸ τῶ ἀπ' ἁλῶν κατέφυνεν ἱερὸν. οἱ δὲ, καὶ κείθεν ἀκρωσσάντες μετ' ὀργῆς, ἰπὶ τὸν κρημνὸν αὐθις ἔλιν. ὁ δὲ παρ' ἡμῶν ἐλεγχμ' ἀκρῶς τε μελφοί, λαχρὸς ὑπὸ τοῦ διωκόμῃ, πρὸς νοίτῳ καθάρσιν κατέφυγε, θεόμεινος ὑπὸ αὐτῷ σωθῆναι. ὁ δὲ καθάρσιν ἤξι' τὸν ἀετὸρ, μὴ ἀνελῖν τ' ἰκέτῳ, ὁρκίζων αὐτὸν ἡτ' τῷ μεγίστῳ διός, ἡμῶν μὴ κατὰ φρονῆσαι τῷ μικρότητος αὐτοῦ. ὁ δὲ, μετ' ὀργῆς τῇ πέρυγι ῥά σπας τὸν καθάρσιν, τὸν λαχρὸν ἀρπάσας κατέφανε. ὁ δὲ καθάρσιν ὅτε ἀέθρ' συναπῶσιν, ὡς τῷ καλῶν βύτου κατὰ μαθεῖν. ἔδ' ἡ προσελθὼν, τὰ ὡς ἀβύβου κατὰ κυλίσας διέφθρε. τὸ δὲ, δεινὸν κρημαλῶν εἴ τις τοῦτο πολήσῃ, καὶ πρὸς μετεωροτέρῳ τὸ κρημνὸν δεύπερον ρεοῖ ποιοισαμῶν, καὶ κεί παλιν ὁ καθάρσιν τὰ ἴσα βύβου διέθικεν. ὁ δὲ εὐδὲς ἀμικανήσας τ' ὅλοις, ἀνὰ βῆσιν τὸν δία, τοῦ τοῦ γ' ἱερὸς εἶναι λέγει, τοῖς αὐτῷ γ' ἵνασι τῷ πρὶ τῇ γυνὴν τ' ὡς ἡ θηκίε, ὅθεν τ' αὐτὰ παρὰ βῆσιν, καὶ ἰκετ' ἀσας φυλάτῃν. ὁ καθάρσιν ὅτε σφαῖραν κρημῶν, ἔδ' ἀνὰ βῆσιν, ἔδ' τὸν κὸ λην τῷ διός τ' αὐτῷ καθῆκεν. ὁ δὲ ζῶν ἀνὰ βῆσιν ἐφ' ὧ τῷ ὄνθον ἀποτεινὰ ξασα, ἔδ' ὡς ἀδέρρι. φεν ἐκλαθόμενος. ἔδ' συνερίβη. πεσόντα. μαθὼν δὲ πρὸς τῷ καθάρσιν, ὅτε τ' αὐτ' ὄρασε τὸν ἀετὸν ἀμυνόμεν, ὅτ' ἡ δὲ τὸν καθάρσιν ἐκείνος μόνον ἡδίκησεν, ἀλλὰ ἔδ' εἰς τὸν δία αὐτὸν ἡσέβησε, πρὸς τ' ἔδ' εἰ πεν ἐλθόντα. καθάρσιν εἶναι τ' λυκῶντα, ἔδ' ἡ δὲ δίκη αὐτῶν. μὴ βουλόμῃ ὅτ' ἡ γ' ἡσέβησε τὸ τ' ἀετ' ἀπανιοθῆναι, συνεβούλανε δὲ καθάρσιν διαλλαχῆς πρὸς τὸν ἀετὸρ θέσαι. τὸ δὲ μὴ πειθομένον, ἐκείνος εἰς κρημνὸν ἕτερον τὸν τ' ἀετ' ἐν μετέθικε τοκέτῳ, ἡνὶ καὶ ἀμὴ φαίνων τὸν καθάρσιν. καὶ ὑμῖς οὖν ὡς ἀνδρες δελφοί, μὴ ἀπὸ πᾶσιν τοῖν δὴ τὸν θεόν, εἰς ὃν κατέφυγον, εἰ δὲ μικρῶτε Τύχη κεν ἱερῶ. ὅτ' ἡ ἀσεβῆς περιόφει. οἱ δὲ

δελοφὸι βύθρον ὀλίγη φροντίζοντ', τὴν δὲ τὸν θανάτον ὁμοίησιν.
αἰσώπης ὃ μὴ δένι τ' ὑπ' αὐτῶν λεγόμενων ὁρῶν καμψομένης.
πάλιν φησὶν. αὐτοὶ δὲ ἀνήμεροι τ' ἐφονώοντ', ἀκῶσατε. πεωργῶσις
ἔσθ' ἡ γὰρ πεωργῶσις, ἐπεὶ μὴ δέητε ἐπὶ σὺ λθεν εἰς αὐτοῦ, παρκενάλῃ
τ' οἱ κείας τῶν θεοσποδοι. οἱ δὲ, ζήσαντες ὀνείρια, ἐπὶ τῇ αὐτῇ
υἱς αὐτὸν ἀναβριβασάμενοι, μόν' ἐκέλευσαν ἐλαύνειν. ὁ δὲ εὐοντι
ἢ, χεῖμῶρος τ' ἐθύνει τὸν ἀέρα καὶ λαβρόντων, ἐξ ὅφω γηνο-
μένης, ἐξ ὁράρια τῇ ὁδῷ πλανηθέντα, εἰς τὴν κρημνὸν ἐξέτο
ποσαν τὸν περὶ σβύτῳ. ὁ δὲ μέλων ἡδὲ καὶ κρημνὸν ἰδεῖται, ὡς ζῇ
ἔσθ' ἡ πε. τίη τέσε ἡδὲ κῆσα, ὅτι οὐτὸ παρὰ λόγον ἀπολλυμαι, καὶ
ταῦτα εἰς τὸ ἴππων γηναίων, εἰς τὸ μίονων ἀγῶν, ἀλλ' ὅν λείων
ἀτελεσάτων. καὶ γὰρ βίνω τῷ τ' ἰσοις μὴ δύσχεράτω, ὅτι μὴ ὑ
πὲν τῶν ἀνδρῶν ἡ ἐλλογίμων, ἀλλ' ὡς χεῖρ τ' ἐκ κῆσας
ἀπολλυμαι. μέλων ὃ ἡδὲ κῆ τῶ κρημνῷ ἀφίεσθαι, βίουτον εἰ
ρηκε πάλιν μῦθον. ἀνέρις τῇ οἱ κεί' ἐραοθεῖς θυγατρὸς, εἰς α-
γρὸν ἀπέσειλε τῇ γυναικί. μόνω ὃ τῶν θυγατέρων ἀπαραβῶν
ἐβίβλεβ. ἡ δὲ πάλιν εἰπεν ἀνόσια περὶ τῆς. ἀχόμω μὴ βίβ-
η κῆ κῆ ἀνδρῶν ἀγῶν θῆται, ἡ ὑπὸ τῶν περὶ τῶν κρημνῶν. βύβλινω
τ' ἐφ' ὧν ὡς παρὰ νομοὶ δελοφὸι λέγῃ. ὡς ἡ εἰς μὴ σινύλλη τ' ἡ
ρυβδὶ περὶ περὶ, τ' ταῖς ἐν αὐτῇ σὺρτεσιν, ἡ παρ' ὧν μὴ ἀδ-
κως τ' ἀναξί' ἀγῶν. καὶ τῶν μ' ἡ γυνὴ ὧν τῇ παρ' ἰδ. τ' θεοῖς
μαρτύρομαι, ὡς ἐξ ὧν ἀδίκης ἀπολλυμαι. οἱ μοι τιμωρήσουσιν
εἰσάκσαντ'. ἐρρίψαν μ' εἰς αὐτὸ οἱ δελοφὸι κῆ τῶ κρημνῷ, τ' α-
πέθανον. εἰς τῶν δ' ὡς περὶ τοῖς σὺρτεσιν, χρῆσθ' ὅν ἐλαβον ἐ-
ξίλα σκεῖται τὸν αἰσώπην θανάτον. ὡς ὡς συνδύοι τ' αὐτὸ ἀδ-
κως φονάθεντι, τ' ἐπὶ τῇ ἀνέστησαν. οἱ δὲ τῇ ἐκαστῇ περὶ τῶν
τες, τ' ὅσοι τ' σφωτέρων, τ' αὐτοὶ τὰ εἰς αἰσώπην περὶ αἰσώπην
μαθόντ', εἰς τε δελοφῶς παρκενόντο. τ' σὺν ἐκείν' σκεῖται μὴ μοι,
τιμωροὶ τ' αὐτῶν αἰσώπην θανάτον περὶ γῆραςιν.

Αἰσώπου Μῦθοι.
 Αἴτο'ς καὶ Ἀλώπην.

εἰς ἡλὸς ἀλώπην φιλιωθέντες, πλεόνον ἀλλήλων
 αἰ οἱ κεν ἐγνώσαν, βεβαίωσιν Φιλίας ποίου μῆνοι τῶν
 συνήθων. ὁ μὲν οὖν ἐφύψητο δένδρεα τῶν καλῶν
 ἐπὶ ξάτο. ἡ δὲ ἀλώπην ἐν τοῖς ἐπίσταθ' αἰμοῖς ἐτεινοποιήσατο.
 ἐπὶ ρομῶν ἐν ποτὶ ἡ ἀλώπην περὶ ἐλθούσης, ὁ αἰετὸς βοφῆς
 ἀπορῶν, καὶ ἐπὶ αἰσῶν, καὶ τὰ τέκνα ταύτης ἀν-
 ἀρῶσας, ἀμα τοῖς αὐτῶν μετέοις ἐθονήσατο. ἡ δὲ ἀλώπην ἐ-
 πὶ ἐλθούσα, καὶ τὸ πρᾶχον μαρτυροῦσα, οὐ ποῦτον ἐπὶ τῷ τε
 κρῶν ὡς ἰάθησαν ἀφ' ὅσων ἐπὶ τῷ ἡμιμῆς ἀπορῶν χερσὶν
 ἦν οὐσα, τῶν δὲ δῶκεν οὐχ οἷα περ. διὸ καὶ πόρρωθεν εἶσα,
 τὰ θ' ὅτε τοῖς ἀδυνατοῖς ὅσιν ἀπορον, ἐχρῶν κατ' ἑαυτῶν.
 ὡς δ' ἔπειρον, αἰετῶν ἐπὶ γρῶν ὅσων, κατὰ τῶν ἀετῶν
 μέρος τι τῶν θυμῶν ἐν ἐμπύροις ἀνθραξιμῶν ἔρπασε, καὶ τὸ
 πλύνοντι ἀν' ἡμέραν ἀνέμῳ δὲ σφοδρῶς πνέοντι τῶν καὶ
 καὶ φλογὸς ἀναδεδείκται, οἱ ἀετῶν ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν χάνων-
 τες, ὅτε θέντες εἰς γῆν κατέπεσον. ἡ δὲ ἀλώπην ἐπὶ δρᾶμα
 ἐν ὅτ' ἐπὶ τῶν ἀετῶν κατέφαγεν. Ἐπὶ μῦθον,
 Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι, οἱ φιλίαν παρὰ πονοῦντες, καὶ τῶν ἐν
 τῷ κῆρμῶν φύσει τιμωρίαν δι' ἀσθένειαν, ἀλλὰ τῶν
 θείαν δὲ κινῶν διακρούονται. Αἰετὸς καὶ ἀνθρώπος.
 αἰετὸς ὁ πρὸς τὸν διωκόμενος, πρὸς τοῦτον ἀνθρώπου
 κατέφυγε, δέο μὲν ὑπὸ αὐτοῦ σωθῆναι. ὁ δὲ ἀνθρώπος ἡξί

οὐ γὰρ αἰτὸν μὴ ἀνελθεῖν τὸν ἰκέτην, ὁρμίζων αὐτὸν καὶ τὰ με-
σίσει δὸς, ἢ μὴ μὴ καταφρονῆσαι ἢ μικρότητος αὐτῶ. ὁ δὲ με-
τὰ γῆς τῇ πῆρεν γὰρ αἰσας τὸν καὶ θάρον, τὸν λαχρὸν ἀρπά-
σας κατέφαγεν. ὁ δὲ καὶ θάρος ὥστε αἰετὸ συναπέστειλε, ὡς τὴν
καλιὰν βύβον καταμαθεῖν. ἔδῃ προσελθὼν, τὰ ὡὰ τοῦ βου κα-
τεκυλίσας δύνεθρε. τὰ δὲ, δεινὸν ποιῶσα μύου, εἴ τις τὸ το-
μήσει, καὶ πῶς μετεωροτέρου βύβον βδύτερον νεοτῆς ποιῶσα μέ-
ρσ, καὶ κῆπῳ λιν ὁ καὶ θάρος τὰ ἴσα τὸν δύνεθρε. ὁ δὲ εὐρὸς αἰ-
μηχανήσας βδύσῃ τοις, ἀνὰ βῆς ὑπὸ τὸν δία, τοῦ βου γῆρεος εἰ-
ναι λέγεται, τοῖς αὐτῶ γῆνασι τὴν βίτην γῆνῳ τῶ ὧν ἔθηκε, ἔ-
θεω ταῦτα παρὰ θέμνος καὶ ἰκετῶσας φυλατῆν. ὁ καὶ θάρος ὁ
κόπρου σφαῖραν ποιήσας, ἔανὰ βῆς ὑπὸ τὸν κόλπον τῶ δὸς ταῦ
τὴν καθεῖκεν. ὁ δὲ ζῶς ἀνὰ τὰς, ἐφῶ τὴν ὄρθον ἀποτινέσκειται.
καὶ τὰ ὡὰ δύνεθρε ἐκλαθόμενος. ἀ καὶ συνεβίβη παρόντα. μα-
θὼν δὲ πρὸς τὸ καὶ θάρος, ὅτι ταῦτ' ἔδρασε, τὸν αἰτὸν ἀμυνόμε-
νος, οὐ γὰρ τὸν καὶ θάρον ἐκείνος μόνον ἠδίκησε, ἀλλὰ ἔει-
ς τὸν δία αὐτὸν ἐπέθηκε, πρὸς τὸν αἰτὸν εἶπεν ἐλθόντα, καὶ θά-
ρον εἶναι τὸν λυποῦντα, καὶ δὴ καὶ δικαίως λυπεῖν. μή βουλό-
μενος οὖν τὸ γῆος τὸ ἔνδον ἀετὸν πανιοθῶναι, συνεβούλευε
καὶ θάρω διαλλαχῆς πρὸς τὸν αἰτὸν θέσθαι. τὰ δὲ, μὴ πειθομέ-
νου, ἐκείνος εἰς καιρὸν ἔπερον τὸν βῶν αἰετὸ μετέθηκε θηετὸν, ἢ
νῆα αὐτὸν μὴ φάγωνται καὶ θάροι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ μεθ' ὧν καταφρονεῖται, λογιζομένων, ὡς
οὐδεὶς ὄσιν, ὅς προσηλαπισθεῖς, οὐκ αὐτὸν δυνήσιν ἐαυτὸν ἐπα-
μύνα.

Ἀνδῶν καὶ ἱέραξ.

Ἀνδῶν ἐπὶ δένδρου καθεζομένη, κατὰ τὸ εἰωθὸς ἦδε. ἱέραξ

ἰέραξ δὲ θεασάμενος ἔροφος ἀπαρῶν, συνείληφεν ἐπιτάλῃς·
ἡ δ' αὖ ναιεῖσθαι μέλλουσα, εἰδὼς τοῦ ἰέρακος μὴ βρωθῆναι. μὴ δ' ἔρ
ἰκανὴ εἶναι ἰέρακος ἡστέρα πληροῦν, δεῖν δ' αὖ τὸν ἔροφον πρὸς
δεόμενον ἐπιτάλῃς ὅρνεων παθεῖσθαι. καὶ ὁ ἰέραξ ὑπο-
λαβὼν εἰς πελάγεον ἔρπον ἀφρον ἀνείλω, εἰ τὴν ἐν χερσὶν ἐπιτάλῃ
ἔροφον ἀφείας, τὰ μὴ φαινόμενα παύω δύναιμι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ἔρπον ἀνθρώπων ἔρπος ἀλόγος ἐστίν, οἱ δ' ἐλ-
πίδα πλεόνων ἀδελῶν ἐν χερσὶ περὶ ἐμνοιοῦ.

Ἀλώπηξ καὶ βάλγος.

Ἄλώπηξ ἔρπος διψῶντες, εἰς φρέατα τέλειον. με-
τὰ δὲ τὸ πίνειν, τὰ βάλγος σκεπτομένην τὴν ἀνδρῶν, ἡ α-
λώπηξ ἐφ' ἑαυτῇ. χεῖρσι μὲν καὶ εἰς τὴν ἀμφοτέρων σωτη-
ρίαν ἐπινέουσα. εἰ γὰρ ὁ ἔρπος παθεῖς, τὸν ἐμπεριείχετο ὁ πρῶν
ἐπὶ τῷ πρὸς ἐρεῖς, καὶ τὰ ἑράτα οὐκ οἶος εἰς τὸν ἐμπεριείχετο
κλινεῖς, ἀνδραμόυσα δὲ τὸν αὐτὴν ὥστε καὶ ἐκείνην.
καὶ ἔξω τὰ φρέατος ἐκείνην πηδήσασα, καὶ σὲ μετὰ τὸ ἀναπαύ-
σασθαι τὴν ἐκείνην. τὰ δὲ βάλγος πρὸς τὸ ἐπὶ μὲν ὑπηρετήσασθαι,
ἐκείνη τὰ φρέατος οὐκ ἐκείνην πηδήσασα, ἐσθίει τὰ περὶ τὸν ὅμιον
ἡ δὲ μὲν. ὁ δὲ βάλγος αὐτὴν ἐμμενέτω ὡς παρὰ βάλγος τὰς
συνθήκας. ἡ δὲ καὶ τοσαύτας εἰς πεφρὲνας ἐκείνην, ὅπως ἐν
ἐπὶ πρῶν ἰρίχας, οὐκ ἐπὶ τὸν ἀνδρῶν κατέβησεν περὶ τὴν ἀνδρῶν σκέ-
ψασθαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὐκ ἐστὶν καὶ τὸν φρόνιμον ἀνδρα δεῖ πρὸ τε-
ρον τὰ τέλη σκεπτοῦντα ὅτι παρὰ μάλιστ' οἱ δ' ἔρπος αὐτοῖς ἐν
χερσὶν.

Ἀλώπηξ καὶ λέων.

Ἄλώπηξ μὴ πωθεῖσθαι μὲν λέοντα, ἐπειδὴ κατὰ τὴν τύ-
χην αὐτὴν σκηνήσασθαι, τὸ μὲν πρῶτον ἔρπος ἐφοβήθη ὡς μὴ

κροῦν ἃ κθανεῖν. ἔπειτα τοδεῦτερον θεασαμένη, ἐφοβήθη μὲν,
οὐ μὲν ὡς τοπύτερον. ἐκρίτου δὲ τῶν θεασαμένη, οὕτως αὐτῇ
κατεθάροσεν, ὡς καὶ προσελθῶσα διαλεχθῆναι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἡ συνήθεια καὶ τὰ φοβερά τῶν πραγμάτων
ἀπὸ σιτα ποιεῖ.

Ἀλκρος καὶ ἀλειψύων.

Ἄλκρος συλλαβὴν ἀλειψύονα, μετὰ λόγον τοῦτον ἀ-
τίας ἡβελήθη καταφαγεῖν. καὶ δὴ κατηγέρει αὐτῇ, λέ-
γων, ὡς ὁ χληρὸς εἴη τοῖς ἀνθρώποις νύκτερ κινεραγῶς, ἃ μὴ
συχωρῶν ὑπνου τὴν χάριν. τῇ δὲ πολογυμένῃ, ἐπὶ τῇ ἐκείνων
ὠφελείᾳ βύβρισις, ὡς ἐπὶ τὰ συνήθη τῶν ἔργων ἐγείρεται, πάλ-
λιν ὁ ἄλκρος αἰτίαν ἐπέφερεν, ὡς ἀσεβὴς εἴη περὶ τῆς φύσεως,
μηδὲ καὶ ἀδελφαῖς συμμιγνύμενος. τῇ δὲ, καὶ τοῦτο πρὸς ὁ-
φέλαν τῶν δευποτῶν πράττειν φήσαντος, κακῶν αὐτοῖς ἐν-
τεύθεν ὧν τιτομήμων, ὁ ἄλκρος εἰπὼν, ἀλλ' εἰ σὺτε πολλῶν
ἀπορεῖς ἀπὸ σῶπων ἀκρογῶν, ἔργε μὲν τοῖς ἄρσενος ὁ με-
νῶ, τοῦτον κατεθονήσατο.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ἡ κνηρὰ φύσις πλεμμελεῖν αἰρεμένη, εἰ
μὴ μετὰ λόγον δυνήθει περὶ χήματος, ἀπαρκαλύπτως γε-
μὴν πονηρᾶται.

Ἀλώπεκες.

Ἄλώπεξ ἐν παλινδρόμῳ, ἃ ἀποκοπίσκει τῇ οὐραῇ
διασφάσσει, ἀβίωτον ὑπὸ αἰχμῆς ἡγεῖτο τὸν βίον. ἐγὼ
οὖν καὶ τὰς ἄλλας ἀλώπεκας τῇ αὐτῇ νουθεσίᾳ, ὡς αὐτῇ
κοιμῶν πάλαι τὸ ἴδιον συγκαλύψεν αἰχμῆς. καὶ δὴ πάλαις ἀθροί-
σασα, παρὲν τὰς οὐράς ἀποκόπτειν ὥς οὐκ ἀπερεπὲς μόνον
τοῦ βίου μέλος οὐκ, ἀλλὰ ἃ περιττὸν βάρος προσετήμηκον. ὑπε-
λαβῶσα δὲ τις αὐτῇ εἶπεν, ὡ αὐτῇ, ἀλλ' εἰ οὐ σὶ τὸ το πρὸς φε-
ρεν, οὐκ ἀνὴρ μὲν αὐτὸ συνεβόλεις.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ πονηροὶ ὄντες ἀνθρώπων, οὐδὲ λυνοῖανταί ε
πρὸς τοὺς πέλας ποιοῦνται συμβαλίας, διὰ δὲ τὸ αὐτοῖς συμ
φέρον.

Ἀλώπηξ καὶ βάτος.

Ἄ λώπηξ φραγμὸν ἀνὰ βάνισσα, ἐπειδὴ ὀλιόθησσα κα
ταπὶ πῆλ' ἐμελλεν, ἐπελαβετο πρὸς βοήθειαν βάτον. Ἐ
δὴ τοὺς πόδας ὑπὸ τοῖς ἐκέρκας κενύροις αἰμάξασα, ἔ' ἀλγύ
σσα, πρὸς αὐτὴν εἶπεν· οἶ μοι· καὶ φωνήσας με γὰρ ἐπὶ σέως
ἐπὶ βοήθον, σὺ χεῖρον δέθηςας. ἀλλ' ἐσφάλης ὥς αὐτὴ φησὶν ἢ
βάτος, ἐμοῦ βαλθεῖσαι ἐπιλαβέσθαι, ἢ τις πᾶν τὸν ἐπιλαμβά
νεσθαι εἴωθα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐτὸ καὶ τὸ ἀνθρώπων μάταιοι, ὅσοι βοή
θοις πρὸς βέχουσιν, οἷς τὸ ἀδικεῖν μάλλον ἐμφυτοῦ.

Ἀλώπηξ ἔ' κροκόδειλος.

Ἄ λώπηξ καὶ κροκόδειλος ἡμφισβήσω περὶ ἀγνοίας.
πολλὰ δὲ τὰ κροκοδείλου ὑπερφανὰ περὶ τὸ πρ
γνῶν διεξιόντες λαμπρότητος, ὥς περὶ μασσαρχηνοῦτον, ἡ ἄ
λώπηξ ὑπελαβόσα, ὥς ἐν εἴπερ, ἀλλὰ καὶ μὴ σὺ λέγης ἀλλ' ἄ
πὸ τῶ δέσματός γε φαίνεται, ὥς ἐκ παλαιῶν ἐπὶ εἰς περὶ μασμέ
νος.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὸ ψάδο μὲν ἀνδρῶν ἐλείχως τὰ πράγ
ματα γίνεταί.

Ἀλεξάνδρονες ἔ' πέρδιξ.

Ἄ λεξάνδρονες ἔχων ὑπὸ τῶ οἰκίας· περὶ ἀμύμος καὶ πέρ
δικα σὺν ἐκείνοις ἀφῆκε νέμεσθαι. τὸ δὲ, τὸν πῶν τὸν αὐ
τὸν καὶ ἀπελευνόντων, ἐκείνος ἡθύμης φόδρα, νομίζων ὥς
ἀλλόφυλος ταῦτα πᾶσιν ὑπὸ τὸ ἀλεξάνδρων. ὥς δὲ μετὰ μι
κρὸν καὶ ἐκείνους ἐώρακε μαχομένους καὶ ἀλλήλους κόπτον
τας, τὸ λύπης ἀπολυθεῖς, εἶπεν· ἀλλ' ἔγωγε ἀπὸ τῶ νυνὶ λυπῶ
σμαι ὁρῶν ἔ' αὐτοὺς μαχομένους ἀλλήλοις.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι ἐαδίως φέρουσι τὰς παρὰ τῶν
ἄλλοθίων ὑβρίδας, ὅταν αὐτοὺς ἴδωσι μὴ δέ τῶν οἰκίων ἀπερ-
μένους.

Ἀλώπηξ.

Ἄλώπηξ εἰς οἰκίαν ἐλθὼσα ὑπεριτῶ, καὶ ἐκαστὸν αὐτῶ
σιτῶν διεβάλετο μὲν, ὥστε κεφαλὰς μορμολυκὴν ἀφύ-
ως κατασηλῶσεν ἡν. ἡν καὶ ἀναλαβοῦσα ταῖς χερσὶν, ἐφί-
ω οἷα κεφαλὴ καὶ ἐκτέφαλον οὐκ ἔχει.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἀνδρας μετριοπαρεῖς μὲν ὁσώματι, καὶ
δὲ ψυχὴν ἀλογίςους.

Ἀνθρακὶς ἐκ νεφάδας.

Ἄνθρακὶς ἐπὶ τινος οἰκῶν οἰκίας, ἡξίου καὶ νεφάδα πα-
ραγνόν μιν αὐτῷ συνοικῆσαι. ὁ δὲ νεφάδας ὑπολαβὼν
ἔφη, ἄλλοὺ καὶ τοῦτο δυναίμην ἔχρησε περὶ αὐτοῦ. δέδωκε γὰρ, μὴ-
πως ἀπερὶ γὰρ λάβοι αὐτὸς ἀσβόλης πληροῖς.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ ἀνὸ μοῖν ἀνοινώνῃ.

Ἀλιεῖς.

Ἄλιεῖς ἐπὶ λικονοσῶν γίνωντο. βαρεῖας δὲ αὐτῶν ἔσσης, ἔχειρον
καὶ ἐσιέρων, πολλὴν εἶναι τὴν ἀγρὰν νομίζοντες. ὡς δὲ
ἐπὶ τῶν ἰόντων ταύτῃ ἐκλύσαντες, ἔβην μὲν ἰχθύων ἄρον ὀλί-
γους, λίθοι δὲν αὐτῇ παμμεγέθη, ἀθυμείνῃ ἤρξαντο καὶ ἀλύειν.
οὐ βούλονται ἐπὶ τῇ ἰχθύων ὀλιγότητι, ὅσον ὅτι ἐξέαντία πρὸν
πειλήφασιν. εἰς δὲ τις ἐν αὐτοῖς περισβύτερος εἶπε, μὴ ἀχθώ-
μεθα ὡς ταῖροι. τῇ γὰρ ἡδονῇ ὡς οἱ ἄδελφοὶ ἡλύοντο. ἐν ἡμῶν
ἐν ἡμῶν βουλομένων περὶ δυνάμειος πᾶν βούλεται καὶ λυπῶνται.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ἔδει λυπεῖσθαι ἐπὶ ταῖς ἀποτυχίαις.

Κομμάτης.

Ἄνθρωπος ἀποδημήσας, εἶτα δὲ πάλιν, πρὸς τὴν αὐτοῦ
γῆν ἐπαρελθὼν, ἀπῆλθε πρὸς ἐν διαφόροις λῶν δραχμῶν
κενῶν

κέναι χώρας ἐνόμωζε. ἔδῃ καὶ τῇ ῥόδῳ πεπιδνηκέναι πῆδη
μα, οἷον ἄδειξεν ἐπ' αὐτῷ δυνάτος ἀνείη πεπιδνησά. πρὸς τοῦτο
δὲ καὶ μαρτύρας ὄντας ἐκείνους ἐλεγγέχειν. ἦ δὲ παρόν-
των τίς ὑπολαβὼν, ἐφ' ᾧ οὗτος, εἰ ἀληθὲς τὰ τεσσάρων, ἄδεν δει-
σιμαρτύρων. ἰδὼν ῥόδου. ἰδὼν καὶ τὸ πῆδημα. Ἐπιμύθιον.
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐὰν μὴ πρόχειρος ἢ τὸ πρᾶγματος ἀποδεί-
ξις ἢ, πᾶς λόγος περιττός ἐστιν.

Ἀδύνατα ἐπαγγέλλομαι.

Ἄνθρωπος πένης νοσῶν καὶ κακῶς διακείμενος, ἐπειδὴ πρὸς
ἑρμῆα ἔρχεται ἀπεγνώσθην, ὅν θεῶν ἐδείτο, ὡς εἰ τι ὕψι-
σαν αὐτῷ πάλιν ἐπαρθεῖν ἡγήσεται, ἐκ τὸν βόας αὐτοῖς προ-
σίσσειν ὑπὸ χυλὸν εἰς θυσίαν. ἡ δὲ γυναικὶς αὐτῷ πυθόμε-
νης, καὶ πρὸς ταῦτα ὡς ὕψις, ἐκείνος ἐφ' οἷς ἦ ἀνὰ στήνα με-
ν τὰ θεῶν, ἰν' οἱ θεοὶ ταῦτα με ἀπατήσωσιν;

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ἐξ ἁδύως κατεπαγγέλλονται, ἀπερτε-
λέσαι ἔργον οὐ πρὸς δυνάμει.

Κακοπραγμων.

Ἄνθρωπος κακοπραγμων εἰς τὸν ἐν δελφοῖς ἦκεν ἀπὸ λαῶνα,
περᾶσαι τὸν βυλόν. καὶ δὴ λαβὼν τρεῖς ὄντας ἐν τῇ
χειρὶ, καὶ τὸ τῆ ἐοῦσιν ἡ σκεπὰς, ἐστὶν τὸ τῶν ῥίπιδος ἐπίστα. καὶ
ἤρετο τὸν θεόν, λέγον, ἀπολλων, ὁ μετὰ χεῖρας φέρω, πότερον
ἐμπρουν ὅστις ἢ ἀπρουν, βουλόμενος, ὡς εἰ μὴ ἀπρουν εἴπω, ὡς
ἀνὰ δειξάτω τρεῖς ὄντας. εἰ δὲ ἐμπρουν, ἀθὺς ἀποπνίξας, νεκρὸν ἐ-
κείνο προσεγγίξω. ὁ δὲ θεὸς τὴν κακὴν τεχνὴν αὐτῷ γινούσῃ
νοῖαν, εἰπὼν. ὁ πότερον οὗτος βούλει ποιῆσαι, ποίησον. πρὸς αὐτὸν
κεῖται γὰρ τὸ πρᾶγμα, ἢ τοῖς ζῶν ὁ κατέχεις ἢ νεκρὸν ὑποδεί-
ξαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὸ θεῖον ἀπαράλογιστον καὶ ἀλάνητον.

δ

αἱ λῆϊς ἐξελθόντες εἰς ἄγρην, ἐπειδὴ πολὺν χρόνον ἔλαβον
πώρησαντες, ὅθεν ἔβλον, σφόδρα τὴν ἡύμην. ἔπειτα ἀναχω-
ρήσαντες ἀπὸ τοῦ ἁγίου. οὗτος δὲ θῶμος ὑπὸ τῶν μεγίστων δυνάμε-
ως ἰχθύων, εἰς τὸ πλοῖον αὐτῶν εἰσῆλθε. οἱ δὲ, βύβον λαβόντες,
μεθ' ἑαυτῶν ἀνέχοντο.

Εὐμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶς ἀμὲν τέχνην παρέχει, ταῦτα τύχῃ
ἐδωρήσατο. Φύλαξ. xviii

αἱ νῆες πένες νοσῶν, ἡν ἔλαβον τοῖς θεοῖς εἰς διασωθείν. ὅς ἐ-
κατὸν εἰς θυσίαν προσίστην. οἱ δὲ θεοὶ περὶ αὐτῶν βύβον
λόμφοι, τὸ πᾶν ἀπὸ λαχάνων. ὁ δὲ νῆας, ἐπειδὴ βούων ἡν ἔρρε, τε
ατίνης ὅς ἐκατὸν πλοῦτος ἔτι τὸ βωμῶν. ὡς λοιπὸν ἔσται. οἱ
δὲ θεοὶ βουλόμφοι αὐτὸν ἀμύνονται, ὅναρ ἐπιστάντες αὐτῶν εἰ-
πὼν. ἂν περὶ εἰς τὸν αἰγυλὸν εἰς τὸνδε τὸν βύβον. ἐκεῖ δὲ τῆς
χλίας ἀρῆσεις. ἐκεῖνος δὲ διπνυσθεῖς, σὺν ἡδονῇ ἔσται πρὸς
τὸν ὑποδύχοντα τὸν ἀφίκετο, τὸ χρύσιον διδόντων. ἐκεῖ δὲ
δὴ περὶ αὐτῶν περὶ τυχῶν, ὑπὸ αὐτῶν συρμένη. ἀλλὰ δὲ ἡδὴ,
ἀφειδῆναι τὴν περὶ αὐτῶν ἐδεῖβ, χλίας χρυσοῦ τάλαντα δώσειν
αὐτοῖς ὑπὸ σχοῦ μῦθος. ὡς δὲ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ, ἀπὸ αὐτῶν ὑπὸ αὐτῶν
ἀπὸ πολλῶν χλίων δραχμῶν.

Εὐμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοῖς ἑσπέραις ἀνθρώπων ἐχθρὰν τὸ θεῖον.

Βαλβαχοί.

β. βαλβαχοί δύο ἐν λίμνῃ ἐνέμοντο. θέρος δὲ ξηρανθείσης τῆς
λίμνης, ἐκεῖν τε καὶ ἀποκρίντες, ἐπελύνοντο ἐτέρω. ἔπειτα δὴ
βαθρὴν περὶ τυχῶν φρέατι. ὁ περὶ δὴν ἄπερος θατέρω φησί. σὺ
κατέλω μὲν ὅσον εἰς τὸδε τὸ φρέαρ. ὁ δὲ ὑπὸ λαβὼν εἰπὼν.
ἀνὸν καὶ τὸ ἐνθάδε ὑδὼρ ξηρανθῇ, πῶς ἀνὰ βοῦς μεθεῖ.

ἱμνύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδεὶς ἀπεισινέστω πρὸς αἰ τοῖς ἀρε-
τῇσι.

τέρων καὶ θάνατος.

XX

Γ ὅρων ποτε ξύλα τε μὲν ἐξ ὅρους, καὶ πάλιν ὧμων ἀρε-
τῇσι. ἐπειδὴ πολλὴν ὁδὸν ἐπὶ χεῖρας μὲν ὁ βάλανος, ἀ-
πειρηκώς, ἀπὲρ τε τὰ ξύλα, καὶ τὸν θάνατον ἐλθὲν ἐπεκα-
λείτο. τὰ δὲ θάνατον ἄνθρωπος, καὶ τὴν αἰτίαν πωθανομέ-
νη δὲ αὐτὸν καλοῖ, ὁ γάρ ἐφ' ἵνα τὸν φόρον τὸν ἀρε-
τῇσι.

Εἰ μὲν θιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος φιλόζωος ὢν, καὶ μὲν οἱ
μὲν δύνουσι περὶ τὸν θάνατον ἐπιθυμεῖν, ὁ μὲν γὰρ ζῆν πο-
λὺ πρὸ τῶ θάνατον αἰρεῖται.

Γραῦς καὶ ἰατρός.

XXI

Γ ὡς γὰρ ἀλγύνουσι τοὺς ὀφθαλμούς, εἰς καλεῖται τι-
μα ἰατρῶν ἱμνύθιον, συμφωρήσασα, ὡς εἰ μὲν θερά-
πειν αὐτὴν, τὸν ὁμολογηθέντα μισθὸν αὐτῷ δοῦναι. εἰ δὲ
μὴ, μηδὲν δοῦναι. ἐν χεῖρεσσι μὲν οὖν οἱ ἰατροὶ τῇ θορακίᾳ κα-
τὰ μὲν ἀνὰ φρεσὶν ὡς τὴν περὶ τὴν, καὶ τοὺς ὀφθαλμούς αὐ-
τῇ χεῖρι, ἐκείνης μετὰ μὲν ἀναβλέπειν ἐκ τῆς τῶ ὥραν ἐ-
κείνῃ ὑπὸ τῶ χρίσματος, αὐτὸς ἐν τινὶ τῶ ἰατρῶν οἰκίᾳ σκάνων ὑ-
φαίρου μῆκος, ὁ σκάνων ἀπὸ τῆς καὶ μὲν οὖν γὰρ τὴν αὐτῶν περὶ
τοῖς ἀνὰ ὥραν κατὰ τὴν ἐλαττωμένην ἐπὶ τοῦ βίου, ὡς καὶ τε-
λος παρὰ τὰς αὐτῇ θορακίᾳ μετὰ μὲν ὑποφθῆναι. τοῦ
δὲ ἰατροῦ τοὺς συμφωρηθέντας μισθοὺς αὐτὴν ἀπαιτοῦντος ὡς
καθαρῶς βλέπουσαν ἡδὲ, ὡς μαρτυρεῖται παρὰ τὸν γένος, μάλα
λογισμὸν οὖν εἰ περὶ ἐκείνῃ τινὶ οὐδοτιανὴν βλέπω. καὶ ἵνα μὲν γὰρ
τοὺς ὀφθαλμούς ἐν ὅσῳ, πολλὰ τῶν ἐμὴν κατὰ τὴν ἐμαυτῶν
ἐβλεπον οἰκίαν. νῦν δ' ὅτε μετὰ βλέπειν φῆς, οὐδοτιανὴν ἐκεί-
νων ὁρῶ.

Δ ii

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πονηροὶ ὄν ἀνθρώπων ἐξ ὧν παρὰ τοῖς,
λανθανῶσι καὶ θεοὶ αὐτοὺς τὸν ἐλπίον ἐπισώμνουν.

Γεωργός καὶ παῖδες αὐτῶν.

Γεωργός τις μέλλων καταλύει τὸν βίον, καὶ βουλόμηνος
βύς ἐαυτῶν παῖδας πείραν λαβεῖν ἡγεωργίας, περὶ α-
λίστα μῦθος αὐτοῦς, ἐφ' ἡ παῖδες ἐμοί, ἐγὼ μὲν ἡδὴ τὸν βίον ὑ-
πέξμην. ὑμεῖς δ' ἄπερ ἐν τῇ ἀμπελώμοι κέρυσσιν αἰτήσαν-
τες ἀρήσεται πάντες. οἱ μὲν, οὐν οἱ κέντες θησαυρὸν ἐκείνου κα-
τορῶν ἔχουσιν, πᾶσαν τὴν ἀμπελουργίαν μετὰ τὴν ἀποβίω-
σιν τῶν πατρῶν κατέσπασαν. καὶ θησαυρῶ μὲν οὐ παρέτε Τυχὸν. ἡ δὲ
ἀμπελος καλῶς σκαφείσα, πολλαπλάσιον αὐτὸν κέρηεν ἢ
ἐδωκεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ καλὸς θησαυρὸς ὅτι τοῖς ἀνθρώποις.

Δεσπότης καὶ κύνες.

Ἄνθρωπος ὑπὸ χειμῶνος ἐν τῷ αὐτῷ πρὸς αὐτῶν ἀγρῶν φθίει,
πρὸς τὰ μὲν, τὰ πρὸς τὰ κατέφαγεν, εἴτα ἔς αὐτῶν τῶν
δὲ χειμῶνος ἐπὶ τὴν αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐν τῷ βίῳ τοῦ σφάξας ἐ-
θονήσας. οἱ ἡκύνες ταῦτα ἰδόντες, διελέχθησαν πρὸς ἀλλήλους,
φάγωμεν ἀλλήλους ἐν τῷ βίῳ. ἐν γὰρ τῷ ἐργᾷ τοῦ βίου οὐδε-
σπότης ἡμῶν ἐκείνους φείσεται, πῶς ἡμῶν φείσεται.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι βύβους μάλιστα φάγειν ἐφυλαττέσθαι χρὴ,
οἱ τινες δὲ τῶν οἰκείων ἀπέχονται.

Γυνὴ ἐ' ὄρνις.

Γυνὴ χίρα τις ὄρνιν εἶχεν, καὶ ἐκείνην ἡ μόρην ὠδὸν αὐ-
τῇ τίμβυσαν. νομίσασα δὲ ὡς ἐπὶ τῆς τῇ ὄρνιθι κει-
θὰς παρὰ δάκρυ, δὲς τέξεται ἡ μόρην, βύβ περὶ ἡκύν. ἡ δὲ ὄρ-
νις ἀμείλις γηρομένη, οὐδ' ἂν παρὰ τῇ ἡ μόρην τεκτεῖν ἠδύνατο.

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ δὲ πλεονεξίαν ἔχοντες πλεόνων ὑποθιμύν-
τες, καὶ τὰ παρόντα ἀποβαλίσσι. Κυνόδητος. xxv.

Διὲς κηχέει τις ὑποκυνός, τὸν ἰσόμενον περιήλζετο. ἐν Τυ-
χωρ δέ τις αὐτῷ, καὶ γνούς ὁ ζῆτεῖ, ὡς οὗτος εἴπεν, εἰ σώζε-
σθαι βούληται, λαβὼν ἄρτον, καὶ τοῦτο τὸ αἶμα τῷ πλεονεξίᾳ ἐκμα-
ξας, ἔσθαι δύνανται κυνὶ φαγεῖν ἐπὶ δὸς. καὶ κείνῳ πελασας ἔφη. ἀλ-
λα τοῦτο κρίνω, δεῖ με ὑπὸ πᾶν ἄνθρωπον εἶναι τῇ πόλει κυνῶν δεχθῆ-
ναι.

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν ἀνθρώπων οἱ πονηροὶ ἀντιθέμιοι,
μᾶλλον ἀδικεῖν παροξύνονται.

Νεανίσκοι καὶ μαγείρος.

xxvi.

Διὲς ὅντι νεανίσκοι μαγείρῳ παρεκάλωτο. καὶ δὴ τὸ μαγείρῳ
περί τῶν οἰκείων ἔρχοντο ἀχολουμήνου, ἅπερος τοῦ-
τον μῦθος τῶν ἡρεῶν ὑφελόμενος, εἰς τὸν θατέρου καθήκει
νόλον. ὡς τὰ φέρεται δὲ τὸ μαγείρῳ καὶ τὸ κρέας ὑπὸ ζῆτον-
τος, ὁ μὲν εἰληφώς ὤμνυε μὴ ἔχειν. ὁ δὲ ἔχωρ, μὴ εἰληφέναι.
ὁ δὲ μαγείρος ἀποτόμενος τὴν κακουρίαν αὐτοῦ, εἴπεν. ἀλλὰ
καὶ ἐμὲ λάθῃτε, τὸν γὰρ πορνείου μῦθον θεὸς οὐκ οὐκ ἴσασθε.

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ ἀνθρώπους ὑπορικῶντες λαθωμένῳ, ἀλ-
λά τὸν θεὸν ἔλυσαν. Εἰς χεῖροι. xxvii.

Διὲς ὅτι τινὲς ἀλλήλοις ἐχθραίνοντες, ἐπὶ τῷ αὐτῷ νεῷς ἐπλε-
ονῶν ἀπερὶ μὲν ἐπὶ τῷ πρῶτον, ἅπερος δὲ ἐπὶ τῷ πρῶ-
τος ἐκάλειτο. χαίμωνος δὲ ἐπὶ γηνομήνου, καὶ τῷ νεῷς μελλού-
σης ἡδὴ κατακτενέσθαι, ὅτι ἐπὶ τῷ πρῶτον τὸν κυβερνήτην ἡ-
ρεῖ, ἅπερον δὲ μερῶν τῶν πολλῶν πρῶτον μέλλει καταβαλεῖ-
σθαι. τὸ δὲ τὴν πρῶτον εἰπόντος. ἀλλ' ἐμοί γε, οὐκ ἔστι λυσιπρό-
ς εἰς πᾶν θάνατος, εἴπε ὁρᾷ μέλλω πρὸς μέγαν ἐχθρὸν ἀπὸ θνήσκειν.

Διὲς iii

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐδὲν τῷ αὐτῷ βλαβερῆς φροντίζουσιν, εἰ τοὺς ἐχθροὺς μόνον ἰδῶσι πρὸ αὐτῶν κακῶν μὲνους.

Ἀΐλουρος καὶ μύες.

xxviii.

Ἐμοιήϊα τινὶ πολλῶν μυῶν ὄνθων, αἰλουρος τῶν γινούσῃ κεν ἐν ταῦθα καὶ κατέκαστον αὐτῶν συλλαμβάνων κατὰ οἶκον. οἱ δὲ, κατέκαστην αὐτοὺς ἀναλισκομένους ὀρώντες, ἔφασαν πρὸς ἀλλήλους, μὴ κίετι καὶ κατατέλωμεν, ἵνα μὴ παρὰ τὰς πασιν ἀπολώμεθα. τῷ γὰρ αἰλουροῦ μὴδυναμὴν ἔδωκεν ἐξικνέσθαι, ἡ μὲν σωθῆσόμεθα. ὁ δὲ αἰλουρος μὴ κίετι τῶν μυῶν κατατιόνθων, ἐγὼ δὲ πειροίαις αὐτοὺς σφίζομενος ἐκκαλέσασθαι. ἔδῃ αὖτε παρὰ τῆς αἰλουροῦ ἀναβάς ἀπώλεισε, ἔπειτα πρὸς τριβυνηρὸν εἶναι. τῶν δὲ μυῶν τις παρὰ τὴν τῆς καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἔφη ὅς τις, καὶ ἀνὴρ λαξ γῆν, οὐ πρὸς λάσπημαί σοι.

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν ἀνθρώπων οἱ φρόνιμοι, ὅταν τῷ ἐν ἰσχυρῇ μοχθείας πειραθῶσιν, οὐ κίετι αὐτῷ ἐξ ἀποφθίμῃ τῆς ὑποκρίσεως.

Ἀλώπηξ καὶ τίθνης.

xxviii.

Ἐν συνόδῳ ποτὲ τῷ ἀλόγῳ ζώων ὤρχησατο τίθνης. καὶ ἀδοκίμησας, βασιλῆς ὑπ' αὐτῷ ἐχειροβήθη. ἀλώπηξ δ' αὖτε φθονήσασα, ὡς ἐν τινὶ παρὰ γινούσῃ ἐθεάσατο, τῷ τίθνης λαβῆσθαι ἐν ταῦθα ἡγεγῆν. ὡς ἄροι μὲν αὐτὴν λέγουσα θησαυρὸν τῶν, μὴ μὲν τῷ ἐχρήσασθαι αὐτῷ. ἔβρασιλται γὰρ τῶν ὀρόμ' ἰδῶσι. ἔπειτα πρὸς αὐτὸν ἄπεδν βασιλῆα τὸν θησαυρὸν ἀνελέσθαι. ὁ δ' αὖτε περισκεπῶς προσελθὼν, ἐσυληφθὲς ὑπὸ τῷ παρὰ γινούσῃ, ὡς ἐξ ἀπατήσας ἐμέμφετο τὴν ἀλώπηκα. ἡ δὲ, πρὸς αὐτὸν, ὡς τίθνης, τοιαύτῳ σὺ μορίαν ἔχων, τῶν ἀλόγων βασιλεύσεις;

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πρῶτοι τινες ἀπερσένεσσι τῶν χειρῶν
τες, δυστυχίμασι περιέπληστοι. Θῶντος δὲ δελφίν. xxx.

Θ ὦντος δὲ δελφίνος, καὶ πολλῶν ἄλλων οἰζόντων
ρόμβος, ἐπειδὴ καὶ λαμβάνεται ἐμελλεν, ἐλαβεν ὁ
σφοδρᾶς ῥύμης ἐκπεσὼν εἰς τὴν ἀνῆσαν. ὁ δὲ ἦν ὁμοίως ῥύ
μης καὶ δελφίν αὐτῷ συνεξώκειλεν. ὁ δὲ θῶντος ἐπὶ τῇ φθίσει
καὶ λυποφύχοντα τὸν δελφίνα ἐώρακώς, εἰπερ. οὐκ ἐτι μοι
ὁ θάνατος λυπηρὸς, ὁρῶντι τὸν αἴτιον γεγονότα μοι βούτου σὺν
ἐμοὶ ἀπθνήσκοντα.

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐὰν δέ τις τὰς συμφορὰς οἱ ἀνθρώποι φέρω
σι, τοὺς τούτων αἰτίους δυστυχῶντας ὁρῶντες.

Ἰαβὸς καὶ νοσῶν.

xxxix.

Ἰ αβὸς νοσῶντα ἐθρόνισεν. τῷ δὲ νοσῶντος ἀποθανόν
τος, ἐκείνος πρὸς τοὺς ἐκκομίζοντας ἐλεῖν. οὗτος ὁ ἀν
θρώπος εἰ οἶνου ἀπέχετο, καὶ κλυτῆρσιν, ἐχρῆτο, καὶ ἀνὲς τεθνήκει.
ὦν δὲ παρὸν τῶν ὑπολαβόντων ἐφ. βέλτε, οὐκ ἐδεῖσε ταῦτα
νῦν λέγει, ὅτε μηδὲν ὀφελός ἐστιν. ἀλλὰ τότε παραινείν, ὅτε τοῦ
βίους χρῆσθαι δύνατο.

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ τοὺς φίλους ἐν καιρῷ ἀναγκαίᾳ βρο
μείας παρέχειν, καὶ μετὰ τὴν ὥρην πρὸς ἀμείνων ἀπογνώσιν
κατατερονάεσθαι.

Ἰξάτης καὶ ἔχης.

xxxix.

Ἰ ξάτης ἰξὸν ἀναλαβὼν καὶ καλαμούς, πρὸς ἄγρην ἐξ
ἤλθεν. ἰδὼν δὲ καὶ ἰχλάν ἐφύφηλον δένδρον καθεζομέν
ον, καὶ βύς καλαμούς ἀνῆλθις ὑπὸ μῆκος συρτάφας αὐτῷ πρὸς
αὐτὸν, συλλαβὴν βελόμβος ἀφώρα. καὶ δὴ λαθὼν, ἐχίνος
μωμῆν ὑπὸ πῶδα ἐπάτησε. ἦν δὲ ῥυμοθείσης καὶ δακτύλου αὐ
τοῦ, ἐκείνος ἡδὴ λυποφύχων ἔλεγε. δύσπνοος ἐγὼ. ἐπερὶ
δὲ

δὲ iii

ἔθιπράσαι βουλόμενος, αὐτὸς ὑφ' ἑτέρῃ γράβῃ εἰς θάνατον.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ βίαις πέλαις ἐπιβουλεύοντες, λανθάνουσι
πρᾶξις ὑφ' ἑτέρων τὰ τ' αὐτὸ πάσχοντες. Καίτωρ. xxxiii.

Ὁ καίτωρ ζῶν ἐστὶ τε βάλπειω, ἐν λίμνῃς τὰ πρὸς διὰ τὸ
μυθον. ἔτι αἰδοῖ αὐτὸν ἰατροῖς χρήσιμα εἶναι. ἔτι δ' ἐν
παιδῶν ὑπὸ ἀνθρώπων διωκόμενος καὶ λαμβάνεται, γινώσκῃ
ἔχειν δύναιται, ἀπτεμένων τὰ ἐαυτὸ αἰδοῖ αὐτὸν πρὸς τοὺς
διώκοντας, ἔτι σωτηρίας τυγχάνει. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔτι καὶ τὸ ἀνθρώπων οἰφρόνιμοι ὑπὲρ τῆς
ἐαυτοῦ σωτηρίας ἐδέναν λόγον ἔμχρημαίον πρὶνται.

Κύων καὶ μαγείρος.

xxxiii.

ἡ ὕων εἰς πηδήσας εἰς μαγείρῃον, ἔτι τὸ μαγείρῃον ἀχο-
λαμῆναι, καρδίαν ἀρπάσας ἐφυγεν. ὁ δὲ μαγείρος ἐπι-
τραφεὶς, ὡς εἶδεν αὐτὸν φάργοντα εἰς πη. ὡς δ' ὅτι, ἰσθ' ὡς ὁ-
που περ αὐτῆς, φυλαξομαίσε. ἔτι δ' αὐτὸν καρδίαν εἰληφας
ἀλλ' ἐμοὶ καρδίαν ἐδωκας. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλὰ καὶ τὰ παθήματα τοῖς ἀνθρώποις
μαθήματα γίνονται. Κύων καὶ λύκος. xxxv.

ἡ ὕων πρὸς πάλιν πινὸς ἐκαθάδε. λύκου δ' ἐπιστρα-
μόντες καὶ βρώμα μέλλοντος θήσιν αὐτὸν, ἐδεῖτο μὴ
νῦν αὐτὸν καὶ θύσαι. νῦν μὲν γὰρ φησι λεπτός ἐμι καὶ ἰχνός.
ἀν' ὃ μικρὸν ἀναμείνης, μέλλουσιν οἱ ἐμοὶ δεσπότῃ πρὶν σπιν γὰρ
μας. καὶ γὰρ τῇ καὶ τῇ καὶ φάργον τι μελέερος ἐσμαι. ἔτι δ' ὅτι
ἡ δύτερον βρώμα γνήσιμα. ὁ μὲν γὰρ λύκος πεισθεὶς ἀπὸ λθε.
μεθ' ἡμέρας δὲ πάντων, ἄρην αὐτῷ τὸ δώματος τὸν κύνεα
καθάδοντα. ἔτι δ' αὐτὸν πρὸς ἐαυτὸν ἐκαλεῖ, ὑπομιμνή-
σκων αὐτὸν τὸ συνθηκῶν. ἔτι δ' ὁ κύων, ἀλλ' ὡς λύκος εἶβει πρὸς
τῆς πάλιν μετ' ἰδοὺς καθάδοντα, μὴ ἐτι γὰρ μὲν αὐτὸν αμείνης.

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων ὅταν περὶ τι κινδυνάσαντες σωθῶσι, διὰ βίαν τοῦτο φυλάττονται.

Κύνων δὲ ἀλεξινώμ.

xxxvi.

κύνων δὲ ἀλεξινώμ ἐταιρείαν τριησάμβητοι, ὡς δένον. ἐπεὶ
ρας δὲ καὶ λαβρὰς, ὁ μὲν ἀλεξινώμ ἐπὶ δένδρου ἐκα-
θάδεν ἀνὰ βάσιν. ὁ δὲ κύων, πρὸς τῇ εἰζήτῃ δένδρου οἰλωμα-
ῖοντος. τὰ δὲ ἀλεξινώμους καὶ τὸ εἰωθὸς νύκτωρ φωνήσαντες,
ἀλώπηξ ἀκῶσα πρὸς αὐτὸν ἰδράμε. ἔπειτα καὶ ἄλλοι πρὸς
ἐαυτὴν κατελθεῖν ἤξιον. ἔπειτα μὲν ἡ ἀχθὴν ἔρω φωνὴν ζῶον
ἔχον ἀποσπασθαι. τὰ δὲ, εἰρήνους τὸν θυρωρὸν πρὸ τερον διυπνί-
σαι ὑπὸ τῶν εἰζήτων καθάδοντα, ὡς ἐκείνους ἀνείξαντες κατελ-
θεῖν. καὶ ἐκείνης ζητούσης αὐτὸν φωνῆσαι, ὁ κύων αἰφνης πηδή-
σας αὐτὴν διεσπάρξεν.

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἐχθροὺς ἐ-
πελθόντες, πρὸς ἰσχυροτέρους ἀνέμουσι παραλογίζονται.

Λέων δὲ βαλῆχος.

xxxvii.

λέων ἀκῶας ποτε βαλῆχου μέγα βοῶντος, ἐπεστράφη
πρὸς τὴν φωνήν, οἱ ὁ μὲν μέγα τι ζῶον εἶναι. προσμεί-
νας δὲ μικρὸν, ὡς εἶδεν αὐτὸν περελθόντα τῇ λίμνης, προσελ-
θὼν αὐτὸν κατεπάτησεν.

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, μὴ δεῖν πρὸ τῆς ὀφείας διακρίσεως μόνως ταρᾶσ-
τεσθαι.

Λέων καὶ ὄνος.

xxxviii.

λέων δὲ ὄνος καὶ ἀλώπηξ κοινωρίαν ποιησάμβητοι, ἐξήλ-
θον πρὸς ἄλγαν. πολλὰς δὲ θήρας συλλήφθεισας, προσέτε-
ξεν ὁ λέων τῷ ὄνῳ διελθὲν αὐτοῖς. ὁ δὲ, βίβας μερίδας τριησάμ-
βητος ἐκ τῶν ἰσίων, ἐκλέξασθαι βούτους παρὰ πέτρον, καὶ ὁ λέων θυ-
μωθεὶς, τὸν ὄνον κατέφαγεν. εἶτα τῇ ἀλώπηϊ μερίξιν ἐκ-
λάσεν. ἡ δὲ εἰς μίαν μερίδα πάντα σώρῃσασα, ἐαυτὴν βραχὺ τ-

κατέλθ' πεν. καὶ ὁ λείων πρὸς αὐτὸν, τίς σε ὠβελήσῃ διατρέψῃ
ὥς ἐδίδαξεν. ἡ δ' εἶπε, ἡ τὰ ὄνου συμφορά.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι σωφρονισμοὶ γίνονται τοῖς ἀνθρώποις τὰ
τῷ πέλαις δυστυχήματα.

Λέων καὶ ἄρκτος.

xxxviii.

λ. ἔων τ' ἄρκτος ὁ μὲν βουβῶν περιττόντες, περιβύβου
ἐμάλχον β. δεινῶς οὐν ὑπὸ κήλων διατείνοντες, ὡς ἐν τῷ
πλήθι μάλχης ἐσσοτοδινιάσαι, ἀπαυδῆσαντες ἐκένοντο. ἀλώ-
πην δὲ κύκλω περιούσα, πεπληνότες αὐτοὺς ἰδοῦσα, καὶ τὸ
βένδρον ἐν τῷ μέσῳ κείμενον, βύβον διὰ μέσον ἀμφοῖν διασφα-
μοῦσα καὶ ἀρπάσσασα, φάγγυσά ῥα β. οἱ δὲ, βλέποντες μὲν αὐ-
τὴν, μὴ δαρδύμενοι δὲ ἀναστῆναι, δειλαχοὶ ἡμεῖς εἶπον ὅτι δι' ἀ-
λὼ πηνά ἐμοχθῶμεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἄλλων κοπιῶντων, ἄλλοι κερδαίνουσιν.

Μάντις.

xl.

μ. ἀντις ἐπὶ γῆρας καθήμενος, διελίπετο. ἐπιστάτης δέ τι-
νος αἰφνης καὶ ἀπαγγέλλαντος, ὡς αἱ τῶ οἰκίας αὐτῆς θυ-
εῖδες ἀναπεπλημέναι τὸ πᾶν εἶεν, τὸ πᾶν τὰ ἐν δερμὶ ἀφικ-
ρημένα, ἀνέπλησέν τε σενάξας. τὸ δ' ὁρομαῖος ἦν. ῥέχοντα δέ τις
αὐτὸν θεασάμενος, ὡς οὐ βίβον εἶπεν ὅτι ἀλλότριά περ αἱ μάλα περὶ
δέναι ἐπὶ τῇ κλόνῳ, τὰσαντὸ οὐ πρεμαντεύου.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς τὸν μὲν ἐαυτὸν βίον φαύλως διοικοῦντας,
τοὺς δὲ μηδὲν αὐτοῖς προσκινόντων περνοῖσθαι περιωμμένους.

Μύρμηξ καὶ περιεργά.

xli.

μ. ὑρμηξ διήσας, κατελθὼν εἰς πηνήν, παρὰ συρεῖς ὑπὸ τῇ
ράματος ἀπεπνίγετο. περιεργά δὲ τοῦτο θεασάμενός,

κλῶνα δένδρου περιελάσας, εἰς τὴν πηγὴν ἔριψεν. ἐφ' οὗ καὶ
καθίσας ὁ μύρμηξ διεσώθη. ἰξάτης δέ τις μετὰ τοῦτο τοὺς κα-
λαμούς συνθεῖς, ὡς τὸ τὴν περιπερὰν συλλαβεῖν ἦεν. τὰ το δὲ μύρ-
μηξ ἑώρακώς, τὸν τῷ ἰξάτῃ ἥρδα ἔδωκεν. ὃ ἄλγος, βύς τε
καλάμους ἔριψε, καὶ τὴν περιπερὰν αὐτίκα φυγεῖν ἐκρίνευ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ τοῖς ἀνθρώποις χάριν ἀποδιδόναι.

Νυκτεῖς καὶ βαλτος καὶ αἰθια.

xlii.

νυκτεῖς καὶ βαλτος καὶ αἰθια ἐταίρειαν ποιήσασθαι, ἐμ-
πεικλὸν δὲ γνώσαν βίον ἔχιν. ἡ μὲν οὖν νυκτεῖς ἀργύρε-
ον δαυψαμένη, καθήκεν εἰς τὸ μέσον. ἡ δὲ βαλτος ἐσθῆτα μεθ' ἑ-
αυτῆς ἔλαβεν. ἡ δὲ αἰθια βίτη, χαλκὸν. ἔα πάλαν. χεῖμα
νος ὃ σφοδρῶς γνομέου, ἔα νεὸς περιβλάπτει, πάντα ἀ-
πλήσαντες αὐτοὶ ἐπὶ τὴν γῆν διεσώθησαν. ἐξ ἐκείνου τὸ ἰμνυ-
μὲν αἰθια τοῖς ἀγλαοῖς ἀεὶ παρ' ἐδάδ, μήτου τὸν χαλκὸν
ἐκβαλλήναι ἀλάτῃ. ἡ δὲ νυκτεῖς δαυψὰς φοβημένη, τῷ μὲν
ἡμέρας οὐ φαίνεται. νύκτωρ δὲ πᾶν νομῶν ἔξισιν. ἡ δὲ βαλτος τῷ
βῶν παριόντων ἐσθῆτος ἐπιλαμβάνεται, εἴπου τὴν οἰκίαν ἐ-
πιγνοῖν ἡβῶσα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι παρ' ἀποδύζομεν, πύβις ἐσύπερον πε-
ριπᾶτομεν.

Νοσῶν ἔλαβος.

xliii.

νοσῶν τις ἔλαβος ἔλαβος ὅπως διετηρήθη, πάλαν εἰ-
περ δὲ οὐτ' ἰδρῶν. ὃ δὲ, ἀχθὸν ἐφ' ἡτ' εἰρ. ἐκ δὲ
τέρω πάλαν τῷ πάλαν ὥσπερ οὗτος ὅπως ἔχει, φέρει καὶ συχθεῖς
πε σφοδρῶς διατετραχθῆαι. ὃ ἔα τῷ ἀχθὸν ἐφ' ἡτ' εἰρ. ἐκ δὲ
βίβων αὐτῶν ὥσπερ οὗτος ὅπως διελγέβ, εἴπεν ὅδε ἔω περιπερᾶν

κέναι· ὁ δὲ, καὶ βῦβ' ἀλιν ἀχθὸν εἴπεν εἶναι· εἴτα βῦν οἱ κεί-
ων πινὸς αὐτὸν βῶπθ' ἄντος ὅπως ἔχεις, ἐγὼ εἴπεν ὧ οὐτος ὑπ'
βῦν ἀχθὼν ἀπόκνυμαι.

Εἰ μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι μαλιστα βῦν ἀνθρώπων δυσχεραίνοντα βῦν
πρὸς χάριν ἀείβουλο, μὲνους λέγειν

Συλάόμνος καὶ ἐρμῆς.

xliiii.

Ξυλάόμνος τις παρὰ βῦ ποταμῷ, τὸν οἱ κείον ἀπέβα-
λε πέλευν· ἀμικχανῶν τῶν τῶν παρὰ τὴν ὄχλιν καθί-
σας ὠδύρετο· ἐρμῆς δὲ μαθὼν τὴν αἰτίαν, καὶ οἱ κείρας τὸν ἀν-
θρώπον, κατὰ δὺς εἰς τὸν ποταμὸν χρυσὸν ἀνλώεγει πέλευν.
εἰ οὐ βόσῃν ὃν ἀπόλεσε, ἤρετο· τῷ δὲ, μή τῶν εἶναι φαμῆν.
αὐθις κατὰ βὰς ἀργυροῦν ἀνέκονισε· τῷ δὲ, μηδὲ τῶν εἶναι τ'
οἱ κείον εἰπὼν βῦ, ἐκρίνεν κατὰ βὰς ἐκείνον τὸν οἱ κείον ἀνέκ-
κε· τῷ δὲ, τῶν ἀληθῶς εἶναι τὸν ἀπλωλότα φαμῆν, ἐρμῆς
ἀπδεξάμνος αὐτῷ τὴν δικαιοσύνην, πᾶν τας αὐτῷ δωρήσατο.
ὁ δὲ, παρὰ γλῶσσος, πᾶν τας τοῖς ἑτέροις τὰ συμβαίνοντα διεξέλε-
λυθεν· ὡν εἰς τις τὰ ἴσα διαπραξαῖται ἐβουλάσατο· ἔπειτα τὸν
ποταμὸν ἐλθὼν, καὶ τὴν οἱ κείαν ἀξίνην ἐξεπείτιδες ἀφίς εἰς
τὸ ῥῆμα, κλάων ἐκάλειτο· ἐπιφανείς οὐρ ὁ ἐρμῆς καὶ κείνῳ,
καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν τῷ θέρῳ, κατὰ βὰς ὁμοίως χρυσὸν ἀξί-
νῳ ἐξίλεγε· καὶ ἤρετο εἰ ταύτῃ ἀπέβαλε· τῷ δὲ, σὺν ἡδονῇ,
καὶ ἀληθῶς ἡδ' ἔστι φήσαντος, μισήσας ὁ θεὸς τὴν βῦ αὐτῷ ἀ-
ναίδειαν, οὐ μόνον ἐκείνῳ κατέχευ, ἀλλὰ καὶ τὴν οἱ κείαν ἀ-
πέδωκεν.

Εἰ μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅσοι τοῖς δικαίοις τὸ θεῖον συναίρεται, βῦ
τον τοῖς ἀδίκτοις ἐναντιᾶται.

Ὀνος ἐκ κωρός.

xlv.

Ὁ νος ὑπερεπὺ μνος κωρῶ, ἐπειδὴ ὁ λίγα μὲν ἦσθε,
παλὶστα δὲ μόχθῃ, ἤνξατο τῷ δι', ὥστε τοῦ κωροῦ ἀπαλ-
λαγίς

λαγείς ἐτέρῳ ἀπεμοληθῆναι δεσπότη. τοῦ δὲ διός ἐπα-
νούσαντος καὶ κελάσαντος αὐτὸν κέραμει πρᾶθῆναι, πάλιν
ἐδυσφόρησεν πλεονῆς ἢ πρότερον ἀχθοφόρων, καὶ τὸν τε πηλὸν
καὶ τὰς κέραμας κομίζων. πάλιν οὖν ἀμείψαι τὸν δεσπότην
ἠέτι ἐκέλευε. καὶ εὐροδὲ φησὶ ἀπεμολεῖται. εἰς χεῖρα βίνυ
τῷ πρότερον δεσπότην ἐμπεσών, ἃ ὁρῶν τὰ παρ' αὐτοῦ πρᾶτ
βίβλα, μετὰ σεναγμῶν ἐφησὶ μοι ὅτι λαμπρῶ βέλτιον ὡ-
μοι παρὰ τοῖς πρότεροις δεσπότης μὲν ἐν, οὐβὺς γὰρ ὡς ὁρῶ
τὸ δέσμα μαινατερίζεται. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τότε μάλιστα τοὺς πρότερος δεσπότης
οἱ οἰνέται ποθοῦσιν, ὅταν τῷ δευτέρῳ λαβῶσι πείραν.

Ὁ ρινιθοθήρας καὶ κορυδαλός.

Ὁ ρινιθοθήρας ὁ ρισινίση παλίδας. κορυδαλός δὲ βύβιν ἡ ρ
ρῶθεν ἰδών, ἐπωθαίνει το τί ποτερίζοιτο. τὸ δὲ, πάλιν
κτίζειν φαρμάκου, εἴτε δὲ πορρωτέρῳ ἀποχωρήσαντος ἢ κρυ-
βέντος, ὁ κορυδαλός τοῖς τῷ ἀνδρὸς λόγῳ πισύσας, προσελ-
θὼν εἰς τὸν βρόχον ἐάλω. τοῦ δὲ ὁ ρινιθοθήρας ἐπιδραμόντες, ἐ-
κείνος εἰ πέν. ὡς τὸς ἐβίβλα τὴν πάλιν κτίζει, οὐκ ἀλλοῦς ἀρή-
σεις βύβιν ἐνομοῦντας. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τότε μάλιστα οἱ οἶνοι καὶ πόλεις ἐρκοῦνται,
ὅταν οἱ πρὸς αὐτὰς χαλεπαίνωσιν. Ὁ δοιπόρος.

Ὁ δοιπόρος πολλὰ ἀνύσας ὁ δὲ, ἡ ὑξάβ, εἰ ἄρα ἀρήσειτι,
τὸ ἡμῖν τούτου ὅτι ἐρμῆς ἀνὰ θῆσειν. περὶ τυχῶν δὲ πῆ-
ρα μετὰ φοινίκων ἢ ἀμυγδαλῶν, ἢ ταύτην ἀνελόμενος, ἐ-
κείνους μὲν ἐφαπτεῖται δὲ τῷ φοινίκων, ὅσα, ἢ τὰ τῷ ἀμυγδαλῶν
κελύνῃ ἐπὶ τῆς ἀνέθνηκε βωμῷ, φήσας. ἀπὸ χεῖς ὡς ἐρμῆς τὴν
ἀχὴν. τὸ γὰρ ἐκείνους τὰ ἐκ τῶν, καὶ ἐκ τῶν πρὸς σὲ διανέμῃ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἀνδρα φιλάργυρον καὶ τοὺς θεοὺς διὰ πλεονε-
ξίαν κατὰ σφίζόμενον.

π αἷς ἐκιδδασκαλείου τῷ τῷ συμμαθητῷ δέλτον κλέ-
 ψας, ἤνεγκε τῇ μητρὶ. ἥ δὲ μήτηρ πωληξάσης, μάλλον μᾶλλον
 οὐκ ἔδεξαμένης, προΐων τοῖς χρόνοις ἤρξατο καὶ τὰ μείζω
 κλέψῃ. ἐπὶ αὐτὸ φώρῳ δέ ποτε λεφθεῖς, ἀπῆγε τὴν πρὸς θα-
 νατον. ἥ δὲ μήτηρ ἐπομένης ὁ λοφυρομένης, ἐκείνος τῶν δὴ-
 μίων ἐδείξεν βραχέα τῇ μητρὶ διαλεχθῆναι πρὸς ὅς. ἥ δὲ
 ταχέως ὡς ὁ ματὶ τῶν παιδῶν προσθείσης, ἐκείνος τὸ οὖς τοῖς ὁ-
 δοῦσι δακνὼν ἀφείλετο. ἥ δὲ μήτηρ καὶ τῶν ἄλλων κατηγερέν-
 θεν, ὡς οὐ μόνον κέκλυον, ἀλλ' ἤδη ὁ εἰς τὴν μητέρα ἡσέ-
 βηκεν, ἐκείνος εἰπὼν αὐτῇ γάρ μοι ἥ ἀπολῆας ἐγεννᾷ αἷτιος.
 εἰ γὰρ ὅτε τὴν δέλτον ἐκεκλόφῃ ἐπὶ πωληξέμοι, οὐκ αὖ μέχι
 βύθῳ χωρήσας νῦν ἡ γὰρ μὲν ἐπὶ τὸν θάνατον.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν μηνιᾶν ἀρχὰς κολαζομένης ἐπὶ μετ-
 ζον αὐξάνει τὰ κακά. Ποιμὴν δὲ θαλάσσης. xlviii

π ποιμὴν ἐν παρθαλασσῇ ὅπου ποῖ μιν ἰον νέμων, ἐώρα-
 κὼς γαλινῶσαν τὴν θαλάτταν. ἐπεθύμησε πλάσαι
 πρὸς ἐμπορίαν. ἀπεμπολήσας οὖν τὰ πρόβατα, καὶ φοινίκων
 βραχίνους περιαμνησ, ἀνῆλθε χειμῶνος ὅς ποδρῶ γηρομένης,
 καὶ ἥ νεὸς κινδυνεύουσης βαπτίζεσθαι, πάντα τὸν φόρον ἐκ-
 βαλὼν εἰς τὴν θαλάτταν, μόλις κεν ἡ τῇ νηὶ διεσώθη. μετὰ δὲ
 ἡμέρας οὐκ ὀλίγας παριόντος τινός, καὶ ἥ θαλάττης ἐτυχῇ
 γὰρ αὐτῇ γαλινῶσα, τὴν ἡρεμίαν θαυμάζοντος, ὑπολαβὼν
 οὗτος εἰπε. φοινίκων αὖθις ὡς εἴποιεν ἐπιθυμῆ, καὶ διὰ τοῦτο
 φαίνεται ἡ συχάζουσα. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὰ παθήματα τοῖς ἀνθρώποις μαθήματα
 γίνονται. Ροιὰ καὶ μηλέα. I.

ρ ροιὰ καὶ μηλέα περὶ κελύους ἡρίζον. γαλινῶν δ' ἀμφοτέρων

Τήσεων μετ' ἐξ' ἐνομήων, βαλὺς ἐκ τῶ πλοῖον ἀνέσασα φραγ-
μοῦ, πλυσώμεθα εἴπεν ὦ φίλοι ποτὲ μαχόμεναι.

Ἐπιμύθιον.

Οἱ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐν ταῖς τ' ἀμεινονων τάσεσι, ὅι μινδενοῖς
ἀξιοι περιώνται εἶναι τι. li.

Ἀπαλαξ.

ὁ ἀπαλαξ. Τυφλὸν ζῶον ἔσθ'. Φησὶ οὖν ποτὲ τῇ μηρί, συ-
καμινέαν μητερὸρ ὦ. ἔτα αὐθις φησὶ, λιβαίνσ' ὁ σμῆς
πεπλήρωμαι καὶ κίβου πάλιν, χαλκῆς φησὶ φηφίδος κ' ἴψου
ἀκούω. ἡ δὲ μήτηρ ὑπολαβοῦσα εἴπεν, ὥ τέκνον, ὡς ἡδη κατὰ
μανθάνω, οὐ μόνον ὁ φέως ἐτέρησαι, ἀλλὰ καὶ ἀκούης ὅσφρη-
σεως.

Ἐπιμύθιον.

Οἱ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐν τοῖς τ' ἀλαζόνων τὰ ἀδύνατα κατεπαγ-
έλλονται. καὶ ἐν τοῖς ἐλαχίστοις ἐλέγχονται.

Σφήνες καὶ πέρδιες.

lii.

σ φῆνες καὶ πέρδιες δὲ φησὶ συνεχόμενοι, πρὸς γεωργὸν ἢ λ-
θον παρ' αὐτοῦ αἰτῶντες πῖν, ἐπὶ πῆλλοι μὲν αὐτὶ τοῦ
ὑδατος ταύτην τὴν χάριν ἀπδύσιν. οἱ μὲν πέρδιες σιὰ φησὶ
τάς ἀμπελούς. οἱ δὲ σφήνες κύκλω περιόντες, τοῖς κέντροις ἀ-
ποσβῆν τοὺς κλέπτας. ὁ δὲ γεωργὸς ἐφ. ἀλλ' ἐμοί γε εἰσὶ δύο
βόες. οἱ μὲν ἐπὶ πῆλλοι μὲν παρτα πῖν. ἀμεινον ὅν ἐστιν
ἐκ τοῖς δοῦναι ἢ περὶ μῖν.

Ἐπιμύθιον.

Οἱ μῦθος πρὸς αὐδρας ἐξώλεις, ὡφελῆν μὲν ἐπὶ πῆλλοι μὲν-
νης, βαλὺς ὄντας δὲ μετὰ λα.

Ταῦς ὁ κολοῖος.

liii.

τ ὦν ὁρνίθων βουλομένων πρὶν βασιλέα, ἵνα εἰς αὐτὸν ἢ
ξίς διὰ τὸν ἀλλος χειροτονῆν. αἰρουμένων δὲ βῦβων
βον, κολοῖος ὑπελαβὼν ἐφ. ἀλλ' εἰ σὺ βασιλεύοντος ἀετὸς ἢ
μᾶς κατὰ δῶκεν ἐπιχειρήσει, πῶς ἢ μῖν ἐπὶ πῆλλοι σεις.

Εἴ τι μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοὺς ἄρχοντας ἔδιδε καὶ ἄλλος μόνον, ἀλλὰ ἔ-
ρῳ μὲν καὶ φρόνησιν ἐκλέγεσθαι δεῖ.

Μοριὸς καὶ ἀλώπηξ.

Μοριὸς ἄχριος ὡς πῖνος ἐσὼς δένδρεσσι, τοὺς ὀδόντας ἐθιγν.
ἀλώπηκος δὲ δὴ οὐ μὲν τὴν αἰτίαν, ὅτι μηδεμίᾳς πε-
σιμῆς αὐαῖς, τί τοὺς ὀδόντας θήγει, ἐφ. ἔτι ἀλόγως τοῦ
το ποῖω. εἰ γὰρ με κίνδυνος περιτὰν, οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αἰτίας πρὸς
τοὺς ὀδόντας ἀνορεῖν ἀχολεῖσθαι δεήσει. ἀλλὰ μάλλον ἐβί-
μοις οὐσι χεῖται.

Εἴ τι μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι δεῖ πρὸς τὸν κίνδυνον παρὰ σιδηρεῖσθαι.

Κορυδαλός.

Κορυδαλὸς εἰς πᾶν γῆν ἄλγος, θρῆνων ἐλεγχ. οἱ μοι βῶτα-
λαίπῳ καὶ δυσηνω πῶν. οὐχ ὡς ἐν οὐρανῷ πῶν
νός. ἔτι ἀργυροῦ. οὐκ ἄλλο τι βῶν τιμίω. κόκκος ὅστις τοῦ μικροῦ
τὸν θάνατον μοι προὔξεν.

Εἴ τι μύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς διὰ κέρδους ἀτελὲς μέγαν ὑφισταμένους κίν-
δυνον.

Νεβρός.

Νεβρός ποτε πρὸς τὴν ἐλαφον εἶπε. πᾶν τερσὺν ἐμείζων ἐ-
ταχύτερος κνωῶν πέφνηας. ἐμείζωντα πρὸς τοῦ τοῖς
ὑπερφυῖν ἀφέρει πρὸς ἄμυναν. τί δὴ ποτὶ ὡς ἐφ' οὗ τοῦ βους φοβή-
καὶ κείνος πελῶν εἶπεν. ἀληθὴ μὲν ταῦτα φησὶ τέκνον. ἐν δ' οἶδα,
ὡς ἐπεὶ δὴ κνωὸς ὑλακὴν ἀκούσω, αὐτίκα πρὸς φυγὴν οὐκ
οἶδ' ὅπως ἐκφέρωμαι.

Εἴ τι μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοὺς φύσει δολοὺς οὐδεμίᾳ παρὰ νείεσις
ἐφ' ἡμῶν.

Λαγροὶ καὶ βαῖραχοι.

Ὁ λαγροὶ ἦν τε συνελθόντες, τὸν ἐαυτῶν πρὸς ἀλλήλους ἀ-
πειλαίοντο βίον, ὡς ὡς φαλῆς εἶναι καὶ δειλίας παλέ-
ως. καὶ γὰρ καὶ ὑπὸ νηρόπων, καὶ κνωῶν, καὶ ἀλῶν, καὶ ἄλλων πολ-
λῶν

λῶν ἀναλίσκενται· βέλτιον οὖν εἶναι θανεῖν ἢ παθεῖν, ἢ διαβρίθῃ
μην· τοῦτο τοῖς νῦν κτερώσαντες, ὥρμησαν κατὰ ταῦτόν· εἰς τὴν
λίμνην, ὡς εἰς αὐτὴν ἐμπεσὺς μύθοι καὶ ἀποπριγνὸς μύθοι· ὅτι
δὲ καὶ ἡμῶν κύκλωι λίμνης βαλῶν ὡς τὸν τῶ δρόμου
κτύπον· ἡσθόντες, ἀθύς εἰς ταύτην εἰς πηδῆσάν τε, τὴν λαγῶν
τις ἀτρίχης σπρος εἶναι δοκῶν τῶ ἄλλων, ἐφῆκε τε ἐταῖροι· μή-
δὲν δεινὸν ὑμᾶς αὐτοὺς διαπραξέμεσθαι· ἡ δὲ γυνὴ ὁρᾷ τε καὶ
ἡμῶν ἐπερὶ σὶ ζῶα δειλότερα.

ἑπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ δυὸς τυχεῖς ἐξ ἐτέρων χείρωνα παχόν
ἔχον παραμυθοῦνται.

Ὁ νῦν δὲ ἵππος.

Iviii.

Ὁ νῦν ἵππος ἐμακαρίζεν ὡς ἀφθόνως τρεφόμενον· ὅτι
μελῶς, αὐτὸς μὴ δὲ χύρων ἀλὶς ἔχων, καὶ ταῦτα πλεῖ-
στα λαγῶν· ἐπεὶ ὁ καίρος ἐπέστη πολέμου, ὅς τ' αὖτις
νοσῶντος ἀνέβη τὸν ἵππον πᾶν τεχνόσας τὸν ἐλαύνων, καὶ δὴ δὲ μέ-
σον τῶν περὶ μίαν εἰσὶν ἡλᾶσε, καὶ οἱ ἵππος πλεονεξίαν ἐκείνη, ταύτην ἐ-
ωρακὸς ὁ ὄνος, τὸν ἵππον μεταβαλλόμενος ἐτελευτᾷ.

ἑπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ δεινὸς ἀρχόντης δὲ παλαιὸς ἡλᾷ, ἀλ-
λὰ τὸν κατὰ κέρων φθόρον καὶ τὸν κίνδυνον ἀναλογισσάμενος
τὴν περὶ ἀνὰ γὰρ.

Φιλαργυρος.

Iviii.

Φιλαργυρὸς τις ἄπαυσε αὐτὸς τὴν οὐσίαν ἐξ ἀργυροσάμε-
νος, ὅτι χρυσὸν βῶλον ποίησας, ἐν τινὶ τόπῳ καὶ ὁρῶν ἔκασ-
την ἐαυτὸς ἐτὸν νοῦν· ὅτι καὶ ἡμέραν ἐρχόμενος αὐτὸν ἐβλε-
πε· ὅτι δὲ ἐργάζετο αὐτὸν πᾶσα τήρησας, καὶ τὸ τεχνόσας συννοή-
σας, ἀνὸρ ἔκαστος τὸν βῶλον αὐτὸς ἐλάτο· μετὰ δὲ ταύτην καὶ κείνος
ἐλθὼν, ὅτι κενὸν τὸν τόπον ἰδὼν, θέρων εἶναι ἤρξατο· ὅτι πλεονεξίαν
ἔχων· ὅτι δὲ τις ὁλοφύρομενος ἔκαστος ἰδὼν, καὶ τὴν αἰτίαν
πυθόμενος, μή οὐκ εἴπω ὡς οὗτος ἀθύρῃ· οὐδὲ γὰρ ἔχων

τὸν χρυσὸν ἔχεις· λίθον δ' αὖ τὴν χρυσῷ λαβὼν θέεις· καὶ νόμιζέ σοι
τὸν χρυσὸν εἶναι· τὴν αὖ τὴν γὰρ σοι πλερώσει χεῖραν· ὡς ὁρῶ
ἔδ' ὅτε ὁ χρυσοῦς ἡμῶν ἐν χεῖρσιν ἡσθ' αὖ τὴν τιμήματος.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔδ' ἐν ἡμετέροις, ἐὰν μὴ ἡ χεῖρ σὺν πρῶτῃ.

Χιῶες δ' ἔρανοι.

Ix

Χιῶες δ' ἔρανοι ἐπὶ τῷ αὐτῷ λαβὼντος ἐνέμοντο· ὧν δέ τις
ράβδον ἐπιφανέντων, οἱ μὲν ἔρανοι καὶ φοιῶντες, ταχέως
ἀπέστησαν· οἱ δὲ χῖνες διὰ τὸ βάρος ὧν σωματίζον μέναιντες,
συνελήφθησαν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ ἐν ἀλώσει πόλεως οἱ μὲν ἀκτιμόνες
ἄχερως φάρονται, οἱ δὲ πολέμοιοι δουλεύουσιν ἀλίσιοι μέντοι.

Χελώνη καὶ ἀετός.

Ixi.

Χελώνη καὶ ἀετός ἐδείκτο ἰσχυρὰ αὐτῷ τὴν διδύξαι· τῷ δὲ, πα-
ραγνόντος πόρεω τῷ τῷ ἡφύσεως αὐτῷ εἶναι, ἐκείνη μᾶλ-
λον τῇ δέησει προσέειπε· λαβὼν οὐρ αὐτῷ τῷ τοῖς ὀρυξί, καὶ εἰς
ὑψος ἀνελθὼν, εἰ τὰ φῆκεν· ἡ δὲ, κατὰ περὶ τὴν περὶ τὴν συν-
τίβη.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ἐν φιλονεικίαις καὶ φρονιμωτέρων
παράκλιναντες ἐαυτοὺς ἐβλάψαν.

Υῦλλα.

Ixii

Υῦλλα ποτὲ πηδήσασα, ὑπὸ πόδα ἀνδρὸς ἐκάλειπεν· ὁ δὲ, τὸν
ἡρακλῆν ὑπὸ συμμάχῃ ἐκάλει· ἡ δὲ, ἐκείθεν αὐτὸς ἀφελὸς
μύτης, σενάξας εἶπεν· ὦ ἡρακλῆς, εἰ ὑπὸ ὑύλλῃ οὐ συνελήφθης,
πῶς ἐπὶ μέζουσιν ἀνταρξασαῖς συνδράγῃσεις

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, μὴ δεῖν ἐπὶ τῷ ἐλαχίστῳ τῷ θεῷ δεῖσθαι, ἀλλ'
ἐπὶ τῷ ἀνελκίστῳ.

Ελαφος.

Ixiii

Ελαφος τὸν ἐπερὶ περὶ τὴν μὲν καὶ ὀφθαλμῶν, ἐπὶ τοῦ ἐνέ-

μετο, τὸν μὲν ὑγᾶ ὄφθαλμῶν πρὸς τὴν ξηρὰν διὰ βύς κυ-
νητοῦ τας ἔχουσα, τὸν δὲ λοιπὸν πρὸς θάλατταν, ὅθεν ἔδερ ὑ-
πὸ πᾶσι παρὰ πλέοντες δέτινες, καὶ βύτου σοχασάμηναι, αὐτῶν
κατετόξιδσαν. ἡ δὲ αὐτὴν ὠλοφύρετο, ὡς ὑφ' ἧς μὲν ἐδεδοίκεν,
μηδὲρ παθεῖσα, καὶ δὲ ὅτι ὠλοκακόν ἐπαξίην, ὑπὸ ταύτης περθε-
δομένη.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πηλαίησι ἡμῖν τὰ βλαβερά δοκοῦν ἄν ὠφέ-
λιμα γίνεταί, ἔα δὲ ὠφέλιμα βλαβερά.

Ἐλαφος καὶ λέων.

Ixiii.

Ἐλαφος κυνηγὸς φάγνυσα, εἰς ἀνδρῶν ἐσέδυ. λέοντι δὲ
καὶ περιτρυχῶσα, ὑπ' αὐτῶν συνελήφθη. θνήσκουσα δ' ἔλε-
γην, οἱ μοι ὅτι ἀνθρώπους φάγνυσα, ὥσπερ θηρίων ἀγριωτάτω
περιέπεσον.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ὧν ἀνθρώπων μικροῦς κινδύνους
φάγνυτες, μεγάλων ἐπειράθηναι.

Ἐλαφος καὶ ἄμπελος.

Ixv

Ἐλαφος κυνηγὸς φάγνυσα, ὑπ' ἀμπελῶν ἐκρύβη. παρὰ
θόρτ' ὁ λίγν' ἐκείρων, ἡ ἔλαφος τελέως ἦδη λαθεῖν δό-
ξα, ὅτι τ' ἀμπελου φύλλων ἐσθίειν ἤρξατο. τοῦτον δὲ σειομέ-
νων οἱ κυνηγὶ ὑπεραφόντες, καὶ ὅτι περὶν ἀληθὲς νομίσαντες ὅ-
ζώων ὑπὸ βίαις φύλλοις τί κεν πείσεται, βέλεσιν ἀντίλον τὴν ἔλα-
φον. ἡ δὲ, θνήσκουσα, τοιαῦτ' ἔλεγε. δίναι αὖτε πορθα. ὅ γ' ἔδει
τὴν σώσασάν με λυμαίνεσθαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ ἀδικοῦντες τοὺς ἀσπίδας ὑπὸ θεοῦ κα-
ταζονται.

Ὄνος καὶ Λέων.

Ixvi

Ὁ νότος πρὸς ἀλεξυῶν συνεβόσκετο. λέοντος δὲ πελθόντος
ὥσπερ, ὁ ἀλεξυῶν ἐφώνησε. καὶ ὁ μὲν λέων, φασί γ' ὅτι
τὸν τὴν ἀλεξυῶνος φωνὴν φορεῖσθαι, ἐφυγν. ὁ δ' ὄνος νομίσας
διὰ τὸ πεφάσθαι, ἐπεδράμην ἀθὺς ὧν λέοντι. ὡς ἡ γ' ἔρω τῶ

τον ἐδίωξεν, ἐνθα μνηέτι ἡ τῶ ἀλεξάνδρου ἐφινεῖτο φωνή,
τραφεῖς ὁ λῆων κατεβομήσατο. ὁ δὲ θνήσκων ἐβόα. ἄθλιος ἐ
γὼ καὶ ἀνόητος. πολέμισῶν γῆμινων γυνέων, τίνος χάριν εἰς τὸ
λεμον ἐξωμήθην. Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ταπεινὰ μὲν οἰοῦνται ἐπὶ
τηδὲς βίαις ἐχθροῖς ἐπιτίθενται. καὶ ὅτε τῶν ὑπὲρ κείμων ἀπὸ κινῶν.

Κηπῶρος καὶ κύων. Ixvii.

Κηπῶρος καὶ κύων εἰς φρέαρ κατέπεσεν. ὁ δὲ κηπῶρος βολό-
μενος αὐτὸν ἐκείθεν ἀνενεγκεῖν, κατῆλθε καὶ αὐτὸς εἰς
τὸ φρέαρ. οἱ κείνους δὲ κύων, ὡς καὶ φέρεται μάλλον αὐτὸν παρὰ
τὴν γῆν καθεῖδεν, τὸν κηπῶρον τραφεῖς ἐδαισεν. ὁ δὲ, μετὰ δύνης
ἐπαριών, δὴ καὶ αἰφνιδίως πόνθα. τί δὴ κτε γῆν αὐτὸ χεῖρα σώ-
σαι ἐποῦδασα. Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος, πρὸς ἀδελφὸν ἀχαιεύς. Σὺς καὶ κύων. Ixviii

Ὁ κύων καὶ κύων ἀλλήλοισι δειλοὶς δορῶντο. καὶ ἡ μὲν οὖς ὥμνε
καὶ τῶ ἀφροδίτης ἡ μὲν τοῖς ὁδοῦσιν ἀναρρήξιν τῶν κύ-
ων. ἡ δὲ κύων πρὸς ταῦτα εἰρωνικῶς εἶπε. καλῶς καὶ τῶ ἀφρο-
δίτης ἡ μὲν ὁ μύθος δηλοῖ ὅτι ὁ κύων πρὸς τὸν κύων φιλῆσαι. καὶ
τῶν σῶν ἀκαθάρτων σαρκῶν γενομένην, οὐδὲ λῶς εἰς ἰσθμὸν πε-
σέεται. καὶ ἡ οὖς, διὰ τὸ τοῦ κύων οὐ μᾶλλον δὴ ληθῆναι ἡ θεὸς πέρην
σάμε. τὸν γὰρ κτείναντα ἢ ἄλλως λυμηνόμενον πάντ᾽ ἀπὸ
τρέφει. σὺ μὲν βίαια καὶ ὁ κύων ζῶσα ἐπεθνήκει. Εἰς μύθιον.
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τὸν κτείναντα ὑπὸ τῶ ἐχθρῶν
ὁρῶντες, ἀμεθόδως εἰς ἐπαινον μετὰ χηματίζουσι.

Ὑς καὶ κύων. Ixviii

Ὑς καὶ κύων περὶ ἀβυθίας ἤειπον. ἐφῆ δὲ κύων ἀποκρί-
ναι μάλιστα πάντων τῶν ζώων. καὶ ἡ οὖς ὑποτυχού-
σα πρὸς ταῦτα φησὶν. ἀλλ' ὅταν τὸ τοῦ κύωνος, ἴσθι ὅτι ἐν τοῖς
κύωνος ζῶντες σὺν λαῖς τί κτεῖς.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐκείνους τὰ χειτὰ πράγματα, ἀλλ' ἐν τῇ πε-
λὸότητι κείνεται. Ὁ Φίς καὶ καρκίνος. Ixx.

Ὁ Φίς καρκίνω συνδνητὰ το, ἐταρξείαν πρὸς αὐτὸν ποιησά-
μενος. ὁ μὲν οὖν καρκίνος ἀπλούς ὦν τὸν ῥόκν, μετα-
βαλέσθαι καὶ κείνον παρὶ τῆς πλουρηγίας. ὁ δὲ οὐδοτιζὼν ἐαυ-
τὸν παρῆχε πεθό μιν. ὡς τηρήσας δὲ καρκίνος αὐτὸν ὑπνοῦν
τα, καὶ οὐκ οἶόν τε πείσας, φονάει. τὸ δ' ὀφείως μετὰ θάνατον
ἐκταθέντος, ἐκείνος εἰπεν. ἔφες ἔδει καὶ πρὸς ἐν ἀνὴρ ἔα
πλῶν εἶναι. ἔδ' ἔγ' αὐτῶν τῶν δύνειν ἔπας.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ βίσις φίλοις σὺν δόλῳ προσιόντες, ἐαυτοὺς
μᾶλλον βλάπτουνται. Ποιμὴν καὶ λύκος. Ixxi.

Ποιμὴν νεογνὸν λύκου σπύμνον ἀρώων καὶ ἀνελό μινος,
σὺν τοῖς κυσὶν ἔρεφον. ἐπεὶ δ' ἠυξήθη, εἶπτε λύκος πρὸ
βατον ἤρπασε, μετὰ τῶν κυῶν καὶ αὐτὸς ἐδίωκε. τῶν δὲ κυῶν
ἔσθ' ὅτε μὴ δύναμιν κατελαβέν τὸν λύκον, καὶ διὰ ταῦτα
ὑποστρεφόντων, ἐκείνος ἠκολούθη, μέχρις ἀντὶ τὸν κατελα-
βὼν οἷα δὲ λύκος σμετάχνηθ' ἔκρας. εἶτα ὑπεστρεφον. εἰ δὲ
μὴ λύκος ἔξωθεν ἀρπάζει πρὸ βατον, αὐτὸς λαθρα θύων, ἀλλὰ
τοῖς κυσὶν ἐθροῖται. ἔως ὅτι μὴν τοχασά μινος, ἔσυνεῖς τὸν δρό-
μινον, εἰς δὲ νότον αὐτὸν ἀνάρτησας ἀπέκτεινεν.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι φύσις πονηρὰ χερσὶν ἥθος οὐ βέβη.

Λέων καὶ λύκος. Ixxii

Λέων γηράσας, ἐν ὅσῃ κατὰ κελί μινος ἐν αὐτῷ παρήσαν
δὲ πρὸς τὴν φόμιν τὸν βασιλέα πλὴν ἀλώπεκος τ' ἀλ-
λα τῶν ζώων. ὁ ποῖνυρ λύκος λαβόμενος ἀναιρείας, κατηγ-
ρετὰ πρὸς τὸν λέοντα τ' ἀλώπεκον, ἄτε δὲ παρ' ἐντιβεμνὴς τ' ἀν

ὅν αὐτὸν κραβύνει, καὶ διὰ ταῦτα μήδεις ὠπλοῖται ἀφ' ἑ-
μῆς. ἐν τούτῳ δὲ παρὼν ἔκλειπται. ἔπειτα τελευτῶν ἡ-
προσάτο τὸ λυκοῦ ῥήμα. ὁ μὲν δὲ λέων κατ' αὐτὸν ἔβηνχε
τοῦ δὲ κροτάφου καὶ τὸν αἰτήσας, ἔτις ἐφ' ἑαυτὸν συνελθὼν
τοῦτο τὸ φέλησεν, ὅσον ἐξ ὅσων τὰ χροῖα περιεσῆσας, ἔθρα-
πει αὐτὸν πᾶσι παρὰ τὸν ζήτησας ἑμαυτὸν. τὸ δὲ λέωνος ἀ-
θῦς τὴν θώρακα ἐπὶ πᾶσι κελύσαντος, ἐκείνη φησὶν, εἰλύ-
ζωντα ἐκδείρας, τὴν αὐτὴν δὲ ἀνὰ θωρήκων ἀμφέσκει. ἔπειτα λυκοῦ
αὐτὴν καὶ νεκρὸν κελύον, ἡ δὲ λέωνος ἐλῶσα εἶπεν. οὐδὲν ἔχον
τὸν δευτέρον πρὸς δυσμῶν φανήναι, ἀλλὰ πρὸς ἀμυγῶν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ κατ' ἐτέρου μηχανώμενος, κατ' αὐτὸν τὴν
πάγην περιέρχεται. Γυνή. lxxiii

ἡ γυνὴ αὐτὴν μέθυσε. τὸ δὲ πᾶσι αὐτὸν ἀπαχαι-
ξαι θέλουσα, βίον δὲ τι σφίζεται. καὶ αὐτὸν ὡς αὐ-
τὸν ὑπὸ τῆς μέθης παρὰ τὴν ἑαυτὴν, ἔπειτα δὲ κελύον αὐτὴν ὡς
τὸν ὡς αὐτὸν ἀπαχαιξαι, ὡς τὸ πολυάνδριον ἀπεργασθῆναι κατὰ
τὸ κατὰ τὴν ἑαυτὴν. ἡ δὲ κατὰ τὸν ἑαυτὴν ἀνὰ τὴν ἐξοχάσας, προ-
σελθὼσα τὴν θύραν ἐνοπῆς τὸν κλυανδρίου. ἐκείνου δὲ φησὶν
τὸς τίς ὁ τὴν θύραν ἐνοπῆς, ἡ δὲ κατὰ τὴν ἀπεκρίνατο. ὁ τοῖς νεκροῖς
τὰς τίνας νομίζων, ἐξ ὅσων παρὰ τὴν κατὰ τὴν μήμοι φαγεῖν ἀλλὰ
πᾶσι τὸν βέλτερον μάλλον προσέειπε. λυκοῖς γὰρ μετὰ τὸν
ἀλλὰ μὴ πρὸς μνημονίων. ἡ δὲ, τὸ κατὰ τὴν ἀπαχαιξαι, οἱ μοι τῇ
δυστήν φησὶν. ἡ δὲ γὰρ ὅσοι φησὶν κατὰ τὴν ἑαυτὴν. οὐδὲν
οὐκ ἐπαχαιξαι, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἑαυτὴν. εἰς ἐξισοικα-
τασάντες τὸν πᾶσι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδεὶς ταῖς κακίαις ἀπαχαιξαι ἐγχερόμενος. ἡ
γὰρ ὅτε ἑαυτὸν ἀπαχαιξαι ἀνθρώπου τὸ ἔθος ὠπλοῖται.

Σὺς καὶ μῦς.

lxxiiii.

ὅς ἐστι λυγρὸς μὴ ἔργον ὄντα σιτίας.

Ὁν χαλκίης βλέποντες ἴσασιν ἔλθον.

Ὁ μῦς δ' ἐπιζῶν, εἴ περ μετὸς δακρυῶν.

Ὡς οὐδὲ σὺν δύνασθε καὶ βέφηνεν ἅ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔδει γελᾶν τῷ μὲν ἔπειτα.

Ὀντος.

Ιχχv

φ ὅρων λέοντος δέρμα τοῖς ὥμοις ὄρος,

Ἡ ὑψηλῶν εἶναι τις αἰγῶν βλέπων.

Ἐπεὶ δὲ Συμνός ἦν λεόντι δ' ἔρεθον,

Τῶν μύλων ἐμνησε τῷ ἀταξίᾳ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι αἰγῶν ἄξιαν τιμὰν τὰ χεῖρα λύνονται.

Σβουθός.

Ιχχvi

π ἅσιν πεφύκεθ' ἡρσι εἰς τῶν οἰσμάχων

Ἡ λωλίθουσα τρεῖς, ἡ τὸν δὲ πλάναν.

Ἐναι μὲν ὅρεσι, ἡ μὲν δὲ δὲ θερίον,

Πτηνοῖς καὶ αὐα δεικνύσας, ὅτις θηροῖν πόδας.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὸ ἀμφίβολον ἐν κοινῶν ἰατρῶν.

Κύνος.

Ιχχvii.

α ἡρσι δ' ὅρεσι, χίνα τε ἅμα εἰς κύκλον ἔρεφον. ἡ δὲ τῷ αὐτῷ

ὅτις μὲν βί. τὸν μὲν, ἡ δὲ δὲ, τὸν δὲ, τὰ περὶ ἐκεῖν. ἡ δὲ

δὲ εἰ δὲ τὸν χίνα παθεῖν ἐφ' οἷς ἐρέφετο, νῦν μὲν λῶ. καὶ διαγ-

νώσειν οὐκ αἰρὸς οὐκ ἀφ' ἡκεῖν ἐκατέρω. ὁ δὲ κύκλος ἀντὶ τοῦ

χηνός ἀπαχθεῖς ἀδειτὶ μέλος θανάτου προίμῳ. ἡ δὲ μὲν δὲ μὲν

νῦν τῷ φύσιν. τῷ δὲ τελευτῇ διαφύγει δὲ μέλῳ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλὰ μὲν ἐμνησε τὴν τελευτῇ ἀναβολῇ ἀ-

περὶ ζεῖται.

Αἰθίοψ.

Ιχχviii.

α ἰθίοψ τις ὠνήσατο, τοιοῦτον αὐτῷ τὸ χρῶμα εἶναι δοῦν

ἀμελεία τὸ πρότερον ἔχοντος. ἡ δὲ παρὰ λαβῶν οἰκιδε,

πᾶν μὲν αὐτῷ προσετέρετο, πᾶσι δὲ λαβῶσι περὶ αὐτῷ καθάει.

ἡ δὲ τὸ μὲν χρῶμα μετὰ βλάβην ἔχοντος. ἡ δὲ τὸ πᾶν παρὰ εὐδίασιν.

εε iiiii

Ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι μὲν οὖν αἱ φύσεις ὡς προήλθον τὴν ἀρχήν. Ixxviii.

Χελιδὼν καὶ κορώνη περὶ καλῆς ἐφιλονέουσαι. ὅπου τυχοῦσα δὲ ἡ κορώνη πρὸς αὐτὴν εἰπεν. ἀλλὰ τὸ μὲν οὖν καλὸς τὴν εὐφροσύνην ὥραν αὐτῆς. τὸ δὲ μὲν σῶμα καὶ χεῖμα ἡμεῖς αἰνέται.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἡ παρὰ ἡμῶν τὰ σώματα ἀπὸ πείρας κρείττον ἐστὶ. Ixxx.

Βούταλις.

Βούταλις ἀπὸ τῆς θυρίδος ἐνέμαβεν. νυκτεῖς δὲ προσελθὼσα, ἐπὶ τῇ θυρίδι τὴν αἰτίαν, διὴν ἡ μέγας μὲν ἡ συχάζει, νύκτωρ δὲ ἀδει. ἡ δὲ, μὴ μάττω τοῦτο τριεὶ λεγούσης, ἡ μέγας ἔρποντε ἀδουσα συνελήφθη, ἧ δὲ τούτου ἀπὸ κείνης ἐσωφρονίσθη, ἡ νυκτεῖς εἰπεν. ἀλλ' ὅτι νύκτωρ φυλάττειται δεῖ, ὅτε μηδὲν ὄφελος. ἀλλὰ πρὶν ἢ συληθῆναι. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὸ ἄτυχμα σὺν ἀνόρητος ἢ μετὰ νοῖα, Ixxxi.

Κοχλίας.

Γεωργὸν παῖς ὡς ἀνοχλίας. ἀκέρως δὲ αὐτὸν ἔβουλοντο, ἐφ' ᾧ καὶ κιστῶα, τὸ οἰκίῳν ὑμῶν ἐμπιπράμενων, αὐτὸν ἀδετε. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ παρὰ κινεῖν ὁρῶμενον ἐπὶ τῇ διανοῇ. Ixxxii.

Γυνὴ καὶ θεράπαιναι.

Γυνὴ καὶ φιλεργὸς θεράπαινας ἐχρυσά, ταύτας εἰσὶν ὁρμητὸς ἐγείρειν τὰ ἔργα, πρὸς τὰς τ' ἀλεγεινῶν ὡδῶν. αἱ δὲ, συνεχῶς ὡς ἡνιωταλαι πωροῦμεθα, ἐγνώσαν δὲ τὸν πᾶν τὸ οἰκίῳν ἀποκτείνειν ἀλεγεινῶνα, ὡς ἐκείνη νύκτωρ ἐξα νιτάντος τὴν δέσποιναν. συνέβη δ' αὐταῖς βῦτο διαπραξαμέναι, χαλεπωτέροις περιπεσεῖν τοῖς δεινοῖς. ἡ γὰρ δεσπότης ἀγνοῶσα τὴν τ' ἀλεγεινῶν ὥραν, ἐν νυχτὶ τὰς αὐτὰς ἀνίστη.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶς ἀνθρώποις βουλά ματαίῃς αἰτία γίνεται.

Γυνήμαχος.

Ιcxxxiii

Γυνήμαχος θεῶν μηνιμάτων ἀπροπίας μὲς ἀπαγγελιομένη, πολλὰ διετέλεστο ἰσά, ἔκδοτος ἐν τῷ θένει χρονα. γραψαμένοι δέ τινες αὐτῷ ἀσεβείας, εἶλον. καὶ καὶ διηνασθεῖσαν ἀπὸ γυνεὶς θανάτων. ἰδὼν δέ τις ἀπαγομένη αὐτῷ ἐφῆκε τὰς θεῶν ὀργὰς ἀπρὲς πεῖν ἀπαγγελιομένη, πῶς οὐδὲ ἀνθρώπων βουλῇ μετὰ πεῖσαι ἡ δυνήθης.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ μετὰ λαὶ ἀπαγγέλλονται, μὴ ἡμιερὰ ποιῆσαι δυναμένοι.

Γαλή.

Ιcxxxiiii.

Γαλήνης ὀργῆς εἰσελθοῦσα χαλκίως, τῷ ἐκείνῳ μένῳ περιέλαχε εἰνῶ. ξυνομένη δέ τῃ γλώτῃ, αἶμα ποτὶ ἐφορέβῃ. ἡ δέ το, ρομίζουσα τι τῶ σιδήρῳ ἀφαιρῆν, ἀχρὶς ὅσον τελεῶς πᾶσαν τῷ γλώσσῃ ἀνῆλωσεν.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος, πρὸς τοὺς ἐν φιλονεικίαις ἐαυτοὺς βλαπτοῦντας.

Γεωργός.

Ιcxxxv.

Γεωργός τις σφαλῶν, χρυσίῳ περιέτuche. καθεῖνασθαι ἐν τῷ γῆν ὡς ὑπὸ αὐτῇ ἀρετῇ θείας ἐσεφε. ὅ, ἡ τύχη ὑπῆρξα, φησὶν. ὅς τις, τί τῇ γῇ ἐξέμαδῶρα προσανατιθῆς, ἀπερὶ γῶσι δέδωκα, πλουτίσαι σε βουλομένη. εἰ γὰρ ὁ καὶ ρὸς μετὰ βάλαι, ἔπρὸς ἐτέρως χεῖρας τὰ τοῖσι τὸ χρυσίον ἐλθοι, οἱ δ' ὅτι τῷ καὶ αὐτῇ μετὰ τῷ τύχῃ μέμψῃ.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι χηρὸν ἀρετῇ τῷ ὑπὸ γινώσκῃν, καὶ τοῦτο χρεῖταις ἀποδιδόναι.

Ὀδοιῆροι.

Ιcxxxvi

Ὀδοιῆρος κατὰ τὸν ὁδοιῆρον καὶ ἡ ἀρετὴ πᾶσι λευκὸν ἀρετῶν, ἀπερὸς ὁ μὴ ἀρετῶν πᾶσι λευκὸν ἀρετῶν μὴ λέγειν ἀρετῶν, ἀλλὰ ῥῆκα μὲν μετὰ μικρὸν ὅ, ἐπελθόντων αὐτοῖς τὸν

πῶς λείπω ἀποβεβληκόων, ὃ ἔχων αὐτὸν διωκόμενος, πρὶς τὸν
 κῆν ἄρόντα συνοδοιγρόν ἐλεῖν, ἀπλώλαμην. ὁ δ' εἶπεν, ἀπο
 λωλά λείτε, οὐκ ἀπώλαμην. καὶ ἦ καὶ ὅτε τὸν πῶς λείπω ἄ
 ρες, ἄρην καὶ ἐλετες, οὐχ ἄρην καμην. Ἐπιμύθιον.
 Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ μὴ μετὰ λαμβάνοντες τὴν Ἀτυχίαν
 οὐδ' ἐν ταῖς συμφοραῖς βέβαιοι εἰσὶ φίλοι.

ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τῶν ἐργαζομένων ἐν ἐμοὶ δὲ, ὁ μὲν εἰς
 ἐν βαθείᾳ ἐκέρχοντο ὁ δὲ λίμνη· ὁ δὲ, ἐν ὁδῷ, μικρὸν
 ὕδωρ ἔχων· ἐκ δὲ ἐν τῇ λίμνῃ θατέρω παραινοῦντος πρὸς αὐ-
 τὸν μεταβῆναι, ὡς ἀνὰ σφαλερέας διαίτης μεταλάβῃ, ἐκεῖ-
 νος οὐκ ἐπέθετο, λέγων· δυσωπωσάμενος ἔχοντο τοῦ τόκου συ-
 νθέας· ἕως οὗ συνέβη ἁμαξάν παρελθοῦσαν αὐτὸν συνθλάσαι.

Ὁ μὲν τις δὲ λαὸς, ὅτι ἐκ τῶν ἀνθρώπων οἱ τοῖς φαύλοις ἐπιχειροῦ-
ντες, φθαλμασιν ἀγκυλόμενοι, τὸ ἐν ᾧ τὸ ἐξελθὼν ἴδαντες.

ἡ ἰς μελίτη χερσὶ οὔτις εἰσελθὼν, τὴ κεκλήμεν ἄπ' ἡν ὅς, τὸ
 κηρίον ἀφείλετο. ὁ δὲ, ἐπ' ἀνελθὼν, ἐπεδὴ τὰς κυψέ-
 λας εἶδεν ἐρήμους, εἰσήκει τὸ κατ' αὐτὰς διεραινώμενος. αἱ δὲ
 μέλισσαι ἀπὸ τῆς ῥομῆς ἐπ' ἀνῆλθουσιν, ὥς κατέλαβον αὐτὸν,
 τοῖς κέντροις ἐπαίον, καὶ ἔχαιρετα διετίθου. ὁ δὲ, πρὸς αὐτὰς,
 καλίστα ζῶα, τὸν μὲν κλέψαντα ὑμῶν τὰ κηρία ἀθῶον ἀφῆ-
 κατε· ἐμὲ δὲ τὸν ἐπιμελῆ μὲν ὑμῶν πλῆθετε. Ἐπιμύθειον.
 Οὗτος δηλοῖ, ὅτι ἄλλοι ἀνθρώπων τινὲς δι' ἄγνοιαν τοὺς ἐ-
 χθροὺς μήφυλα τῶν μέλιτος. τοὺς φίλους ὡς ἐπιβούλους ἀπο-
 θοῦνται.

Α ληνών.

lxxxviii.

ἀ λυγρὸν ὄρνις ἐστὶ Φιλέρημος, ἀεὶ τῇ θαλάτῃ διατρεμέ
ει. ταύτ' ἐπεὶ ἴδ' ὦν ἀνθρώπων θήρας φυλαττομένη, ἐν σπ

αὐτοῖς παρὰ θαλάττης νεοτρίοις εἶναι. ἔδῃ ποτε τί κτείν μέλα
λουσα, ἐν νεοτρίοις αὖ. ἐξελθὼς δὲ πτεαὺ ἡ εἰς νομὴν, συνέ
βη τὴν θαλάσσαν ὑπὸ λαβροῦ κυμάθου θῆσαν πνύματος ὑπε
ρὰ ρθῆναι ἡ κακίας, ἔταύτην ὑπὸ κλύσαν τοὺς νεοτρίους δια
φθεῖραι. ἡ δὲ, ἐπὶ νελοῦσα ἔγινε τὸ πρᾶχον, εἰ πε-δειλαία
ἔργε, ἡ τις τὴν γῆν ὡς ὑπὸ βελον φυλαττομένη, ὑπὸ ταύτην κα
τέφυγεν, ἡ μοι πλὴν ἔργον ἀπὸ τέρτα. Εἰ μύθιον
Οἱ μύθος δηλοῖ, ὅτι ἔτ' ἀνθρώπων ἐν τοῖς ἐχθροῖς φυλατ
τόμενοι, λανθάνουσι πλὴν χαλεπότεροις τ' ἐχθρῶν φίλοις ἐμ
πὶ πόρτες.

Ἀλιάς,

xc.

Ἀλιάς ἐν τινι ποταμῷ ἡ λιάς. διατείνας ἡ τὰ δὴ τυα,
ἔτ' ὁ ῥάμα περιλαβὼν ἐκατέρωθεν, καλωδίω πρὸς δὴ
σας λίθον, τὸ ὕδωρ ἔτ' ἐν. ὅπως οἱ ἰχθύες φάροντες, ἀπαρ-
φυλάκτες βίς βρόχοις ἐμπεσῶσι. τ' δὲ περὶ τὸν τὸ πν οἰκὴν
βροντὴς θεασάμην βύτο πρὶς ντα, ἐμέμφεβ ὡς τὸν ποταμόν θο-
λᾶντα ἔδιδες ὕδωρ μὴ συγχωρᾶντα πν. ἔτ' ὅς ἀπεκρίνατο.
ἀλλ' ἐμὴ οὐκ ὅς ποταμός τερατίζεται, ἐμὴ δέησει λιμώττοντα
ἀποθανεῖν.

Εἰ μύθιον.

Οἱ μύθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τ' πόλεων οἰδημα γρηγορὸς τε μάλιστα
ἐρᾶζονται, ὅταν τὰς παρ' ἰδὰς εἰς τὰ σμ περιέλθωσι.

Πίθιος καὶ δελφίς.

xcī.

ἔτ' ὅντος τοῖς πλέουσι μελιταῖα κινῶν δια καὶ πύθηνους
ἐπ' αὐτοῖς πρὸς παρὰ μυθίαν τὸ πλᾶ, πλέων τις εἶχε σὺν
ἐαυτῷ καὶ πύθηνον γρηγορῶν δ' αὖ τ' κατὰ τὸ σωῖον τὸ ἡ αὖ
πύθης ἀκρωτήριον, χερσὶν ἀσφοδρόν συνέβη γνέσθαι. ἡ δὲ
νεὴς περιβραδείας, καὶ πᾶν θρον διαπολυμβόντων, ἐν ἡχῇ καὶ
ὁ πύθιος. δελφίς δὲ τις αὐτὸν θεασάμενος, καὶ ἀνθρώπων εἰ-
ρηαῖ ὑπολαβὼν, ὑπελθὼν ἀνείχε, διανομίζων ἐπὶ τὴν χερ-
σιν. ὡς δὲ κατὰ τὸν περὶ αἰᾶ ἐγνήετο τὸ βῆν ἀθηναίων ἐπὶ

υβρον, ἐπὶ πυνθαίνετο τὰ πειθήνιον, εἰ τὸ γῆρας ὅστιν ἀθλῶν αἷος. τὸ δὲ, εἰ-
πόμενος δὲ λαμπερῶν ἐν ταῦθα τετυχημένων γυμνασίων, ἐπὶ πυνθαίνετο
εἰ δὲ τὸν περὶ αἵμα ἐπίσταται. ὑπολαβὼν δὲ ὁ πειθήνιος περὶ ἀνθρώ-
που αὐτὸν λέγειν, ἐφκ, καὶ μάλα φίλον εἶναι αὐτῷ καὶ συνήθει-
καὶ ὁ δὲ λφίς ὑπὸ πούτῳ φάδαι ἀφελαιτήσας, βασιλίζον αὐ-
τὸν ἀπέκτεινον. Εἰς μύθιον.

Ὁ μύθος πρὸς ἀνδρας, οἱ τὴν ἀλήθειαν οὐκ εἰδότες ἀπατῶν νο-
μίζουσιν. Μῦαι. xcii.

ἔντηριτα μείω μέλιτος ἐκχυθέντος, μῦαι πρὸς ἀσπί-
κατήσθιον. ἐμπαλῆθον δὲ τὸν ποδῶν, ἀναπλήσας οὐκ
εἶχον. ἀποπνιγόμενα δὲ ἐλθόν, ἀθλῶν ἡμῶν, ὅτι διὰ βραχέ-
αν βρεῶσιν ἀπὸ γυμνασίου. Εἰς μύθιον.

Ὁ μύθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶς ἡλιχία πρὸς κακὴν αἰτίαν γίνε-
ται. Εἰς μῦθον καὶ ἀφελαιτοποιός. xciii.

ἔρμῆς γυναικὸς βουλόμενος ἐν τίνι τιμῇ παρ' ἀνθρώπων εἰ-
σίη, ἡμεῖς αὐτὸν ἀφελαιτοποιῶν, ἐαυτὸν εἰς καὶ σκῆπτρον ἀνθρώπων.
καὶ θεασάμενος ἀφελαιτοποιῶν, ἡρώτα πρὸς αὐτὸν περὶ αἵ-
μα δύναιται. τὸ δὲ, εἰς πόντος δραχμῆς, πελάσας, πρὸς τὸν ἡ-
ρας ἐφκ. εἰς πόντος δὲ πλείονος, ἰδὼν καὶ τὸν αὐτὸν ἀφελαιτοποιῶν, δὲ
νομίσας ὡς ἐπειδὴ ἀφελαιτοποιῶν θεῶν καὶ κερδῶν, πολὺν αὐτὸν
παρὰ τοῖς ἀνθρώποις εἶναι τὸν λόγον, ἡρετο περὶ αὐτῶν. ὁ δὲ ἀφελαι-
τοποιός ἐφκ, ἐάν τούτους ὠνήσῃ, καὶ τὸν πρὸς ἡμῶν δι-
δωμι. Εἰς μύθιον.

Ὁ μύθος πρὸς ἀνδρα κενόδοξον ὁ δὲ μῦθος παρὰ ἄλλους ὄντα τι-
μῆ. Εἰς μῦθον καὶ τειρεσίαν. xciiii.

ἔρμῆς βουλόμενος τὴν τειρεσίαν μαντικῶς εἰς ἀλκήν ὅτι
γυναικὶ, καὶ λέφας τὰς αὐτὰς βούς ἐξ ἀγοιῆς, ἡμεῖς ὡς
αὐτὸν εἰς ἀνὸ μοιωθεῖς ἀνθρώπων καὶ παρ' αὐτῷ κατήχη. ἡ-
ρετο βούων ἀπωλείας ἀφελαιτοποιῶν τειρεσίαν, ἐκείνῳ παρὰ λα-
βῶν

βῶν τὸν δὲ μὲν ἐξήλθεν, οἰωνόν τινα περὶ τὸ κλέψαι τοῦ σκευό-
μου. καὶ τοῦτο παρήγγειλε φράζειν αὐτῷ, ὅρτινα αὐτῷ ὁρνίθων
θεασαίται. ὁ δὲ ῥῆς τὸ μὲν πρῶτον θεασάμενος ἀετὸν ἐξ ἀει-
σεῶν ὑπὸ τὰ δεξιὰ διΐσταμενον, ἐφράσε. τοῦ δὲ, φήσαντος μὴ
πρὸς αὐτοὺς εἶναι τὸν τόν, ἐκ δευτέρου κορώνην εἶδεν ὑπὸ τίνος
δένδρου καθήμενόν, καὶ ποτὲ μὲν ἀνωβλέπονταν, ποτὲ δὲ πρὸς
τὴν γῆν καθεύδοντα. ὁ δὲ μάστιγι φράζει. καὶ ὁς ὑποτυχῶς
εἶπεν. ἀλλ' αὐτῇ τῇ κορώνῃ δόμνυται τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν, ὡς ἐὰν σὺ θέλῃς, ἵς ἐμὰς ἀκλήφομαι βῆς. Ἐπιμύθιον.
Τὸ τοῦ λόγου χησαίβ αὐτὸς πρὸς ἀνδρά κλέψαι.

Κυῖες.

xcv.

ἔχων τὴν δύον κυῖας, τὸν μὲν ἔτερον θηράειν ἐδίδαξε, τὸν δὲ
λοιπὸν οἰοφθαλμῶν. ὁ δὲ εἶπε ὁ θηράτικὸς ἡγρᾷτι.
ὁ οἰοφθῶς συμμετείχευ ἐν τῷ τῷ θοίνης. ἀγναυτοῦντος δὲ τῷ
θηράτικῳ καθεύδοντος ὁφθίζοντος, εἶπε αὐτὸς μὲν καθεύδων
μοχθεῖ, ἐκείνος δὲ μηδὲν κινῶν τοῖς αὐτῷ πέφεται κῆνοις, ὑπο-
λαβὼν αὐτὸς εἶπε μὴ ἐμὲ, ἀλλὰ τὸν δεσπότην μέμφει. ὁς οὐ
κινῆσαι ἐδίδαξεν. ἀλλὰ κῆνος ἀγορίστῃ ἐοίχεν. Ἐπιμύθιον.
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ τῶν νέων οἰοφθῶς ἐκείνοι, ὁ μὲν μὲν
εἶπεν, ὁ τῶν αὐτῶν οἰοφθῶς ὅπως ἀγρῶσιν.

Ἀνὴρ ἐγνώ.

xcvi.

ἔχων τὴν γυναῖκα πρὸς τοὺς κατ' οἶκον ἀπαντ' ἀπεχθῶς
ἔχουσαν, ἡβελήθη γινῶναι εἰς τὸ πρὸς τοὺς παρῶν οἰκί-
τας ὅπως διακίται. διόδῃ δὲ μετὰ λόγου πεφασίως πρὸς τὸν
αὐτὸν αὐτὴν ἀπὸ τῆς πατέρας μετὰ δὲ λίγης ἡμέρας ἐπανε-
λθῶν αὐτῇ, ἐπιπυθάνει πῶς πρὸς τοὺς ἐκεῖ διελθόντες. τῷ δὲ φα-
μένῃ ὡς οἱ βελόλοι εἰς οἱ πομπῆς μετὰ περὶ τὸν, πρὸς αὐ-
τὴν ἐφ' ἧλ' ὡς γυναικὶ βύβις ἀπεχθάνη, οἱ ὁρθρε μὲν τὰς κί-
μνας ἐξελαύνουσιν, ὁ δὲ ἐξείσασι, τί χη πρὸς δὲ καὶ περὶ τοῦτον.

οἷς πάλαν συνδέβριες τὴν ἡμέραν. Ἐπιμύθιον.
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδὲ πολλὰ κίς ἐν τῷ μικρῶν τὰ μέγιστα.
καὶ ἐν τῷ περὶ λων τὰ ἀδελὰ γινώσκειται.

Ἐρριφος ἐλύνος.

xcvii.

Ἐρριφος ὑπερήσας τῷ πρίμνης, ὑπὲρ λύνος κατεδῶκετο. ἐπὶ
τραφείσα δὲ πρὸς αὐτὸν εἰπεν. ὦ λύνε, ἐπεὶ ἀπέτισμαί
ἔστι σὺν βρωμα γνήσομαι, ἵνα μὴ ἀκῶς ἀποθάνω, αὐλῶσθαι
πρὸς τὸν ὅπως ὀρχήσομαι. τὸ δὲ λύνου αὐλῶντος, ἐπὶ τῷ ἐρριφῶ
ὀρχουμένης, οἱ κούεις ἀκούσαντες, τὸν λύνον ἐδῶκον. ὁ δὲ, ἐπὶ
τραφείας τῇ ἐρριφῶ φησὶ. δηαίως ταῦτα μοι γίγνεται. ἔδει γὰρ
με μάλιστον ὄντα αὐλῶν τὴν μήμινεσθαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τῷ μὲν πρὸς ἀπεφύκασιν ἀμελῶντες,
τὰ δὲ ἐτέρων ἐπιτηδένειν περὶ μὲν οἱ, δὲ τυχαίως περιπατοῦσιν.
Καρίνιος καὶ ἀλώπηξ.

xcviii.

Καρίνιος ἀπὸ τῷ θαλάσσης ἀνὰ βῆς, ἐπὶ τινος ἐνέμελλετο
πρὸς ἀλώπηξ δὲ λιμῶτη οὐσα ὡς ἐθεάσατο, προσελθῶσα
αὐτὴν λαβὼν αὐτόν. ὁ δὲ μέλλων κατὰ βιβρώσκεισθαι, ἐφῆ. ἀλλ' ἐ
γὼ γε δύναια πρὸς πρὸς ὅς θαλάσσιος ὦν, χερσαῖος ἢ βουλήθην
γινώσκειται.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐν τῷ ἀνθρώπων οἱ τὰ οἰκεία κατὰ λῆγον
τε ἐπιτηδύνματ', καὶ τοῖς μὲν περὶ σῆκουσιν ἐπιχειροῦντες.
Εἰκότως δὲ τυχοῦσιν. Κιθαρωδός.

xcviii.

Κιθαρωδός ἀφῆς ἐν οἰκῇ κικονία μὲν ὡς συνήθως ἔδωκε.
ἐπὶ τῇ τυχούσης αὐτῷ τῷ φωνῆς, ὥσθι σφόδρα ἀφῆς
εἶναι. καὶ δὴ ἐπὶ τῷ ἐπὶ τὸν τῷ, ἐγὼ δὲ ἐν τῷ θεάσθαι αὐτὸν ὡς
δοῦναι. ἀφῆς ὁ μὲν ὅς ἐπὶ τῷ ἐξασθαι, ἐπὶ καὶ ὡς ἔδωκε πάντας,
τοῖς αὐτὸν ἐξέωσαντες ἀπῆλθαν. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδὲ καὶ τῷ ἐπὶ τῷ ἐν τοῖς ἐν ταῖς σχολαῖς

δοκούντες εἰνάτινες, ὅτε ὑπὸ τὰς πολιτείας ἀφίκωνται οὐ-
δενὸς ἀξιοῖσι.

Κλέπται.

c.

κ λέπται εἰς τινα εἰσελθόντες οἰκίαν, οὐδὲν ἄρον εἰ μὴ
ἀλεξινόνα. καὶ τοῦτον λαβόντες ἀπώσαν. ὁ δὲ, μέλ-
λων ὑπ' αὐτῷ θύεσθαι, ἐδεῖτο ὡς αὐτὸν ἀπολύσωσι, λέγων,
χρήσιμος εἶναι τοῖς ἀνθρώποις, μυητὸς αὐτοῦς ὑπὸ τὰ ἔργα ἐγεί-
ρων. οἱ δὲ, ἐφάσαν. ἀλλὰ διὰ τὸ σε μάλλον θύομεν. ἐκείρους
ὑπὲρ γέρον, κλέπτην ἡμᾶς οὐκ ἔας. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ταῦτα μάλιστα τοῖς πνηροῖς ἐναντιοῦται,
ἀ τοῖς χρηστοῖς ὅτι μὴ ἀρετὴν μάτ.

Κορώνη δὲ κόραξ.

ci.

κ κορώνη φθονήσασα κόρακι, ὑπὸ τῷ δίοιων ὦν τοῖς ἀνθρώ-
ποις μαίνεται εἶσθαι, καὶ διὰ τοῦτο μαρτυρομένη ὡς πρὸ-
λέγωντι τὸ μέλλον, θεασαμένη τινὰς ὁδοποροὺς παριόντας, ἡ-
κεν ἐπὶ τι δένδρον. ἔσασα, μετὰ λωὸς ἐκράξεν. ὧν δὲ, πρὸς τὴν
φωνὴν ἐπιστραφέντων καὶ κατὰ πλάγχθον, ὑπετυχόντις ἐφη.
ἀπὸ μὲν ὧ οὐβι. κορώνη γὰρ ὅτιν, ἡ τις κέκραγε. καὶ οἷωνισμὸν
οὐκ ἔχει. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐβι δὲ τῷ ἀνθρώπων οἱ βίς κρείττοισιν ἀ-
μικλώμενοι, πρὸς τῷ τῷ ἴσων μὴ ἐφικέσθαι καὶ ἔλωτα ὀφλι-
σιν αἰρουσι.

κορώνη καὶ κύων.

cii.

κ κορώνη ἀθηνᾶ θύσασα, κυῶν ἐπὶ ἐσίασιν ἐκαλέσθη. ὁ δὲ, πρὸς
αὐτὴν ἐφη, τί μά τίνες θυσίας ἀναλίσκεις. ἡ γὰρ θεὸς οὐβι σε
μισεῖ, ὡς καὶ κύων συνβόφωροι οἰωνῶν τὴν πίσιν περιελθὶν. ἔ-
τι κορώνη πρὸς αὐτὸν, διὰ τοῦτο μάλλον αὐτῇ θύω, ἵνα διακλα-
γῇ μοι. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ διὰ κέρδος τοὺς ἐχθρὰς ἀρετῇ
οὐκ ὀνοῦσιν.

κόραξ δὲ ὄφεις.

ciii.

κ ὄραξ βοφῆς ἀρετῶν, ὡς κατεῖδεν ἐν τινὶ ἀκλίω τόπω ὅ

φιν νοιμώ μιν, βύβον καὶ τῶν ἄλλων ἡρώων. τὸ δ' ἐπὶ τῇ ἀφέντ' ἔδω-
κόντος αὐτὸν, ἀποθνήσκον μέλλων εἶρηκε. δείλαιος ἔργε, ὃς
ποῖβον ἄρον ἔρμαιον, ἐξ ἧς ἂν πολλοί μαται.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς αὐτὰρ ἀδὰ θησαυρῶν ἄρεσιν ἐπὶ σωτηρίαν ἰν-
δυνάσαντα. Κολοῖος δ' ἐπεριεραί. ciiii.

Κολοῖος ἔπειτα περὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἰδὼν καλῶς βεφο-
μῶν, λαλῶν ἑαυτὸν ἠλθεν, ὡς δ' αὐτὸς ἦν αὐτὸν διὰ τῆς με-
ταληφόμηνος. αἱ δὲ, μέχρ' ἡμῶν ἡσυχάζον, οἱ ὁμῶς περὶ αὐτὸν
αὐτὸν εἶναι, προσέειπον. ἐπεὶ δὲ ποτε ἐκλαθόμηνος ἐφείξατο.
τηρικαῦτα τὴν αὐτὴν γούσαι φύσιν, ἐξέλασαν παύσασθαι. καὶ ὃς
ἀποτυχὼν ἦν ἐν ταῦθα βοφῆς, ἐπὶ νῆκε πρὸς βύς κολοῖος πάλ-
λιν καὶ ἡνιοχὶ διὰ τὸ χῶμα αὐτὸν ἐκὶ πηγόντες, ἦν μετ' αὐτὸν
διὰ τῆς ἀπείρεσιν. ὥστε δυοῖν ἰσθμὸν ἔμελλε τερας τυχεῖν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δὲ καὶ ἡμᾶς βίης ἐαυτὸν ἀρεῖσθαι, λογι-
ζομῶν ὅτι ἡ πλεονεξία πρὸς τὸ μὴδὲν ὠφελεῖν ἀφαιρεῖται
καὶ τὰ προσόντα κλαίει. Κολοῖος. cv.

Κολοῖος τῆς συλλαβῶν δ' ἔδωκε αὐτὸν τὸν πόδα λίνω, βῶν
αὐτὸν παρέδωκε παιδί. ὃ δὲ, μὴ ὑπομείνας τὴν μετ' ἀν-
θρώπων δόξαν, ὡς πρὸς ὀλίγον ἀδείας ἔτυχε, φυχρὸν ἦκεν εἰς
τὴν αὐτὴν καλλιάν. περιελθὼν τὸς δὲ τὸ δευτέρῳ βίς κλαδίς.
ἀποτῆναι μὴ δυνάμηνος, ἐπεὶ δὲ ἀποθνήσκον ἔμελλε, πρὸς ἑ-
αυτὸν ἔφη. δείλαιος ἔργε, ὃς τὴν παρ' ἀνθρώποις μὴ ὑπομεί-
νας δουλείαν, ἔλαβον ἐμαυτὸν ἦν ζωῆς περήσιας.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τινὲς ἐσθ' ὅτε μερίων κινδύνων ἐαυτοὺς βε-
λόμηνος ῥύσασθαι, εἰς μέζους περιπίπτουσιν. Ἐρμῆς. cvi.
ὡς ὁ μὲν προσέταξε πᾶσι βίς τεχνίταις φάδους φάρ-
μακον

μακρον ἐγχέιν. ὁ δὲ τὸ βίβας, ἔμεινον κρήνας, ἵσον ἐκάλω ἐ-
νέχεν. ἐπεὶ δὲ μόρου τῶ σκυτέως ὑπληφθέντες, κλύκα τελέ-
λει τὸ φάρμακον, ὅλυν λαβὼν τὴν θύειαν ἐνέχεν αὐτὸ κα-
κὺ βου συνέβη βύς τεχνίτης ἀπάντες φάδεσθαι, μάλιστα ὃ πᾶν
βου τοὺς σκυτέας.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος, πρὸς φάδολόγους τεχνίτας.

Ζῆς.

cvii

Ζῆς παλαστας τὴν ἀνθρώπου, τὴν μὲν ἄλλας διαθέσεις αὐτὴν
ἐνέθηκε. μόνω δὲ νθεῖναι τὴν ἀνθρώπου ἐπελαθεῖτο. διὸ
καὶ μὴ ἔχων πῶθεν αὐτὴν εἰσαγάγει, διὰ τὸ ὅχλου αὐτὴν, εἰ
σελαθῆν ἐκείλῃ. καὶ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἀντέλεγει ἀναξιοπαθεῖ-
σα. ἐπεὶ δὲ σφόδρα αὐτὴν ἐκείβη, ἔφη. ἀλλ' ἔγωγε ὑπὸ ταύταις ἐν-
σέρχομαι ταῖς ὁμολογίαις, ὥς αὐτὸς μὴ εἰσέλθῃ. αὐτὸς δὲ εἰσέλ-
θῃ, αὐτὴν ἐξελάσμαι παρ' αὐτῆς. ἀπὸ δὲ τούτου συνέβη πᾶν βύς
βύς πόνους ἀνθρώπου εἶναι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι βύς ὑπὸ πόνου κατεχόμενος ἀνθρώπου
εἶναι συμβαίνει.

Ζῆς.

cyiii

Ζῆς γὰρ μους τελῶν, πάντας τὰ ζῶα εἰσάμα. μόνος ὃ τὸν χεῖ-
ρος ὑπερῆστος, διαπορῶν τὰ αἰτίαν τὸν ὑπερῆστος, ἐπιπυθα-
νετο αὐτὸν, τίς νος χάριν αὐτὴν ἐπὶ τὸ δεῖπνον οὐ παρέχοντο. τὸν ὃ
εἰπύσης, οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος, ἀγναντήσας κατ' αὐτὸν.
κατεδίηλασε τὸν οἶκον βασάζουσιν περιφύειν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀρεοῦνται μάλλον
λίγων παρ' αὐτοῖς ζῶν, ἢ παρ' ἄλλοις πολυτελῶς.

Λύκος καὶ πρόβατον.

cviii i

Λύκος ὑπὸ κωῶν δαχθεῖς, καὶ κακῶς πάσχων, ἐβέβλητο.
βοφῆς ὃ ἀπὸ θεοῦ, θεασάμην πρόβατον, ἐδεῖτο ποτὸν ἐκ τῶ πα-

Ζ

ελερέοντες αὐτὸ πᾶσι κομίσαι· εἰ γὰρ σὺ μοι φησὶ δῶσεις ἡ γόν,
εἴ γ' ὁφύλωμαι ὧδ' ἀρήσω. τὸ δ' ἐ, ὑποτυχόν, εἴ φη· ἀλλ' ἐγὼ
ποτὸν ἰπιδῶσι, σὺ καὶ ῥοφῶ μοι χεῖρσιν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος, πρὸς ἀνδρα κακοῦ εἰργ δι' ὑποκρίσεως ἐν εὐδ' ὄντα.

Λαγροί.

cx.

Λαγροὶ ποτὲ κλεμοῦντες ἀετῶς, παρεκαλουν εἰς συμ-
μαχίαν ἀλώπειας· αἱ δ' ἐ, ἐφασαν, ἐβοηθήσαμεν ἀν' ὑ-
μῖν, εἰ μὴ ἡδεῖμεν τίνες ἐστέ, ἅ τίσι πολεμεῖτε. Ἐπιμύθιον.
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς κρείττοσι φιλονεικοῦντες, ἡ εἰ αὐτὸν
ὥσπερ ἰσχυροὶ καὶ ἀφρονεῖσιν.

Μύρμηξ.

cxī.

Μύρμηξ ὄντι, τὸ παλαιὸν ἀνθρώπου λῶ· ἐπὶ τῇ περγίᾳ δὲ
νεκρῶς προσέχωρ, οὐ τοῖς ἰδίῳις ἡριεῖβ' ὄνοισι, ἀλλὰ καὶ
τοὺς ὄντας γιγνόμενων καρπὸν ὑφ' ἑαυτοῦ· ὁ δ' ἐξ αὐτῶν ἀρχιαντήσας
ἐπὶ τῇ τούτου πλεονεξίᾳ, μετεμόρφωσεν αὐτὸν εἰς τὸ τὸ ζῶ-
ον, ὃ μύρμηξ καλεῖται· ὁ δ' ἐ, τὴν μορφὴν ἀλλὰ ἔσας, τὴν δὲ δι-
θεσιν οὐ μετέβαλε, μέχι γὰρ τὰ νῦν ἔσας ἀρ' ἔσας περιττῶν, τοὺς
τ' ἑτέρων πόνους συλλέγει, καὶ εἰ αὐτὸς ἀποθνήσκει.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φύσει πονηροὶ ἀνταμαλίσσονται τὸ εἶδος με-
ταβληθῶσι, τὸν ῥόπον οὐ μεταβαλλοῦνται.

Νυκτεῖς καὶ γαλῆ.

cxīi.

Νυκτεῖς ἐπὶ γῆς πεσοῦσα, ὑπὸ γαλῆς συνελήφθη· καὶ μέλ-
λουσα ἀναρεῖσθαι, περιώσθη εἰς εἶβ'· ἡ δ' ἐ, φάμε-
νης μὴ δύνασθαι αὐτὴν ἀπολῦσαι, φύσει γὰρ πᾶσι τοῖς ζῴντοισι
πολεμεῖν, αὐτὴν ἐλεῖν ὅτι ὁρῶν ἀλλὰ μὴ εἶναι· καὶ οὕτως ἀ-
φείθη· ὅπερ δὲ πάλιν πεσοῦσα, καὶ ὑπὸ φέρας συλλεφθεῖσα
γαλῆς, μὴ βρωθῆναι ἐδείβ'· ἡ δ' ἐ, εἰ γὰρ σὺς ἀπὸ τινος χερσὶν ἐμυ

σιν, αὐτὴ μὴ μῦς, ἀλλὰ μυκτεῖς ἐλεῖν εἶναι. καὶ πάλιν ἀπε-
λύθη. καὶ ὁ θεὸς συνέβη δὲ αὐτῷ ἀλλαξάμεναι τὸ ὄνομα σῶτη-
ρείας Τυχῆρ.
Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δέι καὶ ἡμᾶς μὴ τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ ἐπιμύθευ,
λογιζομένης, ὥς οἱ βίαι καὶ τοῖς συμμεταχρηματιζόμενοι πάλαι
κίς τοὺς κινδύνους ἐκφύγῃσι. Ὁδοιπόροι. cxiii.

Ὁδοιπόροι κατέτινα αἰγυιὸν ὁ δ' ἄορτες, ἠλθον ἐπὶ τινὰ
σκοπιάν. καὶ κείθεν θεοσάμενοι φεύγοντα πύργον ἐπὶ
πυλόντα, αὐτὸν εἶναι μετὰ λην ὠκίσαν. διὸ δὴ προσέμυν ὡς μελλόν-
τα αὐτῷ προσεμίξεσθαι. ἐπεὶ δὲ ὑπὸ ἀνέμου φρόνιμα τὰ φεύγον-
τα ἐπ' αὐτῷ ἐγένετο, σκέτι αὐτὸν ἀλλὰ πλοῖον ἐδύναν βλέπειν.
ἐξενεχθέντα δ' αὐτὰ φεύγοντα οὐκ ἐδύναντες, πρὸς ἀλλήλους ἐ-
φασαν, ὥς ἄρα μαλ' αὐτὴν ἡμεῖς τὸ μηδὲν ὄν προσδεχόμεθα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὧν ἀνθρώπων ἐνίοι ἐξαπρόσπου δουρ-
τες φοβητοὶ εἶναι, ὅταν εἰς πείραν ἔλθωσι οὐδενὸς ἀρίσιον-
ται ἄξιοι. Ὁρος ἄγριος. cxiiii.

Ὁρος ἄγριος ὀνομάδων ἡμέρον ἐν τινὶ ἀηλίῳ ὅπως, προσελ-
θὼν αὐτὸν ἐμακαίρειν, ἐπὶ τῇ ἀεξίᾳ τὸ σῶμα βε-
τῇ τῷ βοφῆς ἀπολαύσει. ὑπερὸν δὲ ἰδὼν αὐτὸν ἀχθοφοροῦν-
τα, ἐτὸν ὀνηλατῶν ὁ ποσειδὼν ἐτόλμων, καὶ ῥοπαλοῖς αὐτὸν παί-
οντα, ἐφκ. ἀλλ' ἔργον οὐκ ἐτίσε ἀδαιμονίῳ. ὁρῶν ὅπως οὐκ αὐτὸν
κακῶν μετὰ λων τῶν ἀδαιμονίαν ἔχεις. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅτι ζήλωτες τὰ μετὰ κινδύνων καὶ ταλαι-
πωρίων κέρδη. Ὀνοί. cxv.

Ὀνοί ποτὲ πᾶσι συνεχῶς ἀχθοφορεῖν ἐταλαιπωρεῖν, πρὸς
βίης ἐπεμύσαν πρὸς τὸν δία, λῦσιν ἔχοντων αἰτούμε-
νοι. ὁ δ' αὐτοῖς ἐπεδείξαι βουλόμενος ὅτι τὸν τοῦ ἀδύνατον ἐ-
παι, ἐφκ, τὸ τε αὐτοὺς ἀπαλαγνέσειν καὶ κακοπαθείας, ὅ-

ταυ εἰσὶντες ποιήσωσι ποταμόν. καὶ κείνοι αὐτὸν ἀληθείαν ὑ-
πολαβόντες, ἀπὸ κείνου καὶ μέχρι τῶ νῦν ἐνθα αὐτοῦρον ἐτέ-
ρων ἰδωσιν ὄνων, ἐν ταῦθα δὲ αὐτοῖ περιττά μύθοι εἰσὶν.

Εἰς μύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐκείτω τὸ περὶ μύθον ἀθεράπευτον ἐστίν.

Ὁ νος δὲ ἀλώπηξ.

cxvi.

Ὁ νος ἐνδυσάμενος λεοντίῳ, περιήει τὰ ἄλλα τῶ ζώων ἐκ-
φοβῶν. δὲ δὴ θεασάμενος ἀλώπηκα, ἐπεράβη καὶ ταύ-
τῳ δεδεῖσθαι. καὶ δὲ, ἐν τῷ χανέῳ αὐτὸς φθίξεα μὲν εἰς πρῶτον
καὶ πρὸς αὐτὸν ἐφῆ. ἀλλὰ ἴοσι, ὡς δὲ ἐγὼ ἀνσεῖ φοβήθην, ἐν
μὴ ὁ γινώσκων εἴη.

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐνίοι τῶ ἀπαιδεύτων τοῖς ἐξω δοκῶντες τι-
νὲς εἶναι, ὑπὸ τῶ ἰδίας γλωσσῶν ἀλγίας ἐλέγχονται.

Ὁ νος καὶ βαλβαχοί.

cxvii.

Ὁ νος ξύλα βατὰ ζων, διέβαινεν ἐν τῇ λίμνῳ. ὁ λιοθήσας δὲ,
ὡς κατέπεσεν, ἐξαναστῆναι μὴ δυνάμενος, ὥδρετό τε
δὲ ἐπὶ ἐν. οἱ δὲ ἐν τῇ λίμνῃ βαλβαχοί τῶ σεναγμῶν βύβου ἀκίστα-
τες, ὡς τὸς ἐφάσαν, δὲ τί ἀνὲρ ἴσους, εἰ τοσοῦτον ἐν ταῦθα χρό-
νον διέβρις, ὅσον ἡμεῖς, ὅτε πρὸς ὀλίγον πεσὼν εἴς τὸς ὀδύρη.

Εἰς μύθιον.

Τούτω τῷ λόγῳ χήσας τὰν τις πρὸς ἀνδρα εἰς θυμὸν ἐπὲλ-
χέσις πόνοις δυσφορεῖται, αὐτὸς τὸν πλείονος ῥα δέως ὑφίστα-
μενος.

Ὁ νος καὶ κόραξ.

cxviii.

Ὁ νος ἡλιωμένος τὸν νῶτον, ἐν τινὶ χειμῶνι ἐνέμετο. κό-
ρακος δὲ ἐπικαθίσαντος αὐτῷ, δὲ τὸ ἐλκος ξαίνοντος, ὁ
ὄνος ὁ γὰρ το καὶ ἡ λατο. τὰ δὲ ὀνηλατου πόρρωθεν ἰταμὸν καὶ
τελῶντος, λύκος παριὼν αὐτὸν εἶδε καὶ ἐφῆ. ἄθλιοι ἡμεῖς, καὶ
μόνον ὁ φθῶ μὲν αὐτῷ δὴ κώ μεθα, βύβου δὲ δὲ περὶ ἐλῶσιν.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ καινοῦργοι ἤ ἀνθρώπων ἐκ μόνον φανέν-
τες δὴ λοι εἰσίν.

Ὁρος καὶ ἀλώπηξ. CXYIII

Ὁ νος ἐκ ἀλώπηξ κοινωρίαν συνθέμενοι πρὸς ἀλλήλους, ἐξ
ἡλθον εἰς ἄγραν. λέοντος δ' αὐτοῖς περιτυχόντος, ἰα-
λῶπηξ τὸν ἐπετημέλιον ὀρώσα κὶ νδυμον, προσελθούσα ἑλ-
οντι, παρὰ δώσειν αὐτῷ τὸν ὄνον ὑπέχετο, ἐὰν αὐτῇ τὸ ἀκίνδυ-
νον ἐπαγγέλληται. τὸ δὲ, ἀπλῶς αὐτὴν φήσαντες, ἐκείνη πα-
ραχρηστύσα τὸν ὄνον εἰς τινὰ πάλῃς, ἐκπεσεῖν παρρησιάζασε. Ἐ-
ὀλέων ὀρέων ἐκείνον φάγειν μήδυνα μῆλον, πρῶτῳ τῷ ἀ-
λώπηκα συνέχεν. εἴθ' οὐδ' αὖτε τὸν ὄνον ἐβλάπην.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς κοινωνοῖς ὑποβλάδοντες, λανθάνου-
σι πολλοαῖς καὶ αὐτοὺς προσαπολύντες.

Ὀρνις καὶ χελιδών,

CXX

Ὁ ρνις ὀφείως ὠδάρσασα, ὑπὸ μελῶς ἐκθρομύνασα ἐξ ἐνόλα
ψελιδῶν δέθελα μὲν αὐτῷ, ἐφ. ὦματαί, τὴ
ταῦτα βέβησ, ἀπερ αὐξήσεντα, ἀπ' οὐ πρῶτης τῆ ἀδινεῖν ἄρ-
ξεται.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἀπιδασάτος ὅστις ἡ ποικιλία, καὶ τὰ μέγ-
στα ἀδρετῇται.

Καμηλος.

CXXI.

Ὁ τε πρῶτον καμηλος ὀφθῇ, οἱ αὐθροποὶ φοβηθέντες,
ἐκ τὸ μέγεθος καὶ ἀπαιγνῆτες, ἐφάγην. ὡς ὅχι ὅρα προῖόν-
τος, συνείδον αὐτῷ τὸ πρᾶον, ἐθάρηνσαν μέχι τὸ προσελθεῖν.
αἰοθόμοι δὲ καὶ μικρὸν τὸ ζῶον ὡς χαλῶν οὐκ ἔχει, εἰς το-
σοῦτον κατὰ φροῆσεως ἡλθον, ὥστε ἐκ χαλινούς αὐτῇ περιθύν-
τες, παισὶν ἐλαύνειν δέδωκασιν.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὰ φοβερὰ ὄντα πρὸς ἀλματῶν ἢ συνήθως ἀ-
καταφρόνητα ποιεῖ.

CXXII

Εὐχαρίστησις.

Πορσευα.

Εὐθύθυον.

Ποῦσερά καὶ Κορώνη.

Επιμύθιον.

Πλούσιος.

CXXV

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐνίοι τῶν ἀνθρώπων διάφιλαργυρίαν οὐκ ὀκνοῦσιν ἀπορίαις συμφορὰς ἐρεσθαι.

Ποιμῶν.

cxxyi

Ποιμῶν ἐλάσας εἰς τινὰ δρυμῶνα τὰ πρόβατα, ὑπερῶ-
σας ὑπερῶν τὸ ἱμάτιον, ἐὰν ἀβὰς τὸν καρπὸν κατέσειε. τὰ
δὲ πρόβατα ἐσθίωντα τοὺς βλαάντας, ἐλαθον ἐπὶ τὰ ἱμάτια συγ-
κταφαγνύοντα. ὁ δὲ ποιμὼν καταβὰς ὡς εἶδε τὸ πρηνές, ὡκα-
νισαῖ ἐφελῶα. ὑμεῖς βίσι λοιποῖς βίαια εἰς ἐσθῆτας παρέχετε, ἐ-
μοῦ δὲ βέροντος ὑμᾶς ἐπὶ τὸ ἱμάτιον ἀφείλεσθε.

Γεγραμὸς

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων διανοοῦντο τοὺς με-
δὲν προσήκοντας ἀποστάντες, καὶ τὰ τῶν οἰκείων φαῦλα βλάζοντες.

Ἀλιδὸς ἑσμεαίς.

cxxyii.

Ἀλιδὸς τὸ δύνει τὸν χαλάσας ἐν τῇ θαλάσῃ, ἀνὴρ ἐκεσμεαί-
εἶδα. σμιναρὰ δὲ οὔσα, ἡνέτλεον αὐτὸν νυμμήν μὴ λα-
βεῖν αὐτὴν ἀλλ' ἄσαι διὰ τὸ σμιναρὰν τὸν χάρην. ἀλλ' ὅταν αὐ-
ξυθῶ καὶ μετὰ ληφισί γνῶμαι, συλλαβεῖν με δύνησιν. ἐπεὶ καὶ
εἰς μέζονα σοὶ ὠφέλιαν ἔσομαι. ἐπεὶ ὁ ἀλιδὸς εἶπεν. ἀλλ' ἔχρησε
αὐτὸς αὐτῷ, εἰς τὸ ἐν χερσὶ παρεῖς κέρδους καὶ σμιναρὸν ἢ τὸ πρὸς
δοιῶ μόνον καὶ μετὰ ὑπάρχει ἐλπίσιν.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἀλόγιστος ἀνὴρ ὁ δὲ λπίδα μέζονος ἐκὶ
χερσὶν ἀφείσμενα ὄντα.

Ἰππὸς καὶ ὄνος.

cxxyiii

Ἀνθρώπος τις εἶχεν ἵππον καὶ ὄνον. ὁ δ' ἀδόντων ἦν ἐν τῇ ὁδῷ.
εἰπερ ὁ ὄνος τῷ ἵππῳ ἄρον ἐκτὸς ἐμοῦ βάρους, εἰ θέ-
λεις εἶναι μεσῶν. ὁ δὲ σὺν ἐπείσθη. ὁ δὲ ὄνος πεσὼν ἐκτὸς νόπου
ἐπελάττησεν. τὰ δὲ δευτέρου πάντα ὡς ἐπὶ τὸ αὐτὸ αὐτὸν τὸ

ζ iiiii

νυδραίν, θρλυών οἱ πῶς ἐβόα. οἱ μοι δ' ἀναθλίω, τί μοι συνέ
ἐπὶ ταλαιπώρῳ, μὴ θελήσας γὰρ μικρὸν βάρος λαβεῖν, ἰδοὺ
αἶψαν ἔβατα ζῶ, καὶ τὸ δέρεμα. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι βίς μικροῖς οἱ μεγάλοι συγκοινωνοὶ εἰσι, ἀμ
φότεροι σωθήσονται ἐν βίῳ.

Ἀνθρώπος καὶ σάτυρος cxxviii.

αἶ νθρωπὸς τις πρὸς σάτυρον φιλίαν ποιησάμενος, συνε-
οθίῳ ἦν αὐτῷ. χειμῶνος δὲ καὶ φύχους γηνομένης, ὁ αὐ-
θρώπος τὰς χεῖρας αὐτοῦ προσφέρειν δὲ σώματι, ἀπέκρινε. τῷ
δὲ σάτυρτι ἐπερωτήσαντος, δι' ἣν αἰτίαν τοῦτο πράττει, ἔφη, ὅτι
χειρᾶς μου θερμαίνω ἐν τῷ κρύῳ. μετὰ μικρὸν δὲ ἐδέσμα-
τος θερμὰ προσενεχθέντος, ὁ αὐθρώπος προσφέρειν δὲ σώματι ἐ-
φύσα αὐτὸ. πεπονημένος δὲ πάλιν δι' ἣν αἰτίαν τοῦτο πράττει,
ἔφη, τὸ ἐδέσμα κατὰ φύχῳ. ὑπελαβὼν δὲ ὁ σάτυρος, ἀλλ' ἔγωγε
ἐφ' ἧ δ' ἄρ' ἐκ τῶν αἰσθημάτων σου τὴν φιλίαν. ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν
σώματος τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν ἐξαίχεις. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ φάγειν ἡμᾶς καὶ φιλίας, ὧν ἀμφί-
βολός ἐστιν ἡ διαθήσις.

Ἀλώπηξ καὶ δρυοτόμος. cxxx.

αἶ λώπηξ κνω κρύους φάγνυσα, ἐν ἐρκμῖα κλιῶ δρόμῳ
αὐνοῦσα, αὐδρα δρυοτόμῳ ἀείσινεν. ταύτην δὲ καθιέ-
πευε τὸ κρύφαι αὐτῇ. τῷ δὲ ὑπεδείξαντος αὐτῇ τὴν ἐαυτῷ καλύ-
βην, εἰσελθὼσα ἐκρύπτετο εἰς τὰς γυνίαν. τῷ δὲ κνωπεῖον ἐλ-
θόντων ἐκέρωντον τὸν αὐδρα, ὅπως τὴν μὲν φωνὴν κρινεῖτο κη-
δὲν εἰδέναι. τῇ δὲ χεὶρὶ αὐτῇ τὸν τόπον ὑπεδείκνυν. οἱ δὲ μὴ προ-
χόντες ἀπὸ λθόντων παρὰ χημά. ὡς ἔμειδεν αὐτοὺς ἡ ἀλώπηξ
παρελθόντας, ἐξήλθεν οὐ προσφώνουσα. μεμφομένη δὲ αὐτῶν
ἐκείνους, ὡς σωθεῖσαν μὲν δι' αὐτῶν, χάριτας δὲ αὐτῷ ἔχομολο-
γῶσαν, ἡ ἀλώπηξ ἐπιστραφεῖσα ἐφ' ἡ οὐτος, ἀλλ' ἔγωγε ἡδεῖμ

ἀντοὶ χεῖρας, ἐπὶ τοῖς λόγοις ὁμοία καὶ ἔργα τῷ χειρὸς ἐβύς
ῥόγυς εἶχες. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς χηρὰς καὶ ἐκτελλομένους τοῖς λόγοις, ἐν
ἀντία δὲ ποιῶντας τοῖς ἔργοις.

Ἀνθρώπος κατεθρεύσας ἄρχαμα. CXXXI

Ἄνθρωπος τις ξύλινον ἔχων θεόν, καθιέ τε νε τῷ ἀρχθ
ποιῆσαι αὐτὸν. ὡς δὲ τὸ αὐτὸ ἐπελάττει, ἐ οὐδὲν ἦτον ἐν
πενίᾳ δῆτε, θυμωθεὶς, ἄρας αὐτὸν τὸ σκελῶν, ὅρπειν εἰς τὸ
ἔδαφος. προσερχσάσης δὲ τῷ νεφελῆς καὶ αὐτίκα κλαθεῖ
σης, χυτὸς ἔρρασεν ὅτι πλεῖτος. ὁρπερ δὲ συνάλθρον ὁ ἄνθρωπος
ἐβόα. τρεβλὸς ὑπάρχεις ὥστε οἱ μαι καὶ ἀγνώμων. τιμῶντασε
γρῆ καὶ ἀμὲ ὠφέλησας. Τυπῆσανται δὲ σε γρῆ τοῖς καλοῖς ἀ-
μέβη. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ὠφελήσῃ τιμῶν πονηρὸν ἄνθρωπον. Τύ-
πῃ δὲ αὐτὸν μάλλον ὠφελήσῃ.

Ἀνθρώπος ἐκ νύων. CXXXII.

Ἄνθρωπος τις ἡτοίμαζε δεῖπνον, ἐσιδων τινὰ τὸ φίλων
αὐτοῦ ἐ οἱ νύων. ὁ δὲ νύων αὐτὸ τῷ ἄλλον κινῶ ἐκαλῆ λέ-
γρον, ὡφίλε, δεῦρο συνδείπνησόν μοι. ὁ δὲ, προσελθὼν, χείρων ἰ-
στατο βλέπων τὸν μέγαν δεῖπνον, βόων ἐν τῇ καρδίᾳ βαβαὶ πό-
ση μοι χαρὰ ἄρτι ἐξαπινάως ἐφάνη. βαφῆσμά τε γρῆ εἰς
κὸρον δεῖπνήσω, ὥς τέ με αὐτοῖον μηδὲ μῆτε πεινάσαι. Ταῦτα
καθ' αὐτὸν λέγοντος τῷ κινῶς, καὶ ἀμα σείοντος τὸν κέρνον,
ὡς δὴ εἰς τὸν φίλον θαρροῦντος, ὁ μάγειρος ὡς εἶδε τοῦτον ὡ-
δε καὶ εἶσε τὸν κέρνον περιτρέφοντα, κατὰ χῶν ἔσκέλη αὐ-
τοῦ, ἔρριψε παρὰ χεῖμα ἔξωθεν τὸ θυρίδων. ὁ δὲ, κατὰ τὸν, ἀ-
πὸς μέγας λως κρῆζων. Ἦτον τις δὲ κινῶν, τὸ καθ' ὃδὸν αὐτοῦ συν-
αντρήσων. ἐπερώτε, πῶς ἐδείπνησας φίλος; ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ὡ-
πολαβὼν ἐφ. ἐκ τῷ πολλῆς ποσὺς μεθυθεῖς ὑπὲρ κὸρον, οὐ

τῶν ὁδὸν αὐτῶν ὅθεν ἐξῆλθον οἶδα. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδεὶς θαρρῆν βῆς ἐξ ἀλλοτρίων ἀποιεῖν
παρ' ἀλλομύθοις. Ἀλιάς. CXXXIII.

αἰ λιάς ἀλιάτικῆς ἀπειρος λαβὼν αὐλοὺς καὶ δύντα,
παρεγγύετο εἰς τὴν θαλάσσαν. ἔπειτα ἐπὶ τὴν πέρας, τὸ
μὲν περὶ ἡνυλῆ, νομίζων πρὸς τὴν ἡδυφώναν βύς ἰχθύας
ἐφαλλεσθαι. ὡς δὲ πάλυ διατεινόμενος, ἤνυσεν ἄδεν, ἀποθέ-
μενος βύς αὐλοὺς, ἀνταλαμβάνει τὸ ἀμφίβλητρον. ἔβαλὼν
κατὰ τὰ ὕδατος, πολλοὺς ἰχθύας ἠγάσεν. ἐμβαλὼν δὲ αὐτὸς
ἀπὸ τοῦ δυνίτου, ὡς εἶδε πηδῶντας, ἐφῆκε καὶ κηλίσσας, ὅτε
ἤνυλον, ἔκ' ὠρεῖσθε. ὅτε δὲ πᾶν μαί, τοῦτο κρείτε.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος, πρὸς τοὺς παρὰ λόγον ἔπαρκαίρον τί παρ' ἰστούς.

Βουκόλος.

CXXXIII.

β βουκόλος ἀέλην ταύρων βόσκων, ἀπώλεσε μόχον. περὶ
ελθὼν δὲ πᾶσαν τὴν ῥημον διέβριβεν ἐράων. ὡς ὅτ' ἄδεν
ἀρεῖν ἐδυρήθη, ἤνυλ' ὅτι, αὐτὸν λαβόντα μόχον κλέψην
ὑπὸ δειξί, εἰφον εἰς θυσίαν προσάξεν. ἔπειτα ἔρχομαι εἰς τινὰ
δρυμῶνα, ἀείσιν λέοντα κατεστίοντα τὸν μόχον. ἐμφοβος
οὐ γηρόμενος, ἔμελλε δειλιάσας, ἐπάρκας τὰς χεῖρας αὐτοῦ
εἰς τὸν ἔρανόν, εἴπεν. ὡς δὲ ἀπὸ ταζῶν, ἐπὶ ἡλμυνοῖς εἰφον
δώσειν, ἐπὶ τὸν κλέψην ἄρω, νῦν ταύρον σιθύσειν ὑπὸ χυοῦ-
μαί, ἐπὶ τούτου τὰς χεῖρας ἐκφύζω. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἀνδρας δυστυχεῖς, οἵτινες ἀποροῦντες μὲν, ἀ-
χύνται ἀρεῖν. ἀρόντες δὲ, λητοῦσιν ἀπφυγεῖν.

Κόραξ.

CXXXV.

κ ὁραξ νοσῶν ἐφῆκε μηδὲ, μήτερ ἄχου ὅτι θεῶν ἔμνη-
ν. ἡ δ' ὑπελάβησεν ἐφῆκε. τίς σε ὦ τέκνον ἔθεων ἐλέησει.
τίνος γὰρ κρείας ὑπὸν τεοῦν ἐκλάπη.

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πολλοὺς ἐχθροὺς ἐν βίῳ ἔχοντες, οὐδὲν ἄ-
φίλον ἐν ἀνάλεικῃ ἀρήσουσιν. Ἀέτος. CXXXVI.

Ὁ περὶ ἀνῶθεν πέλους ἀέτος ἐκείνῳ ζέει, λαγρόν θηρῶσαι-
ζήτων. τοῦτον δὲ πρὸς ἐβαλετο ξάσας. καὶ τὸ μὲν βέλος
ἐν τῷ αὐτῷ εἰσῆλθεν. καὶ δὲ γλυφὴ σὺν βίῃς πρὸς τοῖς πρὸς τὸ φθαλ-
μῶν εἰσῆλθε. ὁ δὲ ἰδὼν ἔφυγε. καὶ τοῦ βμοῖ ἐτέρᾳ λύνει, τὸ τοῖς
ἰδίῳις πρὸς ἐκπαθνήσκειν. Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεινὸν ὄσιν. ὁ ἔντις ἐν τῷ ἰδίῳι κινδυνάσκει.

Τέτιξ καὶ μύρμηκες. CXXXVII

Χημῶνος ὥρα τῷ σίτῳ βράχυνθαι, οἱ μύρμηκες ἐφυγον.
τέτιξ δὲ λιμώτῳ, καὶ τὴν αὐτὴν βροχὴν. οἱ δὲ μύρμη-
κες εἶπεν αὐτῷ, διὰ τὸ θέρους ἔσονται βροχῇ. ὁ δὲ εἶπεν, οὐκ
ἐχόλαζον, ἀλλ' ἦδον μεσημέρι. οἱ δὲ, γελοῖαντες εἶπον. ἀλλ' εἰ-
θέρους ὥρας ἦν λῆξ. χημῶνος ὄρχυ. Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδεὶς τινὰ ἀμελεῖν ἐν παντὶ πράγματι.
ἴρα μὴ λυπηθῇ ἐκ κινδυνάσκει.

Σκώληξ καὶ ἀλώπηξ. CXXXVIII.

Ὁ σκώληξ ἐκ τῆς γῆς ἐξελθὼν, ἔλε-
γε πᾶσι τοῖς ζώοις. ἰαβὸς εἰμι φαρμάκων ἐπιστήμων,
οἷος ἐστὶν ὁ τῷ θεῷ ἰαβὸς παῖς. καὶ πῶς εἶπεν ἀλώπηξ ἀλ-
λας ἰώμβους, στυγὸν χολὸν ὄντα οὐκ ἰάσω.

Εἰς μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐὰν μὴ πρὸ χειρὸς ἢ πείρα, πᾶς λόγος ἀργός
ὑπάρχει. Ὁρῖς χρυσότοκος. CXXXVIII.

Ὁ ρενιθαίτης εἶχεν ὡς χρυσὸν τίητουςαν. καὶ νομίσας ἐνδοκ-
αὐτῷ ὅτι χρυσοῦ εἶναι, κατείνεας ἀρῆκεν ὁμοίαν ἑα-
λοιπῶν ὀρνίθων. ὁ δὲ ἀθρόον πλοῦτον ἐλπίσας ἀρῆσειν, ἐκ τῶ
μικροῦ ἐξέρχεται ἐκείνῳ.

Ε' διμύθιον.

Ὁ μῦθος δὲ λαοῖς, ὅτι δειπνοῖς παροῦσιν ἀρεθεῖσθαι, ἐκ τῶν ἀπο-
ρίων φάσκει. Λέων ἡγεὶς ἀλώμενος. cxl.

Λέων καὶ ἀλώπηξ.

cxl.

[illegible]

Επιμύθιον.

ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι ἐν ἀνθρώπων ἐκτεμνείωσιν
προϋμνοῦσι τοὺς κινδύνους ἐκφάγυσιν.

Λύκος καὶ γυνὴ.

cxli.

λ υῖος λιμῶντων, περιήλθεν Ἰερουσόλῳ. γηρόμηνος δὲ κατέ
 τηναι τὸ πονηρὸν παιδίον καὶ αἰοντος καὶ γραῶς λεγούσης
 αὐτῷ, παύσαι τὰ καὶ ἐν. εἰ δὲ μὴ, τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ἰσχυρώσω σε ὥ
 λυκωοῖός μινος δὴ ὁ λύκος ὅτι ἀληθά ἐστι γραῶς, ἵστατο πολλὰ
 ἐκδεχόμενος ὥραν. ὡς δὲ ἀπὸ λακτέλαβεν, ἀκούσας αὐτοῦ
 γραῶς καὶ λακτέλου τὸ παιδίον καὶ λεγούσης αὐτῷ, ἐκείνῃ
 ὁ λύκος δῆλον, φονάσμενος τὸ τέκνον αὐτόν. ταῦτα ἀκούσας ὁ
 λύκος ἐπορεύετο, λέγων ἐν ταύτῃ τῇ ἐκείνῃ, ἀλλὰ μὴν λέγει
 σιν, ἀλλὰ δὲ παρὰ τοῖσι.
 Ἐπιμύθιον.

Ε' τιμύθιοκ.

Ὁ μῦθος πρὸς ἀνθρώπους, οἱ πῖνες τὰ ὄντα βίσις λόγους ἀνέχου
 σιν ὁμοίᾳ. Εἰσὸς γὰρ Λύκος. cxlii.

Ἐρως καὶ Λύκος.

cxlii.

εἰς εἰς ἑκάστου δώματος ἐς τὸς, ἐπεὶ δὲ λύκον παριόν-
 τα εἶδεν, ἐλοιδύρετ' ἡμῖν ἐσσηκώσεν αὐτόν. ὁ δὲ λύκος ἔφη,
 οὐ γὰρ οὐδὲν σὺ μελοῖσθαι δοεῖς, ἀλλ' ὅτι πρὸς.

မိမိ

μάχην ἐγείρεις.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πλέον τῆς αἰσχρῆς οἱ τοὺς κακοὺς καὶ βαρεῖς
δυνατὰς ἐπεγείροντες εἰς τὸ κακοποιεῖν.

Καλαμος καὶ ἐλαία.

cxlyi

Δὶ καρτερίαν καὶ ἰσχυρὸν ἢ σιγῆς καλαμος καὶ ἐλαία
ἤειλον. τὸ δὲ καλαμου ὀνειδίζοντο καὶ τὸ ἐλαίας, ὡς
ἀδυνάτου ἢ ῥαδίως ὑποκλινομένου καὶ σιγῆς ἀνέμοις, ὁ κα-
λαμος σιωπῶν οὐκ ἐφθέγγετο. καὶ μικρὸν ὑπομένοντας, ἐπει-
δή ἀνέμος ἐπανάστει ἰσχυρὸς, ὁ μὲν καλαμος ὑποσεισθεὶς ἢ ὑ-
ποκλινθεὶς τοῖς ἀνέμοις, ῥαδίως διεσώθη. ἡ δὲ ἐλαία ἐπειδὴ ἀν-
τέτεινε τοῖς ἀνέμοις, κατεκλάσθη τῇ βίᾳ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ ὠκιστοὶ καὶ ὠκιστῆς κρείττους αὐτῶν μὴ αὐ-
θιγὰ μὲντοι, κρείττους εἰς τὸν πρὸς μέζονας φιλονεικεῖν.

Λύκος καὶ ἑρᾶνος.

cxlyii

Λύκου λαίμαξ ὁ ὅτι ἐπεπλήγει. ὁ δὲ, ἑρᾶν ὠκιστὸν παρ-
έειν εἰπὼν, εἰ τὴν κερφαλὴν αὐτοῦ ὑποβασίῃ, τὸ ὅσον
ἐκ τῆς λαίμαξ αὐτοῦ ἐκβαλλοί. ἡ δὲ τῆς ὑποβασίῃ, δολιχόδαιρος οὐ-
σα, τὸν μισθὸν ἐπέληται. ὅς τις πελάσας τὸν ὀδόντας θύξας,
ἀρκεῖται μισθὸς ἐφ' ἧς καὶ μόνον, ὅτι ἐκ λύκου φόματος ἢ
ὀδόντων ἐξήρει καὶ ἔσταν μὴ δὲν παθεῖσαν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἀνδρας, οἱ τινες ἀπὸ κινδύνου διασωθέντες, τοῖς
ὑποσώζουσιν τοιαύτας ἀπονέμουσι χάριτας.

Πορτοῦ, καὶ δορᾶς Λέοντος.

cxlviii

Ὁ πορτοῦ λέοντος ἐπερδυθεὶς, λέων ἐνομίζετο καὶ σιγῆς
γῆμ' ἢ ἀνθρώπων, φωνήν καὶ κρὶ μιν ἰωρ. ὡς δὲ νέμα πινύ

παντος τινὸς δὲ φηρέθῃ, καὶ γυμνὸς ἐγενήσῃ ἐκ ταύτης σκέ-
ψης, τό τε πάντες ἐπαίον, ῥό πάλοις τε καὶ ξύλοις.
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πένες ὦν, μὴ μιμῶνται πλουσίων, μή πως
πελαγοῦνται, καὶ κινδυνεύουσιν πλεῖον.

Τέλος τῷ Ἰωάννῳ Μύθων.

Si quis ad decem annos haec in terris felicissimi S. ueneti, aut
imprimere ausus erit, aut alibi impressa, uenalia
habere, ex priuilegio multabitur.

Bartholomaei pelusii Iustinopolitani, Gabrielis bratii Brasi-
chellensis, Ioannis Bissoli, et Eenedicti Mangii Carpensium
sumptibus impressa.

